

ଦୀନମୋହନ ।

ପ୍ରଥମ ଛନ୍ଦ — ଗୀତା ଗୁଣ୍ଡିଚା ।

ଅନନ୍ଦକନ୍ଦେ ଚରଣେ ହୋଇ ରହିଲୁ । ଏବେ ନେ ଶୁଣ କୁଣ୍ଡଳ-
ମୋହନ ଗୀତ । ୧ । ଅଶେଷ କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟେ ଉତ୍ତମ ।
ଏହି ସେଇ ଅଳ୍ପ କାମ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ । ୨ । ଶ୍ରୀଚରଣେ ଦେଖେ ପିନୁ
ଉରଦେଶେ । ପଞ୍ଚକୋଶ ଶାଖ ଅବତୀରେ ନିବାଶେ । ୩ । ବେ-
ହୁବ ବଚନେ ସ୍ତେ ସେଇ ମହତ୍ତ୍ୱ । ଜନନୀ କରଇ ମହୁଁ ମୁକତି
ପାମ୍ନ । ୪ । ଅଗତି ଲୋକେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରମଗତି । ଅନେକ ବରଦ
ଆଶା ଚିତ୍ତରେ ପ୍ରତି । ୫ । ବଳଦ କଳି ବସୁକୁ ପ୍ରତି ପ୍ରୀତି ।

ଏ ଅନନ୍ଦର ମୂଳସ୍ୱରୂପ ବିଷ୍ଣୁ । ଯେଉଁ ମୁକ୍ତିକ ବଳ ଅଉ ମୁକ୍ତି
ମାହିଁ । ୬ ଅଶ୍ରୁଯିବ କଥା ।

ବୁଧନ କରନ୍ତେ ପରକ୍ଷାକୁ ପାଏ । ୬୩ ଶୋଭିତଲେ ଯହୁଁ ଦିଶୁ
 ପ୍ରଣାମ ସମ । ଅମିଷ୍ଟ ଅବି ଅହାର ଦୃବସ୍ୟକର୍ମ । ୭ । ସ୍ତ୍ରୀବର
 ଜଗମନ କାଟ ପତଙ୍ଗମାନେ । ଦେହାବସାନେ ବସନ୍ତି ପରମ
 ସ୍ତ୍ରୀନେ । ୮ । ବ୍ରହ୍ମପ୍ରଳୟରେ ସେହି ନୃପ ନାଶ । ଅତୁଲ ଅମୂଲ୍ୟ
 ରୁମି ମହାପ୍ରକାଶ । ୯ । ଗୁରପାଠେ ବେଢ଼ି ମହାସାଗର ରହେ ।
 କମ୍ବୁକଟକକୁ ଜଳଦୁର୍ଗ ଗୋଷ୍ଠ । ୧୦ । ଚନ୍ଦ୍ରରଥ ନନ୍ଦନ
 ଗବକୁ ଦଣ୍ଡି । ଭୂରମ ଆରାମ । ହୋଇଅଛନ୍ତି ମଣ୍ଡି । ୧୧ ବସ୍ତ୍ରଭୁ-
 ପପୋଗ ୧୧ ପୁଷ୍ପଫଳାଦି ଦହୁଁ । ବଚନରେ କେତେ ତାହା ପାରିବ
 କହି । ୧୨ । ସ୍ତ୍ରୀବର ଦେହକୁ ପାଇ ତାହାଙ୍କ ପର । ନାହାନ୍ତି
 ବକ୍ରମନ୍ତ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯାତା । ୧୩ । ବୈଷ୍ଣବପଣକୁ ତାଙ୍କ ପରସ୍ତେ
 ସେହି । ବରଷିବ ଦେଲା ଲୋକ ଶୋଚନା ନାହୁଁ ୧୪ । ଶାନ୍ତି
 ଶର ବରଷା ସେହରୁ ସହନ୍ତି । ଅଦର୍ଶିତ ଦୂରସ ସୁମନ
 ବହନ୍ତି । ୧୫ । ଧନ ଧନ ଧନ ତାହାଙ୍କ ବାସନା ୧୬ । କହ
 ଯେନ ବସ୍ତ୍ର ଚସେ ୭ ପାଞ୍ଚତି ସନା । ୧୭ । ପଥର ଆଳବାରେ
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ରତ ୧୮ । ପୁଷ୍ପ ଫଳ ପତ୍ରାଗନ ୧୯ କରନ୍ତି ଦର । ୨୦ ।
 ଶତ୍ରୁ ମିତ୍ର ଲୋକବାର ଦୃଷ୍ଟି ୨୦ ବରଷ । ଫଳ ଚୁଞ୍ଚାଇ ବଚନ
 ଅର୍ଥ ମାଗିଣ ଫଳକୁ । ବୃକ୍ଷ ପଦାଦି ସ୍ତ୍ରୀୟା ପିଦା
 ଜଗମନ କରିବ ଆଜ୍ଞା ୨୧ ମୂର୍ତ୍ତି ପରେ । ବୈକୁଣ୍ଠରେ । ଅମହତ
 ରୂପରେ ପ୍ରକଟେ ଉପା ଅତି ବିଶାଳ । ୨୨ ଶଙ୍ଖ ଶେଡ଼କୁ । ଲୁହେର
 ଉଦ୍ୟାନ । ୨୩ ଉଦ୍ୟାନ । ୨୪ ଉପବନ । ୨୫ ବସ୍ତ୍ରଭୁ ଶ୍ରେଣ
 କମ୍ପା ପୂଜା ନିମନ୍ତେ । ବୃକ୍ଷ ଦେହକୁ । ୨୬ ବୈଷ୍ଣବ ଦେଲା ଲୋ-
 କର ଦୌଶସ୍ତି ତାହା ଶୋଚନା ନ ଥିଲା ପର ଏମାନଙ୍କର
 ଶୋଚନା ନାହୁଁ । ୨୭ ଦୌଶସ୍ତି । ୨୮ ଅନନସେ ସେ ଫଳ ଦେଲା
 ତାହା । ୨୯ ଯୁଗଳ ଏକ ଯୁଗଳୁ ସହାର ବା ବାଞ୍ଛା । ୩୦ ବସ୍ତ୍ର-
 ରକ୍ତରେ । ୩୧ ଅନୁରକ୍ତ । ୩୨ ଅନେକ ବସ୍ତ୍ରବାର ସ୍ଥାନ କମ୍ପା ଅଗନ
 ଶ୍ରେଣିନା । ୩୩ ଏକ ହାତୁଣ ।

ତାଙ୍କ ଅଶ୍ୱାସ । ୧୮ । ହୃଦୟ ପଥର ଶୟନ ପ୍ରଦନ୍ତ । ଅବରତେ
 ହୋଇଥାନ୍ତି ମଉନବ୍ରତ । ୧୯ । କହଲେ ନିଜ ଫରଦ ତାଙ୍କ ଗରତ ।
 ବୋଲିଲେ ବୃକ୍ଷେ ଅଛି ବୈଷ୍ଣବମାନ । ୨୦ । ଏହି ଯେନ୍ତୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ
 ଅଛନ୍ତି ରହି । ନେତ୍ରପଥେ ଦେଖି ନରେ ହୁଅନ୍ତୁ ମୋହ । ୨୧ ।
 ଆଜି ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କର ଏ ଗୁଣ କାହିଁ । ମାରକ୍ୟ କରକ ଅଦି ବର୍ଣ୍ଣଣ
 ବହି । ୨୨ । ଏଣୁ ତାହାଙ୍କର ନାହିଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାସ । ସାଧୁକୁ
 ଦୁର୍ଜନ ସଙ୍ଗେ ହୁଅଇ ସେ । ୨୩ । ଅମୃତଅଧାରଣ ସେ ନଗରେ
 ବହତ । ଅମୃତସମ ଶୀତଳ ତହିଁ ମରୁତଃ । ୨୪ । ଅମୃତ ବୁଧୁ-
 ମମାନେ ଫୁଲ୍ଲି ତହିଁ । ପିତୃ ଅପିତୃ ଲୋହନ ବର୍ଣ୍ଣିବୁ
 ବହି । ୨୫ । ଅନେକ ଅମୃତରେ ପତଙ୍ଗମାନେ । ଅନନ୍ତେ ବହ-
 ନ୍ତି ସେ ଅମୃତ ସ୍ଥାନେ । ୨୬ । ଅବଗାହ୍ୟ ମାତ୍ରକେ କରନ୍ତି
 ବିଚାର । ବିମଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରସାଦ ଏକା ଉଚିତ । ୨୭ । ଯେଉଁ
 ହୋଇ ପଡ଼ି କାକ ଅଶ୍ୱଳିଷ୍ଠେ । ପ୍ରାୟ ହୋଇଲା ସେ ଚରୁ-
 ରଗୁଜ । ୨୮ । ବିସ୍ତାର କର କହବ କେତେଦୈର୍ଘ୍ୟ ତାହା । ବେଦ
 ବେଦାନ୍ତେ ଗୋଚର ନୋହୁଛି ଯାହା । ୨୯ । ପନ୍ଥପନ୍ଥ ହୋଇ ପଶ୍ୟନ୍ତ
 ନେକ ତହିଁ । ଜଡ଼ଜଡ଼ି ହୋଇବନ୍ତି ବଲ୍ଲଭ ନାହିଁ । ୩୦ ।
 ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲେପମାନଙ୍କରେ ସୁନ୍ଦର ଭାରି । ସହସ୍ର ନିମନ୍ତ୍ରଣ ସୂର୍ଯ୍ୟ-
 ଚନ୍ଦ୍ରମା ଜ୍ୟୋତି । ୩୧ । ବିଚିତ୍ର ଚିତ୍ରରେ ବଡ଼ ଶୌର୍ୟ କେ ଯାଏ ।
 ନିର୍ମଳ ହୃଦରେ ଅନୁଗ୍ରହପରାୟଣ । ବାତାୟନମାନେ ତହିଁ

ନାଶକାରୀ । ୨୧୨ । ଶୁକ୍ଳାଧାର, ପୁଷ୍କରିଣୀ ପ୍ରଭୃତି ।
 ଅପବନ । ଶୁକ୍ଳପୁଷ୍କରିଣୀ । ୨୧୩ । ଶୁକ୍ଳ । ୨୧୪ । ଶୁକ୍ଳାଧାର ପକ୍ଷି-
 ମାନେ । ୨୧୫ । ୧୫୫୦ରେ ଜଳ ଶରୀର ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ । ୧୦୫୬ ।
 ୧୧୫୭ରେ ଶୁକ୍ଳାଧାର । ୧୧୫୮ । ୧୧୫୯ । ୧୧୬୦ । ୧୧୬୧ । ୧୧୬୨ ।
 ୧୧୬୩ । ୧୧୬୪ । ୧୧୬୫ । ୧୧୬୬ । ୧୧୬୭ । ୧୧୬୮ । ୧୧୬୯ । ୧୧୭୦ ।
 ୧୧୭୧ । ୧୧୭୨ । ୧୧୭୩ । ୧୧୭୪ । ୧୧୭୫ । ୧୧୭୬ । ୧୧୭୭ । ୧୧୭୮ । ୧୧୭୯ । ୧୧୮୦ ।
 ୧୧୮୧ । ୧୧୮୨ । ୧୧୮୩ । ୧୧୮୪ । ୧୧୮୫ । ୧୧୮୬ । ୧୧୮୭ । ୧୧୮୮ । ୧୧୮୯ । ୧୧୯୦ ।
 ୧୧୯୧ । ୧୧୯୨ । ୧୧୯୩ । ୧୧୯୪ । ୧୧୯୫ । ୧୧୯୬ । ୧୧୯୭ । ୧୧୯୮ । ୧୧୯୯ । ୧୨୦୦ ।

ଦିଶନ୍ତି ଖୋଲା । ବଲୋକନେ ମାତୁକରେ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ଲୋଭ । ୩୩ ।
 ନାଗରାଜି, ଗୁହଁବାରେ ଏମନ୍ତ ଦିଶେ । କାମକାଣ୍ଡବାଣ୍ଟ ଦୁର୍ଗତ
 ଏଣୁସେ କି ସେ । ୩୪ । ଗୁଜମାର୍ଗମାତୁକ ମହା ସୁଶୋଭା ପାଏ ।
 ଅବନୀ-କାମିନୀଙ୍କର ପ୍ରିମତ୍ରୀ ବିଏକ । ୩୫ । ଗତାଗତ ଲୋକରେ
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗହଳ । ଦୂରତ ଚରଣ ଗୀତରେ ଅତି ଚହଳ । ୩୬ ।
 ଅନେକ ବର୍ଣ୍ଣରତ ଲୋକେ ଅଛନ୍ତି ତହିଁ । ଥେ ଯାହାର କର୍ମ ଧର୍ମ-
 ମାନଙ୍କୁ ବହୁ । ୩୭ । ଏମନ୍ତ ଶେଢ଼ରେ ଘେନି ମହାସୁଖି ।
 ବଜ୍ର ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଦେବ ନୁପତି । ୩୮ । ଅପାରୁଁ ଅପାର ତାହାଙ୍କର
 ମହମା । ଅଜହଁ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ଶଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମା । ୩୯ । ଅଶେଷ
 ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଏକା ପ୍ରବୁହୁଁ ସେହି । ତାଙ୍କ ସମ ହୋଇ ଅଉ ନାହାନ୍ତି
 କେହି । ୪୦ । ଇନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଅତି ସେତେ ଅମରଗଣ । ଅଦୃଶ୍ୟରେ
 ଯାହାଙ୍କ ଚରଣେ ଶରଣ । ୪୧ । ସ୍ଥିତି ଅତି ଅନୁର ସେ ଅତିକାରଣ ।
 ସ୍ତ୍ରୀବରଂ ଜଙ୍ଗମଂ କୀଟ ପତଙ୍ଗେ ଅନ୍ତଃ । ଦେଲେହେଁ ଇନ୍ଦରଂ
 ଚଉବର୍ଗଂ ଦିଅନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ପରା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଦାତା ନାହାନ୍ତି । ୪୨ ।
 ତାହାଙ୍କ ଦୃଢ଼ରେ ଯେଉଁ କରୁଣା ଅଛି । ସମ୍ପାଦି କରିବାକୁ ତ ନ
 ଦିଶେ କିଛି । ୪୩ । ସମୁଦ୍ରକୁ ବୋଲିବା ସେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଛି ।
 ମେରୁ ସମୁଦ୍ରର ସେ ନୁହଇ ଲକ୍ଷ । ୪୪ । ଅନନ୍ତଂ କାମକୁ
 କିଛି ଅକାଶ ଦିଶେ । ମେରୁ ଅବା ଜଳଧାରା କେତେ ବରଷେ । ୪୫ ।
 ଅଶେଷ କରୁଣା କରି ନୁହଇ ଶେଷ । ଲେଖେ କେହି ନ ପାରନ୍ତି
 ଶେଷଂ ମହେଶ । ୪୬ । କୋଟି କୋଟି ସୂର୍ଯ୍ୟ ସମ ନୁହେଁ ତେଜକୁ ।

୧ ଦଶନ । ୨ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ । ୩ କନ୍ଦର୍ପର ବାଣ ରଖିବାରବାହାର
 ଦୁର୍ଗ । ୪ ପ୍ରଶସ୍ତ ଦାଣ୍ଡମାନ । ୫ ସୁଧବାସ୍ତ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରବର ସୁଦ୍ରା କି ?
 ୬ ବ୍ୟାଧି, ଜଗନ୍ନାଥ । ୭ ଶିଖାତିର । ୮ ଦେବତାମାନେ । ୯ ବୃକ୍ଷ
 ପକ୍ଷୀ ପ୍ରଭୃତି ଅତଳ ପଦାର୍ଥ । ୧୦ ଗମନାଗମନ କରିବା ପ୍ରାଣୀ ।
 ୧୧ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକ ଦେଲେହେଁ ତାକୁ । ୧୨ ଧର୍ମ ଅର୍ଥ କାମ ମୋକ୍ଷ ।
 ୧୩ ଅକାଶେ, ଗୋଟିଏ ନାମ ଅନନ୍ତ = ଅସୀମ । ୧୪ ବାସୁକି ।

ଆହାସାଦେ ଜିଣନ୍ତି କୈବଳ୍ୟକୁ । ୪୮ । ମାର୍ଯ୍ୟରେ ହେନାଗ-
ରମାନଙ୍କ ଗୁରୁ । ମହାଅରବେ ଡାକିଲେ ଶୁଣନ୍ତି ଦୁରୁ । ୪୯ ।
ନୃପକଂସ ବୃଣା, ସେ କରନ୍ତି ଧ୍ୟାନ । ଅଳପକ ଅନ୍ଧାରକୁ ସେହନ
ଦଂସନ । ୫୦ । ଦୁଃଖିଲୋକମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ହରନ୍ତି । ପ୍ରାଣ-
କାଳ ଲୋକେ ତାଙ୍କ ନାମ ଧରନ୍ତି । ୫୧ । ସମସ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ସଦା-
ବର ଦିଅନ୍ତି । ଅଗ୍ରବକୁ ହିର ଶୁଦ୍ଧ ବସ ହୁଅନ୍ତି । ୫୨ । ଶତ୍ରୁହୋଇ
ଶରଣକୁ ଯେବେ ଆସଇ । ଅରପପଞ୍ଜରେ ଧରି ରଖି ନାଶଇ । ୫୩
ରସିକ ବେଦେ ମହାଧର୍ମଧ୍ୟବନ୍ତି । ସବୁରୁପ ତାହାଙ୍କ ଚରଣ
ବରହ । ୫୪ । ଅଂଶମନ୍ତ୍ର ପଣ ତ୍ରାହାଙ୍କର ଏମନ୍ତି । ରେଣୁକୁ
କରନ୍ତି ମେରୁପର୍ବତ ମତ । ୫୫ । ବୃଷାକ୍ଷାକ୍ଷରେ ସେ ଯାହାକୁ
ହୁଅନ୍ତି । କୋଟି ଉଦ୍‌ପଦବ ତାହାକୁ ଦିଅନ୍ତି । ୫୬ । ଟଣସ କର
ନୁହଇ ତାହାଙ୍କ ମହମା । ବ୍ରହ୍ମାକୁହୁଁ ଅଗୋଚର ଯାହା ଗାରମା ॥
ଉଦ୍ୟଜନ ବସୁଲ ସେ ଅଳକାଯାହୁଁ । ପତିତପାବନ ନାମ ଅଛନ୍ତି
ନିମ୍ନ ୫୭ । ଅପରାଧୀ ଅପରାଧ ଚରନ୍ତି କ୍ଷମା । ଅତିହୁଁ ବଡ଼ ପ୍ରଭୁ
ସେ ବରହକର୍ମୀ । ୫୮ । ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ ନରପତି ପରାସେ । ଚଉଦ-
ଲୋକରେ ସମ ନାହାନ୍ତି ଶ୍ରେୟେ । ୫୯ । ସବୁରୁପ ସୁଖସ୍ବେଗ ଜାଣନ୍ତି
ସେହି । ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ର ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ଏହି । ୬୦ । କେ କହୁବ
ତାହାଙ୍କ ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ର ଲକ୍ଷଣ । ଶ୍ରୀଚରଣେ ଅସ୍ଥାବଶ ଚନ୍ଦ୍ରୁ ଜାଣି ୬୧
ଶୀତ ଶର ବରଷା ଏ ବାର ମାସରେ । କେତେ ଉତ୍ସବ କରନ୍ତି
କେତେ ରଙ୍ଗରେ । ୬୨ । ସୁଦରପଣକୁ ରାମ ଦାସ ପଚାରେ । ସହ-
ଜେତ ସେ ଦେବତା ମାନସ୍ବରାସେ । ୬୩ । ବଳରାମ ନାମେ ତାଙ୍କ
ଅଗ୍ରଜ ଗୁ ୬୪ । ମହାବଳବନ୍ତ ମହାବୀର ଦେବତା ୬୫ । ମହା-

୧ ଚନ୍ଦ୍ର । ୨ କଂସ ସଦୃଶ ଦୁର୍ବଳ ମୁକ୍ତାମାନଙ୍କ ବଶକୁ । ୩ ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
୪ ରାଜାଣାନାମ ଦେହରେ । ୫ ଅଶ୍ବପୁର ପ୍ରକାର । ୬ ଚୈତନ୍ୟ ।
୭ ମାହାତ୍ମ୍ୟ । ୮ ଅରକ୍ଷରକ୍ଷକ । ୯ ଶୈବଧ୍ୟବନ୍ତ । ୧୦ ବଡ଼ଭର ।
୧୧ ଶୁକ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ।

ପ୍ରତାପୀ ସେ ତାଙ୍କ ମହୁମା ବଡ଼ । ମସ୍ତକରେ ବୁଦ୍ଧିଆନ୍ତ ନାଗେନ୍ଦ୍ର-
 ରୁଦ୍ର । ୬୬ । ଜଗତ ଧରଣରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦମ୍ଭ । ଜଗନ୍ନରେ
 ଯେହେ ଶୋଭା ରଜତପ୍ରମୁ । ୬୭ । ଶ୍ରୀହରି ମାରଣେ ସେ ମହା-
 ପ୍ରବଳ । ଶ୍ରୀକରପୁଲେ ବହନ୍ତି ଦଳ ଧୂଳି । ୬୮ । କାଦମ୍ବିନୀରସରେ
 ସେ ସତଦା ଶ୍ରେଳ । ଘୁମାଇ ପକାଉଥାନ୍ତି ଅରୁଣତୋଳନ । ୬୯ ।
 ବୁଦ୍ଧେନ୍ଦୁ ଶଙ୍ଖ କର୍ପୁର କୁମୁଦ କାନ୍ତି । ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗକୁ ତାହାଙ୍କର ସର
 ନୁହନ୍ତି । ୭୦ । ରଜତପଦରେ କୃଷ୍ଣମେଘ ପ୍ରସାଦେ । କଟକଟେ ନାଳ-
 ମୂର ଶୋଭୁଛୁ ପାଦ । ୭୧ । ଛଟକପଦାତ୍ମକା ପ୍ରାୟେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ । ଛଟ
 କୋକିଳଦଳ ପ୍ରାୟେ ନୟନ ରଙ୍ଗ । ୭୨ । କୋଟି କୋଟି ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର
 ନିନ୍ଦେ ଶ୍ରୀମୁଖ । ଅବଲୋକନ ମାତ୍ରକେ ପଳାଇ ଦୁଃଖ । ୭୩ । ଏମନ୍ତ
 ସେ ବଳବନ୍ତ ଗାଇଛୁ ସଙ୍ଗେ । ରତ୍ନ ସିଂହାସନେ ବଜେ ବବଧ ରଙ୍ଗେ ।
 ଦେଖିବାକୁ ବେନ ଅଙ୍ଗ ଅମ୍ଭାରେ ଏକ । ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ନାଳା-
 ଚଳନାୟକ । ୭୪ । କମଳା ନାମ୍ନେ ଶ୍ରୀପଦ ପାଦମହତୀ । ତାହା
 ମହୁମା କେ କହୁବ ବଶେ । ୭୫ । କୋଟି କୋଟି ରଘୁବିଭୂତି
 ସମ୍ପତ୍ତି । ପାଦା କଟାକ୍ଷକୁ ଅଶେଷ କରିଅଛନ୍ତି । ୭୬ । ଅରସ୍ବଦାୟିନୀ
 ଅନ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣା ସେ ଦେବୀ । ଅସ୍ତ୍ର ଅରଶ୍ୟସ୍ୟ ପାଇ ଯାହାକୁ ସେବ । ୭୭ ।
 ଦାରିଦ୍ର୍ୟରଞ୍ଜନା ଶୃଙ୍ଖଳନବସ୍ତ୍ରା । ପ୍ରସନ୍ନଅନନାସ ପଦ୍ମବାସୀ । ୭୮ ।
 ନାମ । ୭୯ । ଜଗତଜନନୀ ଜଗମୋହନୀ । ପ୍ରାଣା କେ ଅବା କହୁବ
 ତାଙ୍କ ସୁନ୍ଦରପଣ । ୮୦ । ସେ ଯାହାକୁ କୁପାକଟାକ୍ଷରେ ଚାହିଁନ୍ତି ।
 ସମସ୍ତ ସୁନ୍ଦରମାନ ତହିଁରେ ଥାନ୍ତି । ୮୧ । ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ ନରପ-
 ତିବ ପାଦେ । ନିଷ୍ଠୁର୍ବିନ୍ଦୁ ସେବା କରନ୍ତି ଏ ଅପ୍ରମାଦେ । ୮୨ । ଏମନ୍ତ

ସମର୍ଥ । ୧ ପୁଷ୍ପବାସୀ । ୨ କଦମ୍ବମୂଳାତ ମାୟକଦ୍ରବ୍ୟ ।
 ୩ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରତୋଳା । ୪ ରୁଦ୍ରଧୂଳି ଓ ଚନ୍ଦ୍ର । ୫ ଶୋଭା । ୬ ପ୍ରସ-
 ନ୍ନ ଚକ୍ରପଦ୍ମ । ୭ ନାଳସଦୃଶ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ । ୮ ଦୃଢ଼ମୁଖୀ । ୯ ପଦ୍ମ-
 ବନବାସିନୀ । ୧୦ ସଜରଜା । ୧୧ ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୨ ନିଷ୍ଠୁର୍ବିନ୍ଦୁରେ ।

ଦୋର ପଦ୍ମରେ ଥର ସମ୍ପତି । ଅପୁରୁଷ ପଦା କେଉଁ ସୁଖସମ୍ପତି ॥
 ଯାହା ବୋଲେ ଧନପତି । ଅଳକାନାଥ । ଅମରାବତୀରେ ପ୍ରଭୁ
 କୁଳଦୋଷ । ୮୪ । ସେ ପ୍ରଭୁ ସମ୍ପତି କେ କହିବାରେ ସମ ।
 ଯାହା ନାମେ ପଞ୍ଚିତକୁ ନ ଦେଖେ ସମ । ୮୫ । ଏ ସଂସାରେ ଯେଉଁ
 ପ୍ରଭୁ କଥା ଶୁଣଇ । କାଳସର୍ପ ଅପାତକୁ କରେ ବଢ଼ା । ୮୬ । ଯାହା
 ନାମ ସୁନାସାରକ ଚିତ୍ତ ବାଟକୁ । ନ ନିଅଇ ସଂସାର ସଂସାର ଭେଦ-
 କୁ । ୮୭ । ପକ୍ଷୀଗଞ୍ଜ ବୋଲି ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀପାଟକୁ । ସାମବେଦ
 ଉଚାରଇ ଯାହା ଗତିରୁ । ୮୮ । ସେ ବାବୁ ୧୦ ଅପ୍ରସାଦି ଯେବେ କରନ୍ତି
 ବଜେ । ମନ ପଦନ ଶକ୍ତିର ହୁଅଇ କାଜେ । ୮୯ । ଅତି ଉତ୍ତମ
 ପ୍ରାସାଦ ୧୦ ଦିଶଇ ସୁନ୍ଦର । ଅବଲୋକନେ ସମସ୍ତ କଲ୍ପସଦୃଶ ୧୦ ।
 ସୁଧାଲେପେ ୧୦ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ । ଚିତ୍ର କମରେ କର ଦିଶେ
 ମଞ୍ଜୁଳ ୧୫ । ୯୧ । ବିଶ୍ୱକର୍ମାଙ୍କର କମ ଗର୍ବକୁ ନାଶେ । ଉପମାକୁ
 ଦିଶେ ମନସ୍ୟମାନସେ ୧୧ । ଯେଉଁ ପ୍ରାସାଦ ୧୨ ମନ୍ଦିରେ ପତା-
 କାନ୍ତି ୧୨ । ଉଡ଼ି ସାତ ଅଗରଥେ ୧୮ କରଇ ଘାତ । ୯୩ ।
 ନାହିଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ନୃତ୍ୟ ପରାସ୍ୟ ଗତି । ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପତି ବାରେ ଏମନ୍ତ
 ଶାନ୍ତି । ୯୪ । ଅସ ଯାଅ ବୋଲଇ କି ଅର୍ଥ ଜନକୁ । ଏବାହାରେ ଅନ
 ନ ଅଧର ମନକୁ ॥ ଅରତକଞ୍ଚନ ପ୍ରଭୁ ଶରଣଦାତା । ଏହି ଅନୁରାଗେ
 ବାନାଠାରେ ବକତା ୯୯ ॥ କେତେଦୂର କହିବ ସେ ପତାକା ଚର୍ଚ୍ଚିତା ।
 କହିବିଲେହେଁ ପଦ ଦେବ ବହୁତ । ୯୭ । ବହୁତ ଦେଲେହେଁ ନ
 ରୁଚଇ ଅମୃତ । ଅମୃତ ଅସକ୍ତ ଜଗମୋହନ ଗୀତ । ୯୮ । ଜଗନ୍ନାଥ

୧କୁବେର । ୨ସ୍ୱର୍ଗରେ । ୩ଶୁଭା । ୪ଉନ୍ନ । ୫ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତୀ
 ଯୋଦ୍ଧା ପରି । ୬ମୁକୁପଥକୁ । ୭ନରକ । ୮ସମ୍ପଦର ସାକ୍ଷାତକୁ ।
 ୯ଗରୁଡ଼ । ୧୦ପ୍ରାଣଦୋହା । ୧୧ଦେଶୀ । ୧୨ଉଜ୍ଜ । ୧୩ଦେଉଳ ।
 ୧୪ପାପସଂହାରୀ । ୧୫ବୈଦେହୀ । ୧୬ବିବାରେ । ୧୭ସୁନ୍ଦର ।
 ୧୮ଦେଉଳ । ୧୯ପତାକା ବସ୍ତ୍ର । ୨୦ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ରଥରେ । ୨୧ଠାର
 କହିଲ ।

ଦେବ ନରପତିଙ୍କ ସଭା । ପୃଥ୍ବୀସଭାରୁ ବଦନିଶ୍ଚୟ ଶୋଭା । ୧୧ ।
 ଉତ୍ତମ କବି ପଣ୍ଡିତ ଗାୟକମାନେ । ବନ୍ଧ ବନ୍ଧ ତାଙ୍କ ବେଦ ପୁରାଣ
 ଶାନ୍ତି । ୧୦୦ । ସେ ପାଦା ବଦ୍ୟାରେ କୃତମୁଖ୍ୟ । ସମସ୍ତେ । ଅନ
 ବଦ୍ୟାବନମାଳ ଅଛନ୍ତି କେତେ । ୧୦୧ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିଯୋଗ
 ତାହାଙ୍କର ଅନେକ । ପଣ୍ଡା ପଣ୍ଡାଲକ ସାମନ୍ତ ସେବକ । ୧୦୨ ।
 ମହା ମାରକଣ୍ଠ ସବୁ ବୋମଣାକୁ । ଗଣ୍ଡା ବରକବୀ ରଣେ ନିଶ୍ଚ-
 ଠାକୁ । ୧୦୩ । ଏମନ୍ତ ଶୀତଗନ୍ତାଏ ଦେବ ନୃପତି । ବମ୍ବୁକଟକରେ
 ଅତି ସୁଖେ ଅଛନ୍ତି । ୧୦୪ । ଶମାଦାତା ଗୁଣଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣସିଂହ ।
 କାହାର ବସୟରେ ନୁହନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦୟ । ୧୦୫ । ଦୁର୍ଗଲୋକ ଜଣାଇଲେ
 ଅଗେ ଶୁଣନ୍ତି । ନ କହିଲେ କେବଳ ଦୃଢ଼ସ୍ତ୍ରୀ ଜାଣନ୍ତି । ୧୦୬ । ଅତି
 ବଡ଼ ବର୍ଦ୍ଧକ ସେ ଦେବାଧିପତି । ଅଦେ ଜନମାନେ ଏକା ତାହାଙ୍କୁ
 ଭଜ । ୧୦୭ । ଅବଶ୍ୟ ତାରବେ ସେ ଅନନ୍ତ ସମ୍ରାଟ । ଅତି
 ବାହୁଶ କାଳିଦୟଶ୍ଚ ହୁଂସାରୁ । ୧୦୮ । ଦାନକୃଷ୍ଣ ବୋଲ ବୋଲ
 ଦେଲା ନ କର । ନ କର କର ପେମନ୍ତ ଉଚ୍ଚା ତୁମ୍ଭର । ୧୦୯ ।
 ମଧୁମାତୁ ମୁଖ୍ୟ ମଧୁ ଦେଲେ ବାହାର । ତାହା ନିବି ବେଦ ନ
 କରଇ ଅହାର । ୧୧୦ । ପଙ୍କୁ ଜାତ ଦେଲେ ପଦ୍ମ ସବୁର ପ୍ରିୟ ।
 ଏ କଥା ବୋଲଇ ଶୁଭଦୃଢ଼ସ୍ତ୍ରୀ । ୧୧୧ ।

ନେବସଭାରୁ । ବଦନିଶ୍ଚୟ । ଜଗରସ୍ତାଳକୁ । ସମସ୍ତେ ଶୋଭିମ
 କେନ୍ଦ୍ରର ନାମ କମ୍ବୁକଟକ । ଅମରପୁର ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରବଣ । ଗୁଣ — ଶ୍ଳୋକ ।

ଅଦେ ସାଧୁଜନମାନେ ଏବେ ସୁଖ ଏବମନେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ
 ନରପତିଙ୍କ ନାହିଁ । ରାତ୍ର ଅର୍ଦ୍ଧ ଅଧୁନ ହୋଇ, ମଲମକୁ ବଜ
 ଉତ୍ସାହରେ ବିଦ୍ୟାଧନେ ବଜେ ବରନ୍ତି । ଏଥୁଅନ୍ତେ ସେବକେ ଅସି ।
 କପାଟ ଧିଟାଜି ଯାଇ ଭଜେ ପଣି । ୧ । ସେ ଯାହା ସେବା ଅବୋଇ
 ରହନ୍ତି ସେ ପଟୋଅଣି ମଇଲମ, ହୋନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଜଗତପତି । ନବ
 ପସକ ତତ୍ତ୍ଵପ୍ର ସମୁଦ୍ର ଖେନ ସ୍ଵରୂପ କାଠିଲାଗି କମନ୍ତେ ସେ ଲାଗି
 ହୁଅନ୍ତି । ତହୁଁ ଶ୍ରୀଧଳକୁ ଅନାଇ । ଚଉକ ଉପରେ ବଜେ ବରନ୍ତି
 ଯାଇ । ୨ । ଦାଣ୍ଡକାଠି ଗୁଆଗୁଣ ଲବଣୀ ଶ୍ରୀଧଳପିଣ୍ଡ, ସୁବାସଜଳ
 ଦର୍ପଣକୁଣ୍ଡ ଅଣନ୍ତି । ଖଟଣି ସେବକମାନେ ଉଚିତ ବଧ, ବଧାନେ
 କାଠିଲାଗି ମାଜଣା ସେବାକୁ ବଢାନ୍ତି । ଏଥୁଅନ୍ତେ ଜଗନ୍ନିବାସ
 ଦିବ୍ୟ ବେଶ ଲାଗି ହୋଇ ହୁଅନ୍ତି ବେଶ । ୩ । ସେ ସୁବେଶ
 ଶ୍ରୋତ୍ର ଗୁହଁ ଉପମା ୧ । ମିତ୍ର ୧ କାହୁଁ ବେବଳ ମାତ୍ରକ ମୋହ
 ହୁଅଇ ମନ । ବଚନକୁ ଅଗୋଚର ପୁଲକ ଉଠେ ଶରୀର ଅପଲବ
 ହୋଇ ରହେ ବେଶ ନୟନ । ବଚନ୍ତ ଶଶୁଆ ଦୋଷଜା । ବଚନ୍ତକୁ
 ବଚନ୍ତ ସେ ଧରଣ୍ୟ ବୁଝା । ୪ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ କେତକୀ ତୋଣ୍ଡ ସେମନ୍ତ
 ଦିଶଇ ତାଣ୍ଡ ସେହୁ ରୂପେ ଦିଶଇ ସେ ମନକୁ ଦିଶୁ । ୫ । କୁଣ୍ଡଳ
 ମେଖଲା ୯ କଟକ ବାହୁଁ ମାଳା ଏକେ ଏକେ ମହାସୁଖେ ମଦନ
 ପରା । ଯେଉଁ ବେଶ ଦେବାସରାଜ । ସେହୁରୂପେ ଭାଇ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ
 ସଜ । ୬ । ଅରେଦ ଚେଦରୁ କର ଏକାବେଲେ ନାହିଁ ସାର ଏକା
 ବେଲେ, ମଣୋହର ବିଜେ କରନ୍ତି । ଏ ପୀତି ସେ ନାଳାମୁର ୧ ।

୧ ନିଦରୁ ଉଠି । ୨ ବେଶ ଶ୍ରେୟସୀ । ୩ ବସ୍ତ୍ର ବିଶେଷ ।
 ୪ ନୂତନ । ୫ ଶଶୁନୂତନ । ୬ ଶୁଭକାରୀ । ୭ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା । ୮ ଅତି
 ଅସ୍ପର୍ଯ୍ୟ । ୯ କଟକବିଶିଷ୍ଟ । ୧୦ ନାଳାମୁରର ଜଗନ୍ନାଥ ପୀତିବାସ ଏବଂ
 ଶ୍ରେୟସୀର ଭଲରାମ ନାମବାସ ପରଧାନକାରୀ ।

ଦେଲେଦେଂମିତ୍ର ଅମର ଦୁଇ ଅନୁରୂପରେ ସେ ଲାଗି ହୁଅନ୍ତି ।
 ଏକ ଅମ୍ବା ବେନ ଶାନ୍ତି । ଏହିରୂପେ ସୁରତା ବଦେଶୀ ତାଙ୍କର ।
 ଏମନ୍ତେ ସେ ଅବକାଶ ହୁଅନ୍ତି । ଜଗନ୍ନିବାସ ଅନେକ ଲୋକ ପ୍ରବେଶ
 ହୁଅନ୍ତି ଅତି । କେ ଅଲଟ କେ ଗୁମର କେ ପଣ୍ୟ ନାନାପ୍ରକାର
 ବାଣୀ ରତା ମଦଳ କେ ଘେନ ବଞ୍ଚଣୀ । ଅନନ୍ଦେ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।
 ଅଶେଷ ଦୁଇତଳ ଦୁଃଖମାନ ଦରନ୍ତି । ଶା ବେ ଦରସେ ନୃତ୍ୟ କର
 କେ ବୋଲନ୍ତି ଦର ଦର ନିପ୍ରବଳ ନିପ୍ରବଳ କେ ଜୟେ ଜୟେ ।
 ଏହି ପ୍ରକାରେ ଗର୍ବନ ଚନ୍ଦ୍ର ଅତି ପ୍ରବଳ ଜଗମୋହନରୁ ଧିବୁ-
 ଅସନ ପାଏ । ନୀଳଗିର ନବରସାକ ୪ । ପୁର ଚେହେରା ନାନା-
 ପ୍ରକାର ଲୋକ । ୮ । ଶ୍ରୀଚି ଶଙ୍କର ଦେବେ ସେ ଧାନ୍ଦାର ଗୀତ
 ହେବେ ଶ୍ରୀଚି ମଧ୍ୟ ସୁର ହଳା ପ୍ରାୟେ ରହନ୍ତି । ଅନ ଅନ ଦେବ
 ଦେବୀ ଧର ମାନବଙ୍କ ଛବ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।
 ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ସେ ଅଧୁଅ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀବାରେ ସେ କାଳ
 ଶୋଭା । ୯ । ଅବକାଶ ଶେଷ ତାକ ପଜନ୍ତି ଧାନ୍ଦାର ଲୋକ ବେଙ୍ଗ
 ଧର ଦୁଆରେ ରହନ୍ତି ଦୁଆରୀ । ଗୋପାଳବନ୍ଧର ନାମ ଶୀତଳଭୋଗ
 ଉତ୍ତମ ମଣୋହ କରନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଶାରଙ୍ଗଧାରୀ । ମଣ୍ଡା କୋଣ ଲବଣୀ
 ଦହି । ଶାକର ସ୍ବରୂପୁଜି ସିଂହତା ଶର । ୧୦ । ଏ ଅତି ଅନେକ
 ଦ୍ରବ୍ୟ ମଣୋହ ବଚାର ଦେବ ଅଗମନ ସାର ସେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଯୋଗନ୍ତି ।
 ଶ୍ରୀମଦ୍ରାସପା ଅଶେଷ ସେବକମାନେ ଦରସେ ସେ ଧାନ୍ଦା ଅନୁରୂପରେ
 ପାଉଅଛନ୍ତି । ଗୁମ୍ଫା ଥାନ୍ତି ଜଗତେର । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀମୁରେ ଦେଉଆଇନମୀଲ
 ଜୁର । ୧୧ । ଅବା ସେ ସମୟ ଦେଖି ମନ ହୁଏ ପେଡ଼ ସୁଖୀ ମନ
 ସେ ଜାଣଇ ଜଗବନ୍ଧୁ ଜାଣନ୍ତି । ଏହା ଦେଖୁ ଦେଖୁ ପ୍ରାଣୀ ଅବିବେକ
 ହେବେ ପଣ୍ଡି ଇନ୍ଦ୍ରପଥରେ ବେଶୁ ବଞ୍ଚ କରନ୍ତି । ମାନବ-ଶରୀରକୁ

୧୬୫ । ୧ ଦର୍ଶନ କରବନ୍ଧୁ ସମୟ ଦିଅନ୍ତି । ୩ ପାପ । ୪ ଶ୍ରୀଶି-
 ଶ୍ଵପାକ । ୫ ଦେବ ବମ୍ବା କର୍ଣ୍ଣ । ୬ ଦାସ । ୭ ଶାର୍ଙ୍ଗ ଧନ୍ୟାତ
 ଜଗନ୍ନାଥ ।

ପାଇ । ଏଡ଼େ ସୁଖ ଥିଉଁ ମନ ଅନକୁ ଦେଇ । ୧୮ । ଜପ ତପ ଦାନ
 ଜାଥ ପ୍ରମାଣ ଏ ପରମାର୍ଥ । କରୁଥବ ଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନ ପାଏ ।
 ନାନା ଭୂତ ନାଶ କରୁଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଦ୍ୟା ବଣିଜ ବାଟ ଉଦର ନିମନ୍ତେ
 ସିନା ସବୁ ଉପାୟ । ଅନ୍ଧାର ନିଶକୁ ପ୍ରଦୀପ୍ୟ ଅନନ୍ଦକଣ୍ଠଦର୍ଶନେ
 ବ କର୍ମ ସୁଧ । ୧୯ । ଏବେ ଶୁଣ ଦିବ୍ୟ ରସ ସକାଳଧୂପ ପ୍ରବେଶ
 ହେବା ସମୟରେ ଲୋକେ କାହାର ହୋଏ । ପାଳ ପତିହାସ ପାଇ
 ଅପଣା ସେବା ଜଗାଇ ମଙ୍ଗଳାକୁରେ ବଢ଼ଇ ପ୍ରଭୁ ଦେବାଧରାୟେ ।
 ନାଜୀ ନଜୁ କଦଳି ପୁଲୀ । ନାନାରସେ ପିଠା ସୁଧାରସକୁ ବଳି ॥
 ଶେତଢ଼ା ଦିବ୍ୟ ଅବତା ନାନାଦି ପ୍ରଜ୍ଞାରେ ବଢ଼ା ବଢ଼ା ହୋଇ ଦିବ୍ୟ
 ବ୍ୟଞ୍ଜନାଦି ସେ ସେତେ । ଅତୋ ଅତୋ ବୌଦ୍ଧ ଜାକ ଅସବୁପାଶକୁ
 ଜାକ ନେଉଥାନ୍ତି ମହାସୁଧକାର ତା କେତେ । ଯହୁଁ ଦେବରଜ ସ୍ତ୍ରୋ-
 କତା । ବାଢ଼ିବାକୁ ତହିଁ କ୍ଷୀରସାଗରଗତା ॥ ୧୫ । ଧୂପ ଦୀପ ଅନ୍ତେ
 ଟୁଟୁ ପତିବା ଶେଷକୁ ଦେଖି ଦୋରଥାନ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ଲୋକେ
 ଆଲିଙ୍ଗି । ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଚକୋର ପ୍ରାୟେ ହେଲ ଏକତାନ ଲୟେ କପାଟ
 ଫିଟିଲେ ଜଗନ୍ନୋତିଏ ଦେଖନ୍ତି । ଜୟ ଜୟ ଶବଦେ ଗୋଳ । ପ୍ରତି
 ହୁଅଇ ବ ସେ ଜଳଧରଣୀଲ । ୨୦ । ସେ ଅଲଗି ବରାପନା
 ଶ୍ରୀମୁଖତନ୍ତ୍ରର ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ଦେଖିବାର ଲାଗି ଥୁଆଁ ଜନ୍ମ କରାନ୍ତେ ।
 ଜନନୀଜଠରଜଳେ ଜନ ନାହିଁ ଅଉ ବେଳେ ଏମନ୍ତ ବେଶ ମନେ
 ନାଚନ୍ତି ମତ୍ତେ । ତହୁଁ ହୁଏ ସାହାସ ମେଲା । ଅଦା ସେ ସମୟ
 ସୁଖ ନାହିଁ ଦେଖିଲା । ୧୭ । କେ କେତେ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି କେ
 କେତେ ସୁତି ଶୁଣାନ୍ତି କେ କେତେ ରୂପେ ଡାହାଁ କରେ ଗୁହାଣ ।
 ପେଟେ ଜଣାଇଲେ ବଳି ପଛ ଡୋର ରହ ବୋଲି ବୋଲିବାକୁ
 ଶବ୍ଦ ଚେଁ ନାହିଁ କାହାର । ସବୁବିଧା ଅସ୍ଥାବଧାନ । ସବୁର

ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ । ୨ କପଟ ବ୍ୟବହାର । ଶୁଣକରା ପ୍ରକୃତି । ଅନନ୍ଦ
 ଓ ସୁଖର ମୂଳକାରଣ ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କ । ଶଲ୍ୟାଠାକରାଣୀ ।
 ଶ୍ରଦ୍ଧାଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କୁ । ଶବ୍ଦରଣ । ୮ ସମସ୍ତକୁ ଦର୍ଶନ ଅନମର ।

ଦେଲେଦେଁ ମିତ୍ର ଅମରୁ ଦୁଇ ଅନୁରୂପେ ସେ ଲାଗି ହୁଅନ୍ତି ।
 ଏକ ଅମା ବେନ ଶାନ୍ତି । ଏହିରୂପେ ପୁରୁଷ ବଦେଶୀ ତାଙ୍କର ।
 ଏମନ୍ତେ ସେ ଅବକାଶ ହୁଅନ୍ତି । ଜଗନ୍ନିବାସ ଅନେକ ଲୋକ ପ୍ରବେଶ
 ହୁଅନ୍ତି ଅସି । କେ ଅଲଟ କେ ଗୁମର କେ ପଣ ନାନାପ୍ରକାର
 ବାଣୀ ରତା ମଦଳ କେ ଯେନ ବଢ଼ିଣ । ଅନନ୍ଦେ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।
 ଅଶେଷ ଦୁଇତଳ ଦୁଃଖମାନ ଦରନ୍ତି । ୭୩ କେ ଦରସେ ନୃତ୍ୟ କରି
 କେ ବୋଲନ୍ତି ଦର ଦର ନିସ୍ତରଳ ନିସ୍ତରଳ କେ ଜୟେ ଜୟେ ।
 ଏହି ପ୍ରକାରେ ଗହନ ଚନ୍ଦ୍ର ଅତି ପ୍ରବଳ ଜଗମୋହନରୁ ସିଦ୍ଧ-
 ଅସନ ଯାଏ । ନାଲଗିର ନବବସକ ୪ । ପୁର ରହିଥାନ୍ତି ନାନା-
 ପ୍ରକାର ଲୋକ । ୮ । ଶ୍ରୋତ୍ର ଶଙ୍କର ଦେବେ ସେ ଧୀହାର ଗୀତ
 ରବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର ଥିଲା ପ୍ରାୟେ ରହନ୍ତି । ଅନ ଅନ ଦେବ
 ଦେବୀ ଧର ମାନବଙ୍କ ଛବ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।
 ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ସେ ଅଧିଅ । ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଦେବୀବାରେ ସେ କାଳ
 ଶୋଭା । ୯ । ଅବକାଶ ଶେଷ ତାକ ପଜନ୍ତି ସିଦ୍ଧାର ଲୋକ ବେଢ଼ା
 ଧର ଦୁଆରେ ରହନ୍ତି ଦୁଆରୀ । ଗୋପାଳବନ୍ଧୁ ନାମ ଶୀତଳଭୋଗ
 ଉତ୍ତମ ମଣୋହ କରନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଶାରଙ୍ଗଧାରୀ । ମଣ୍ଡା କୋଣ ଲବଣୀ
 ଦହ । ଶାକର ସ୍ଵରୂପାସୁଜି ସିଦ୍ଧତା ଶର । ୧୦ । ଏ ଅଦି ଅନେକ
 ଦ୍ରବ୍ୟ ମଣୋହ ବଢ଼ାଇ ଦେବ ଅଗମନ ସାର ସେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଯୋଗନ୍ତି ।
 ଶ୍ରୀମଦ୍ରାମାୟା ଅଶେ ସେବକମାନେ ଦରସେ ଯେ ଯାହା ଅନୁରୂପରେ
 ଯାଉଅଛନ୍ତି । ଗୁହ୍ୟ ଥାନ୍ତି ଜଗତେଶ୍ଵର । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମୁରେ ଦେଉଥାଇନିମିତ୍ତ
 କୁର । ୧୧ । ଅହା ଯେ ସମୟ ଦେଖି ମନ ହୁଏ ଯେଉଁ ପୁଣୀ ମନ
 ସେ ଜାଣଇ ଜଗବନ୍ଧୁ ଜାଣନ୍ତି । ଏହା ଦେଖୁ ଦେଖୁ ପ୍ରାଣୀ ଅର୍ଦ୍ଧବକ
 ହୁବେ ପଣି ଇନ୍ଦ୍ରପଥରୁ ବାହୁରୁ ବାଜି କରନ୍ତି । ମାନବ-ଶରୀରକୁ

୧୪୫ । ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ସମୟ ଦିଅନ୍ତି । ୩୩ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-
 ଚପାକ । ୫ ବେଦ କମ୍ପା କର୍ଣ୍ଣ । ୬ ଦୀପ୍ତି । ୭ ଶାର୍ଙ୍ଗ ଧନ୍ୟାସ
 ଜଗନ୍ନାଥ ।

ପାଇ । ଏଡ଼େ ସୁଖ ଥାଉଁ ମନ ଅନକୁ ଦେଇ । ୧୮ । ଜପ ତପ ଦାନ
 ଲକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଏ ପରମାର୍ଥ । କରୁଥିବ ଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନ ପାଦ ।
 ନାନା ଲକ୍ଷ ନାହିଁ କୁହୁଁ ଲକ୍ଷ ଦିନ ବଶିଳ ବାଟ ଉଦର ନିମନ୍ତେ
 ସିନା ସବୁ ଉପାୟ । ଅନ୍ତର ନାଶକୁ ପ୍ରଦୀପ । ଅନନ୍ତକର୍ମଦର୍ଶନେ
 କି କର୍ମ ସୁଧ । ୧୯ । ଏବେ ଶୁଣ ଦିବ୍ୟ ରସ ସକାଳଧୂପ ପ୍ରବେଶ
 ହେବା ସମୟରେ ଲୋକେ କାହାର ହୋଏ । ପାଳ ପତିବାସୀ ପାଇ
 ଅପଣା ସେବା ଜଗାଇ ମଙ୍ଗଳାକୁରେ ବଜେ ପ୍ରଭୁ ଦେବାଧରାୟେ ।
 ନାତୀ ନଜୁ କଦଳି ପୁଲ । ନାନାରସେ ପିଠା ସୁଧାରସକୁ ବଳି ॥
 ଶେରଜୀ ଦିବ୍ୟ ଅବତାର ନାନାଦି ପ୍ରକାରେ ବଢ଼ା ବଢ଼ା ହୋଇ ଦିବ୍ୟ
 ବ୍ୟଞ୍ଜନାଦି ସେ ପେଟେ । ଅତୋ ଅତୋ ଦୈତ୍ୟ ଜାତି ଅସୁରପାଶକୁ
 ଜାକି ନେଉଥାନ୍ତି ମହାସୁଧକାର ତା କେତେ । ଯହୁଁ ଦେବସଜ୍ଜ ସ୍ତ୍ରୀ-
 କତା । ବାଡ଼ିବାକୁ ତହିଁ କ୍ଷୀରସାଗରନଦୀ । ୨୦ । ଧୂପ ଦୀପ ଅନ୍ତେ
 ଶେଷ ପତିବା ଶେଷକୁ ଦୂର ହୋଇଥାନ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ଲୋକେ
 ଆଲଟି । ତହିଁକୁ ଚଢ଼େଇ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଏକତାନ ଲସେ କପାଟ
 ଫିଟିଲେ ଜଗନ୍ନୋତିଏ ଦେଖନ୍ତି । ଜୟ ଜୟ ଶବ୍ଦଦେ ଗୋଲ । ପ୍ରତି
 ହୁଅଇ କି ସେ ଜନସମ୍ମାନ । ୨୧ । ସେ ଅଳତି ବଳାପନା
 ଶ୍ରୀମୁଖଚନ୍ଦ୍ରର ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ଦେଖିବାର ଲାଗି ଧୂଆଁ ଜଳ କରୁନେ ।
 ଜନନୀଜଠରଜଳେ ଧୁନି ନାହିଁ ଅଉ ବେଳେ ଏମନ୍ତ ଗୃହ ମନେ
 ନାଚନ୍ତି ମଉଦ୍ୟ । ତହୁଁ ହୁଏ ସାଦା ସେଲା । ଅବା ସେ ସମୟ
 ସୁଖ ନାହିଁ ଦେଖିଲୁ । ୨୨ । କେ କେତେ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି କେ
 କେତେ ସୁଖ ଶୁଣାନ୍ତି କେ କେତେ ରୂପେ ଶୁଣି କରେ ଗୁହାଣ ।
 ପେଟେ ଜଣାଇଲେ ବଳି ପଛ ହୋଇ ରହ ବୋଲି ବୋଲିବାକୁ
 ଶବ୍ଦ ତହୁଁ ନାହିଁ କାହାର । ସବୁବିଧା ଅଜ୍ଞାନଧାନ । ସବୁର

ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ । ୨ କପଟ ବ୍ୟବହାର । ୩ ଶୁକଳ ପ୍ରକୃତି । ୪ ଅନନ୍ତ
 ଓ ସୁଖର ମୂଳକାରଣ ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କ । ୫ ଲକ୍ଷ୍ମୀଠାକରାଣୀ ।
 ୬ ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କୁ । ୭ କରଣ । ୮ ସମସ୍ତକୁ ଦର୍ଶନ ମନମରେ ।

କଥା ଶୁଣନ୍ତି ଶ୍ରବଣ ଦେନି । ୧୮ । ଏମନ୍ତେ ଥୋକାଏ ବେଳ
 ଉତ୍ତରେ ଶ୍ରେଣ ଗହଳ ମୈଲମ ଦୋଇ ସୁବେଶେ ବଢେ କରନ୍ତି ।
 ବହୁତ ମଲ୍ଲ ଅମ୍ବର ଦିଶେ ଅତି ଅମ୍ବର ଉତ୍ତମ କଛ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ
 ଲାଗି ହୁଅନ୍ତି । ଧୁଲୁଡୁଲମାନ ସୁନ୍ଦରୀ ଧୁଲୁ ଆଇ ଦୃଢ଼ ଦେଶିକ
 ଲୋକର । ୧୯ । ଏମନ୍ତେ ବେଶ ବଢ଼ାଇ ସମସ୍ତ ଲୋକ କଢ଼ାଇ
 ମଣୋହିରେ ବେନି ଭଲ ବଢେ କରନ୍ତି । ଉତ୍ତମ ଅଦ୍ଧ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଉତ୍ତର
 ମନୋରଞ୍ଜନ ମହାସୁପକାରମାନେ ନେଇ କରନ୍ତି । ନାଜି ନଡ଼ୁ
 ଗାଳମ୍ବ ଗଢ଼ା । କାକସ ଅରଣ୍ୟ କାନ୍ତି କଦଳ ରଜା । ୨୦ । ଘରପୁଲୀ
 ସରପୁଲୀ ଅମ୍ବୁତରସ ଅବଳୀଧୁଳୀ ଦୁଃସବେଳ ଅତି କର୍ପୁରବେଳ ।
 ସ୍ବାଗ୍ଧୀରଣୀ ଅମ୍ବୁତ ଧୁଧ ଗୋଟକା ବହୁତ ବର୍ମାଦଧ ଅତି ଏଥେ
 ଆଅନ୍ତି ମିଳ । ସରପୁଲୀ ଚଢ଼ାଇନେଦା । ଚିପୁର ସରସ୍ବତୀ ମନକୁ
 ବଦା । ୨୧ । ଶାକୁଆ ପାରିତାତକ ଶରରତୁଳ ଅନେକ ଘୋଳ ବଢ଼ା
 ଅତି କେତେ କେତେ ହୁଅନ୍ତି । ~~ଅତିଅ~~ରେ ତା ନେଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଦେଇ ଅସଲ ପନ୍ତି ପନ୍ତି କର ପନ୍ତାବତ୍ତୁ ଅୁଅନ୍ତି । ଏହିରୂପେ ଶ୍ରେଣ
 ଅପାର । ମଣୋହି କରନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଜଗଦୀଶ୍ବର । ୨୨ । ଏମନ୍ତେ ଦୁଇ-
 ପ୍ରହର ଧୂପ ଶେଷେ ଦେବବର ମୈଲମ ଦୋଇ ସୁବେଶ ହୁଅନ୍ତି
 ପଣି । ଦୁରୁଷୋର୍ଦ୍ଧ୍ବର ବଜାଇ ଦେବବର ଛତ୍ରଦି ବଜାନ୍ତି ଲୋକ
 ହୃଦୟ ଜାଣି । ପଦ୍ମଜିବା ବେଳ ଜାଣନ୍ତି । ଖଟଶେପ ଖଟଶେପଲୋକେ
 ଅଶନ୍ତି । ୨୩ । ବବଧ ବନ ପିତୁଳ ବରତ କମରେ ଝଳି ନାନା ଗହ
 ମଣିମାନଙ୍କରେ ମଣ୍ଡିତ । ତାର ତାରକ ତାରକୁଳ କପନ କର ବାର-
 କୁଟ ବାରିବାରେ ଏକେ ଏକେ ମହାପଣ୍ଡିତ । କେ କହିବ ସେ ଖଟ
 ଶୋଷ । ନଟ ଦୋଇ ରଦ୍ଦେ ମନ ନିଷ୍ଠୁଳ ଲୋକ । ୨୪ । ତଥ ପଟ୍ଟ
 ପାଟକୁଳୀ ବବଧବର୍ଣ୍ଣେ ମନ୍ତ୍ରରେ ଶୁକଳ ଝିନବାସ ପକାଇ ।
 ଖଟ ଶେମମେଇକାପ ଶେଫୁ ଶେମାଇ ଏରୂପ ଅସନ୍ତି ଦର୍ଶନ କରି

୧ବସ୍ତ । ୨ବେଶ ଉତ୍ତରବା । ୩ରହମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି ନକ୍ଷତ୍ର
 ଜ୍ୟୋତିକୁ । ୪ ସୂର୍ଯ୍ୟବରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ୫ତୁଳାପୂର୍ଣ୍ଣି ବସଣ ।

ଅଲଗା ହୋଇ । ପହଞ୍ଚିଲୁ ଦେବାଧିଦେବ । ଏଥୁଅନ୍ତେ ଶୁଣ ଶେଷ
 ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶୁଣ । ୨୫ । ଅନେକ ଦାସ ବୈଷ୍ଣବ ଅନାଥ ଅବନୀତବ୍ୟ
 ଯୋଗୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଯାହାକୁ ଶ୍ରେୟମନ୍ତ ବାଞ୍ଛା । ଦିଅନ୍ତୁ ତାକୁ ସେଇପେ
 ଏ ବାହାରେ ନାନାରୂପେ ନିଅନ୍ତୁ ଦୁଃଖୀ ଦରଦ୍ରୁ ଇକ୍ଷୁକ ପୁଞ୍ଜା ।
 ଦେବାକୁ ଏ କୈବଲ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର । ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ ନୃପବର ସେ
 ପାତ୍ର । ୨୬ । ଆଉ ଯେ ନି ଥବ କାହିଁ ଦେଖିଲା ଶୁଣିଲା ନାହିଁ
 ନୋହୁବ ନୋହୁବ ଏତେ ବଡ଼ ଠାକୁର । ଏହି ଘେନି ସିନା ଶ୍ରବେ
 ବ୍ରହ୍ମାଦି ଶଙ୍କର ଦେବେ କିଙ୍କର ରୂପକୁ ସୀତାକାର ତାଙ୍କର । ଅମ୍ବୁ-
 ମାନେ ଏମନ୍ତ ଜଡ଼ । ଶଶରଙ୍ଗ ଦେହ ଶେଷ ବୋଲାଇଁ ବଡ଼ । ୨୭ ।
 ଏବେ ଅପହଞ୍ଚିତ ଦେବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶୁଣ କରୁନା । ଅସ୍ତ୍ରଶରରେ
 ଦିନବନ୍ଧୁ ପ୍ରବେଶ । କମଳକୁ ସମୁଦ୍ର ତ କୁମୁଦମୋଦିତ ବଦନ
 ଚନ୍ଦ୍ରବାକ ଚନ୍ଦ୍ରବାକୀ ସଙ୍ଗ ବନାଶ । ଅନ୍ତର ହୁଅଇ ବିବସ । ପୁରେ
 ପରେ ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରତାପ ପ୍ରକାଶ । ୨୮ । ସନ୍ଧ୍ୟା ସୁମରନ୍ତି ଦ୍ଵିଜେ
 ଦେବପୁର ଶଙ୍ଖ ବାଜେ ଘୋର ମନ୍ତ୍ର । ସ୍ଵରେ ଚଉଦିଗେ ଶୁଭର ।
 ନାହିଁ ନାହିଁ ଭିନିଲୋକ ଅନାଥଲୋକ ରକ୍ଷକ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ-
 ରାଜ ପରାସ୍ତେ ହୋଇ । ଏହା ଶୁଣି ଶ୍ରୀ ଦେବରାଜେ । ଅପହଞ୍ଚି
 ହୋଇ ଅବକାଶରେ ବଜେ । ୨୯ । ଅଳପ ନିଦାମ୍ବଳସେ ନୟନ
 ଦୃମିତ ଦିଶେ ଶ୍ରୀମୁଖରୁ ଦଶର ଅତି ସୁନ୍ଦର । ଜଳ ହୃଦୟ
 କୁମୁଦ ନୟନ ସୁଖ ସମ୍ପଦ ଭବତବୃନ୍ଦ-ଚକୋର ଆନନ୍ଦପୁର ।
 ଜୟ ଜୟ ଶବଦ ଗୋଲ । ପ୍ରଭେ ହୁଅଇ ହେଷୀରସିନି ଉଷୋଳ ॥
 ଅନେକ ଦୀପ ଦିହୁନ ଜଳନ୍ତି ସେ ଧାତୁ ଧାତୁ ଅତିଦି ଦିବସ ପରା
 ହୋଇ ପ୍ରକାଶ । ବୁଦ୍ଧଦୀପ ଅର୍ଦ୍ଧ କେତେ ଭଦ୍ରଭବିଷ୍ୟ ସଦ୍‌ବିଦେ ।
 ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦେକାଳେ ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦୟ ନାମେ ଏକେତ ସେ ଜଗମୋ-
 ହନ । ଆମୋଦେ ଆମୋଦ କରେ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ । ୩୦ । ଅନେକ
 ଆଲଟ ପଣା ଚୁମର ନୁହଇ ଲେଖା ପଞ୍ଜିବା ଗଦ୍‌ଲେ ପଞ୍ଜି ଯାଇ

ନୁହଇ । ଅନେକ ଦୁଆରେ ଥାଇ, ଗୁଡ଼ି ଲେ ଦିଶିନି ପାଇ ପରମ-
 ଅନନ୍ଦ ସୁଖ ମନକୁ ଦେଇ । ଦ୍ଵାରେ ରହିଥାନ୍ତି ଦୁଆରୀ । ବଡ଼ ବଡ଼
 ପୋତାବେତମାନଙ୍କୁ ଧରି । ୩୨ । ଶୁଣ ଶେଷୀ ଲୋକେ ଯାଇଁ
 ଖଟ ଶେଷ୍ଠ ଘେନି ଯାଇ ପହଞ୍ଚି କର ସେ ଯାହାର ସ୍ଥାନେ ରଖନ୍ତି ।
 ଗୁଙ୍ଗୁଳା ସେବକେ ନେଇ ଗନ୍ତା ଗୁଙ୍ଗୁଳା ଖଟଇ ଶୁଣି ସାମନ୍ତ-
 ମାନେ ସେବା କରନ୍ତି । ଅହା ସେ ସୁବେଶ ଚରଇ । ସୁମରଲେ ନିଶ୍ଚେ
 ନାଶ ହୁଏ ଦୁଇତ । ୩୩ । ବହଧ କୁସୁମ ଗନ୍ଧା ଦିଶଇ ସେମନ୍ତ
 ଶୋଭା ତାହା କେ ବଚନେ କହି କରିବ ଶେଷ । ସଦସ୍ତେ ମୁଖରେ
 ଶେଷ ସଦସ୍ତେ ବରଷେ ଶେଷ କରି ନ ପାରବେ ଶେଷ ଶୋକର
 ଲେଶ । ଅହା ସେ ଶ୍ରୀମୁଖମଣ୍ଡଳ । ଯାହା ଲାଗି ଶୋଭା ଅବତଂଶ
 କୁଣ୍ଡଳ । ୩୪ । ଯେଉଁ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଭୂଷଣମାନଙ୍କର ବରୁଷଣ ତହିଁ
 ନିଜ ମଣ୍ଡନକୁ ମଣ୍ଡନ କରି । କେବଳ ଭୂଷଣ ଅଙ୍ଗ ଦେଲେ ଆଉ
 ରଣ ରଙ୍ଗ ଅଉଁ କି ଅଧକ ଚାନ୍ଦ୍ରମାସୁ ଶିଶୁ । ଦୁହେଁ ଦୁହିଁ
 ସେ ଭୂଷଣ । ଚନ୍ଦ୍ରନିଶି ଦଳି ବହୁ ପରାସ୍ତେ ଜାଣ । ୩୫ । ଏମନ୍ତ
 ଅମୂଲ୍ୟ ବେଶ ବଢ଼ାଇ ଜରନ୍ତି ବାସ୍ତବ ମଣିଷ କରନ୍ତି ସଙ୍ଗେ
 ଅଗ୍ରଜ୍ୟ ଘେନି । ଅନେକ ରୂପେ ଅମୃତମଣିଷା ଦ୍ରବ୍ୟ ବହୁତ
 ଶୁଦ୍ଧରହେ ଚାନ୍ଦ୍ରମାସୁ ସିନ୍ଧୁନୟନୀ । କେତେ ତା କହିବ ବହୁତ ।
 ମଣିଷା ଶେଷରେ ଯାହା ଲାଗି ନିସ୍ତର । ୩୬ । ଶ୍ଵେତ ଶେଷେ
 ଅଚମନ ବଢ଼ାଇ ଜଗମୋଦନ ଶ୍ରୀମୁଖ ପୋଛୁ ବଢ଼ାଇ ବଢ଼ିଆଲାର ।
 ବଡ଼ ଅବକାଶ ବେଳ ଶୁଦ୍ଧ ଗହଳ ଚର୍ଚ୍ଚିଲ ଅହା ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ
 ଥାଉ ସେ ସୁଖ ଲାଗି । ବହଧ ପ୍ରକାରେ ସଙ୍ଗୀତ । ବାଦ୍ୟମାନ ମିଶି
 ଦେଉଥାଇ ବହୁତ । ୩୭ । ତାଳ ମିଦଳ ବଜାଣି ବାଣୀ ରବା
 ପହୁ ମିଶି ମଧର ସୁସ୍ଵର କୁ ମୋଦେ ମନକୁ । ଶୋଭଣ ବନ୍ଧ
 ପ୍ରବଳ ଚରଣାଳୟ ଅଦିତ୍ୟ ଗୀତରେ ମଣାଇ ଗ୍ରହ ଲକ୍ଷ୍ମୀମାନଙ୍କୁ ।
 ପୋତକ । ୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସୁକୀ । ୩ ଲଗନାଥଦେବ । ୪ ବଡ଼ଭାଇ ।
 ୫ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୬ ସ୍ଵରର ଅଂଶ ବିଶେଷ ।

କେତେବେଳେ କେ କରେ ଗାନ । ଏକମନ୍ତେ ସାବଧାନେ ଜଗ-
ମୋହନ । ୩୮ । ଗସ୍ତିକନାଗରବର ରମାକଣ୍ଠ ମୋତିଦାନ ଅତୁଲ୍ୟ
ଅମୂଲ୍ୟ ମନକତାନୟକ । ୩୯ । ଅମର ବୁମ୍ବୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଅରୁ କର
ମୁଖ-ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସମ୍ପଦ୍ଧି ଲୋକ ଆନନ୍ଦ ସୁଖଦାୟକ । ୪୦ । କେତେ
ସମାନ ଗୁଣ । ଏମନ୍ତ ଦୋଷ ଲୋକକୁ ନ ଥର ସାହା । ୪୧ । ଏମନ୍ତ
ସେ ପ୍ରଭୁଶ ସେହି ଅନରପେ ପଣ ଭୁବରଲ ଅନୁରୂପେ ଦିଅନ୍ତି
ବର । ସେମନ୍ତ ନେତ୍ର ଆକର୍ଷି ଗୁଣ ବାରେ ସେହିମତ ଭାବ ବଣ
ଅଗ୍ରବକ୍ଷ ଅତିହିଁ ଦୂର । ଅଦ୍ଭେ ଜନେ ସମସ୍ତ ତେଜ । ଦାନକୃଷ୍ଣ
ବୋଲେ ସେହି ପ୍ରଭୁକୁ ଭଜ । ୪୦ ।

ଭୃଗୁ ସୁନ୍ଦ ।

ଗୁଣ କଲ୍ୟାଣ, ପତିତାଳ ।

ଏଥୁଅନରେ ଶୁଣ ସାଧକଜନେ । ଅନନ୍ଦମନ ଦେଇ ଏକଧ୍ୟାନେ ।
ଭୂଲ୍ୟାଗିଷ୍ଠ ଦୋଷ ସଞ୍ଜୟ ବେଶ । ବଚନିଦ୍ଵାରେ ବଜେ ଜନଦୀପ ।
ବଚନ ବାସେ କର୍ମର ଉତ୍ସୁକ । ବଚନ ଲାଗ ହୁଅନ୍ତି ସେ କାହୁ ॥
ତଥା ଉତ୍ତରେ ଚତୁସ୍ରମ ଲାଗି । ଗୁଣ ସେ ଥାନ୍ତି ଲୋକେ ତାହା
ଜାଣି । ଚିତ୍ତରେ ଦେଉଥାଇ ସେହି ଶୁଣ । ମନ ଜାଣଇ ଜାଣେ
ପଦମଣ । ରଜନର ପଣ କେ ସୁର । ପଞ୍ଚଦାର୍ଦ୍ଦ ଶୁଣପତିନ
କରି । ୧ । ଅନେକ ଫୁଲ ଅନେକ ଫୁଲରେ । ଅଣି ସେ ଥାଇ
ଅନେକ ପତ୍ରରେ । ଅନେକ ପ୍ରକାରେ ତାହା ବୁଝନା । ୨ ଦେଖି

ଦ୍ଵାରମଧ୍ୟ ମଣ । ୨ ଶବ୍ଦ । ୩ ଧ୍ଵନି । ୪ ବେଶ ଉତ୍ତାରବା ।

୫ ଲଗାଇ । ୬ ଶବ୍ଦମ । ୭ ତାପା ।

ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଲାଗନ୍ତି ସିନା । ଅହା ସେ ଧନ୍ୟ କର୍ପୁର ପାଇ । ଅଧର
 ତୁଳେ କି ଭାବ୍ୟୁ ଆଲ । ୩ । କେ ରଢ଼େ ଶିରେ କେ ରଢ଼େ
 ହୃଦରେ । କେ ରଢ଼େ ଲଲାଟପଟଭାରେ । କେ ଯାଉ ଲାଗେ
 ଅଭୟଚରଣେ । କେ ରଢ଼େ କରେ ସୁବାସନା ଗୁଣେ । କାହୁଁକି
 ତପ କଲେ ସୁମନେ । କେବଳଦାନୀ ଯେନନ୍ତି ସୁମନେ । ୪ ।
 ଏକେ ଛଇଲ ଫୁଲବିନୋଦିଆ । ଫୁଲବେଶରେ ପୁରୁ ଆଇ ଦ୍ଵିଆ ।
 ଫୁରୁଣାରେ ଲୋକ ନେତ୍ର-ତ୍ରମର । ଫାଇଁ ଲୋରେ ଚୁମ୍ବି ନୁହେ
 ଅନ୍ତର । ଫୁଲରେ ଅତି ବଡ଼ ସରଗ । ନାନାରୂପେ ଫୁଲ କରନ୍ତି
 ଭୋଗ । ୫ । ଗର୍ଭକ ୨ ଅଧି ବେଷ୍ଟିତ ଲମ୍ବିତ । ଚୁଲମାଳରେ
 ସଜ୍ଜେ ରୁଦିତ । ଫୁଲରେ ଗୁରୁବଧ ଆରରଣ । ଅବିଷ୍ଣୁ ବନ୍ଧୁ
 ଆଶ୍ଵେପଣଃ ଛୋଣ ୬ । ଫୁଲର ଭାବ ଜାଣନ୍ତି ସେହି । ଫୁଲ କେ
 ଏତେ ପରୁ ଅଛୁ ବଢ଼ି । ୭ । ଫୁଲ କୁଣ୍ଡଳ ଫୁଲର ମକୁଟ । ଫୁଲ
 ଅକାଦି କଙ୍କଣ ପ୍ରକଟ । ଫୁଲ ଶରୀର ପଦକ ଶୋଭେ । ଫୁଲ
 ଅଳଙ୍କାର ଜଗତ ମୋହେ । ଫୁଲକୁ ତୁଲ ନୁହନ୍ତି କେହି । ଫୁଲର-
 ବନ୍ଦ ନେତ୍ରେ ଛନ୍ତି ବଢ଼ି । ୮ । ଫୁଲରୁ ଫୁଲପତ୍ର ଗୁମର । ଫୁଲ-
 ଗୁନ୍ଦ ଆ ଆଲଟ ଫୁଲର । ଫୁଲ ବିତରଣ ସ୍ଵଏ ଶେପରେ । ଫୁଲ
 ବୃକ୍ଷି ଯେବେ କିନ୍ତୁ ଶିରେ । ଫେଜିବା କେତେ କହିବ ତାହା ।
 ଫରା ସୁବର ମାଳଗରନାହା । ୯ । ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ର ଦେଶ ଏହି
 ବେଶ । ବରୁଣନନ୍ଦନା ୧ ବେଶେ ଅବେଶ ୧୦ । ରଜତ-ପଦ୍ମ-ଶୃଙ୍ଗ
 ସୁନ୍ଦର । ଯମେତ ନେତ୍ର ଅତି ମନୋହର । ଶିରରେ ପଣ୍ୟମଣି
 ବିରାଜେ । ତସ ଉପରେ ଫୁଲଚୂଳ ସ୍ଥାପେ । ୧୧ । କରଟ ବାହୁଟ ଦ୍ଵାସ
 ଧରକ । କୁଣ୍ଡଳ ଅଧି ଫୁଲରେ ଯତେକ । ଶ୍ରୀମୁଖକୁ ବେଢ଼ି ଅଳ-

୧ ମୁକ୍ତିଧାତା । ୨ ଶବ୍ଦଶିଳ୍ପୀ ପୁଷ୍ପମାନ । ୩ ଯୋଡ଼ା ହୋଇ
 ଗୁହା । ୪ ବଳା ହୋଇ ଗୁହା । ୫ ଶରୀର । ୬ ଛୋଟାକାର
 ମଲ୍ଲ । ୭ ଗର୍ଭ । ୮ ପ୍ରକଟିତ ପଦ୍ମ । ୯ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୧୦ ମନୋଯୋଗ ।

କାମନ୍ତି । ଅତି ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଦିଶନ୍ତି । ଅହା ସେ ଶୋଭା ଅତି
 ଅଲକ୍ଷ୍ୟ । କେ ଅଛି କାହାକୁ କରବା ଲକ୍ଷ୍ୟ । ୧୦ । ବଜ୍ରଧିଦାରୁ
 ହୁଅନ୍ତେ ଗୋବନ୍ଦ । ନୃତ୍ୟକ୍ରମେ ଅପସରାବୃନ୍ଦ । ତାଳ ମର୍ଦ୍ଦଳ
 ଯନ୍ତ୍ର ରବାଧର । ସୁସ୍ବରେ ଗୀତ ଗାବନ୍ତି ସୁନ୍ଦର । ନାଗରୀ ଅରଜବ-
 ବସୁଷୀ । ନକର-ମନ-ମାନକୁ ବଜ୍ରଶୀ । ୧୧ । ଏମନ୍ତେ ବେନ
 ଗ୍ରହ ବେଶ ହୋଇ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ରୂପ ଅଧରେ ଦେଇ । ଅଳପ ହସ
 ମନ୍ଦମନ୍ଦ ହୋଇ ଅମୃତଦୃଷ୍ଟି ଲୋକକୁ ପକାଇ । ବଜ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର-
 ଧି ହାସନରେ । ଲୋକେ ପଶୋଅର ରହେ ସମ୍ବରୈ । ୧୨ । ନୃତ୍ୟ
 ଗୀତରେ ଅତି କୁଶଳତା । ତାଳମାନ ଗ୍ରାମ୍ୟମାନଙ୍କେ ଜିତା ।
 ଗଜବସୁଷ୍ଣ ସେ ସମସ୍ତେ ତହିଁ । ଗଜବାଜୁ ହେଲେ ପାରନ୍ତି ମୋହି ।
 ସୁନ୍ଦରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମୋହିନୀ । ଜଗମୋହନ ଅନୁଗ୍ରହ ଦେନ । ୧୩ ।
 ନ ଉଚ୍ଚା ନ ଖଟା ପ୍ରସିଦ୍ଧତଶା । ନ ସୁଲ ନ ବୃକ୍ଷା ଅପୂର୍ବଲକ୍ଷା ।
 ଉଚ୍ଚକୁଚରେ ସମସ୍ତେ ଶୁଣି ନିତିମୁବକ୍ଷା ଅତି ମନୋହରୀ ।
 ସୁନେହା ଗୁରୁ ପଦୁଲକ୍ଷୀ । ସବାଙ୍ଗ ସୁରୀଗଞ୍ଜ ବଜ୍ରକଟାକ୍ଷୀ । ୧୪ ।
 ସୁକେଶୀ ସୁବେଶୀ କେ ମହାଲକ୍ଷୀ । କେ କନ୍ଦର୍ପକେତକଳା
 ଲାଲକ୍ଷୀ । ମରୁପିକସୁଷୀ କେ ମନ୍ଦହାସୀ । କେ ସୁଖଶଶି ମନ-
 ମୋହପାଶୀ । ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ନ ଚଳେ ପାଦୀ କେ ଗୁହ୍ୟେ
 କାମ କରେ ପ୍ରମାଦ । ୧୫ । ଏକେତ ପ୍ରମଦାଞ୍ଚ ମଦନେ ମରା ମୋହି
 ପାରନ୍ତି ମହା ଉଚ୍ଚରେତାଞ୍ଚ । ବଜ୍ରଶୁଷ କହି ନାସା ଧୁଲାଇ ।
 ହେଲେ ମନକୁ ନିଅନ୍ତି ମୁଲାଇ । ମୋହିନୀ ନାକାବଳାସୀ ବଶେ ।
 ମୋହନ୍ତି ମନକୁ ବଦଧ ରସେ । ୧୬ । କେ ହସରେ ବଶ କରଇ
 ମନ । କେ ସୁଖ ଦିଅଇ କହି ବଚନ । କେ ନୟନକୋଣେ
 ଗୁହ୍ୟେ ଶେଷେ । ବନାଇ ପକାଏ ମଦନକୁଣେ । କାହାର ଭୁବନିମା

୧ ସମୁପକର । ୨ ସୁରର ଅଂଶ ବଶେଷ । ୩ ପଦୁପଦୁରାପନା ।
 ୪ ସବାଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦରୀ । ୫ ମଦବିଷ୍ଣୁଳା । ୬ ସୁନ୍ଦରୀ । ୭ ମହାପୋଷୀ ।
 ୮ ଅଙ୍ଗରଙ୍ଗୀ ।

ଗୁରୁଗୀ ଦମ୍ଭ ବଧନକୁ ଶାସକରୁଣୀ । ୧୪ । କେ ବେଣୀ ବନ୍ଧ
 କେ ଲୋଚନୀ ଜୁଜା । ଗନ୍ଧର ଗନ୍ଧ୍ୟ ପ୍ରତିଘରବୁଜା । କାଳଦୀ-
 ଜଳେ ଦଂସପନ୍ଥ ପ୍ରାୟେ । ମୋତିବନ୍ଧୁ ଶୋଭାକୁ ପାଏ । ଝଲକେ
 ଝିଲିମିଲି ଅନଳା । ଝଟି ଲଗାଇ କାମଚେନକା । ୧୮ । ଗଣ୍ଡ
 ମଣିମୟ କର୍ଣ୍ଣ ଦର୍ପଣ । ନ କରେ କାହା ମନକୁ ଭୂଷଣ । ଫୁଲ
 ଭ୍ରମଣ ଝଲକା ଝଲକା । ଚମ୍ପାକଳ ଅଙ୍ଗୁଳରେ ମୁ ଦିକା । ନାସାରେ
 ମୋତି ମଣି ବସଣୀ । ନେତ୍ର ପତିଲେ ମନୁ ନୋଦେ ଅଶି । ୧୯ ।
 କମ୍ପକଣ୍ଠେ କଣ୍ଠବୃକ୍ଷ ଶୋଭେ । କରେ କଙ୍କଣ ଚଢ଼ି ତାଜ ବାହେ ।
 ଚରତ ଡିଲକ ଝାଲେ ବସନ୍ତେ । ବଧୁଲୀ ଅଧରେ ଡାମ୍ବୁଲ ସାଜେ ।
 ଶଞ୍ଜନ ନୟନରେ ଅଞ୍ଜନ । ରଞ୍ଜକେ କରେ ନୟନ ରଞ୍ଜନ । ୨୦ ।
 ଗତିରୁ ଘାଗୁଡ଼ ବଳା କାହାର । ଧନୁରେ ଜଗାଇ କୁସୁମଶର ।
 ରଣରଣକ୍ରୀ ରଣରଣ ପ୍ରାୟେ । ଝଟକ ଦିଶଇ ସବୁର କାୟେ ।
 ବଣେଟି କେତେ କହିବ ତାହା । ବଞ୍ଚେକ ନ ରହେ ଗୁଢ଼ିଲୁଲ
 ପାହା । ୨୧ । ଏକେତ ଯେ ଜଗମୋହନପୁର । ଝଞ୍ଜୁ ପୁଣି ଜଗ-
 ମୋହନ ପୁର । ଏଥେତ କରନ୍ତି ଜଗିମୋହନ । ଅଉ
 କଥା ତାକୁ କେତେ ଗହନ । କାହାର ତାରତର ତରଳ । କରେ
 ଇଷିତ ମାତ୍ରକେ ତରଳ । ୨୨ । କେ ଦ୍ଵାବଦ୍ଧ ବ । ଅନୁରବ ରସେ ।
 ଧନେକ ସୁଖ ଅମୃତ ବରଷେ । ନାନାରହୁ ଫୁଲ ସୁବର୍ଣ୍ଣଲତା ।
 ଚଳଇ ପ୍ରାୟେ ଦିଶନ୍ତି ବନିତା । କେ ମିଶ୍ର ୧୩ ମଧ୍ୟ ୧୪ ପ୍ରଗଳ୍ଭ ୧୫
 ତହିଁ । ବଳାକଳାପଦ୍ମ ୧୬ ଅଛନ୍ତି ବହୁ । ୨୩ । କାହାକୁ ଚତୁରଦଶ

୧ କେଶ ଗୁଚ୍ଛରେ ଧୁଲଗଣ୍ଡ । ୨ ଝିଲିମିଲି ମାଳୀ ଅଳଙ୍କାର ଯୁକ୍ତ
 କରୁଣ କେଶ । ୩ ଜୋଷଣ । ୪ ଶର୍ଣ୍ଣ ସଦୃଶ କଣ୍ଠଦେଶରେ । ୫ ଛାଗ୍ରତ
 କରାଏ । ୬ କନ୍ଦର୍ପକ । ୭ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର । ୮ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
 ସମ୍ମୁଖ । ୯ ଜଗତଜନ୍ମକୁ ମୋହିତ । ୧୦ ଉଚ୍ଛୁଳ ତରାହାର ।
 ୧୧ ଦ୍ରବୀଭୂତ । ୧୨ ସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚଢ଼ି ଶେଷ । ୧୩ ମଧୁରବସ୍ତୁ ।
 ୧୪ ମଧୁବସ୍ତୁ । ୧୫ ପ୍ରବୀଣ । ୧୬ ନୃତ୍ୟଗୀତାଦି ଶ୍ଵାନ ସମୂହକୁ ।

ବରଷ । କାହାକୁ ଶୈଳ କେ ଶୈଳ ନାରସ । କେ ଶୁଣି ସତର
 ଭିତରେ ତହିଁ । ତାହା ଅବା କେତେ ବସିବୁ କହି । ଏମନ୍ତେ ଗୁମା
 ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି । ଜଗତନାଥ ମନକୁ ଦେଖନ୍ତି । ୧୪ । ଏକେତ ତାଙ୍କର
 ମଞ୍ଜିଷ୍ଠା ଗୁମା । ଚକ୍ରକାଳ ଗଦେ ହୁଅଇ ବେଗ । କୁସୁମଗୁମା
 କେହି କେହି ବୋଲେ । ଗୁଡ଼େ ସମସ୍ତ ଗୁମା ବସୁଥିଲେ । ଅଙ୍ଗରେ
 ନାନାରଙ୍ଗ କରନ୍ତି । ଅନଙ୍ଗ ଅନଙ୍ଗରଣ ଶୁଭ୍ରନ୍ତି । ୧୫ । ନୃତ୍ୟ
 ବଢ଼ାଇ ସମସ୍ତେହେଁ ଚଲେ । ଦସ ଗସରେ ନାନାଭୁବନେ । ରାଗ-
 ରାଗଙ୍କ ରାଗରଥ ପନ୍ଥୀ । ପ୍ରାୟେ ରସକମିତ ଗୁଡ଼େ ମିଳନ୍ତି । ଏମନ୍ତେ
 ଚଢ଼େ ଚଢ଼ିଫିତାଚ । ଲେଙ୍କେ ଭିତରୁ ହୁଅନ୍ତି ବାହାର । ୧୬ ।
 ଗୁଡ଼େ ଶ୍ରେୟସରେ ଯାଇ ଚଢ଼ନ୍ତି । ମହାସୁଖକାରେ ଲେଗ ବଢ଼ନ୍ତି ।
 ମଣୋହି କରନ୍ତି ଦେବାଧିପାୟେ । ବଞ୍ଚେ ଶ୍ରେୟ ସେହୁଲୀଙ୍ଗେ ହୁଏ ।
 ଅହା ସେ ବନ୍ଦାଧିନା ବଧାନ । ସମସ୍ତଲୋକର ଗତି ନିଧାନ । ୧୭ ।
 ଅରମ୍ଭେ ଶେଷେ ବଞ୍ଚି ଶୁଣିଲୁ ହୁଅନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ମହାସୁଖଶ୍ରୀ । ଏହି
 ସମୟରେ ପୁରୀ ଶୁଣି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ହୁଏ ମେଲଣ । ନିଦ୍ରାରେ
 ଅତି ଅବେଶେ ହୋଇ । ପହଞ୍ଚନ୍ତି ଦିବ୍ୟ ପଲ୍ୟରେ ଯାଇ । ୧୮ ।
 ପାଳ୍ୟସେବକେ ରହନ୍ତି ସେବାରେ । ଦଣ୍ଡୁଅସୀଲୋକ ସଞ୍ଚାରାହରେ ।
 ଏଥୁଅନ୍ତରେ ପଡ଼ଇ କବାଟ । ଏମନ୍ତେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବରାଟ୍ । ନାତିବ
 ନିତି ପ୍ରତିପାଳନ୍ତି । ଶାଳକ ବୃତ୍ତିରେ ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ୧୯ ।
 ରଜନୀ ଶେଷେ ପୁଣି ସେହିମତି । ଏମନ୍ତ ହୋଇ ଦେବରାଜ ନାତି ।
 ଏହା ପେଡ଼ି ମାନେ ଶ୍ରବନ୍ତି ନିତି । ତାହାଙ୍କ କାହିଁ ଧର୍ମଗାଜ ଭାଗ ।
 ଶୁଣ ଦେ ସାଧୁ ବେବେକବର । ଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ରଜି ଓଂସାରୁ ତର । ୨୦ ।
 ବୋଲିବ ଅବା ଦାନକୃଷ୍ଣ ବାଣୀ । ତାହା କେମନ୍ତେ ଯିବୁଁ ଅମ୍ଭେ
 ମଞ୍ଜିଷ୍ଠା । ପର ପେଡ଼ି ସେହି ଅଂଶ ଦିନ ରହେ । ୨୧ କୁସୁମଫୁଲ
 ପର ପେଡ଼ି ସେହି ରଞ୍ଜିତ କରୁଥିଲେ ଥାଏ । ୨୨ କାମର ଯୁଦ୍ଧରଥ
 ଶେଣୀ ପର । ୨୩ ଶୁଭ । ୨୪ ମୁକ୍ତିଧାମ । ୨୫ ଅଂଶକ୍ର । ୨୬ ମାଳୀର ମାଳୀ
 ରେ ଫୁଲ ଥିଲେ ପର ଭ୍ରମିତ ହୋଇ । ୨୭ ଯମରଥ ।

ଶୁଣି । କ୍ଷମା ମଧ୍ୟେ ଯୋଗ ଥିଲେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ । କିଲିକ ଥିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରମା
 ପାୟୁଷ । ସହଜେ ଦେଖ ଚନ୍ଦନ ପିତା । ବାଧନାଗବ ଯେନ ନ
 ଦେନିତା । ୩୧ । ଥିତି ଥାଉକ ଦୋଷଲେହେଁ ପଣୀ । ଗ୍ରହଣ
 ନିବ ନ କରି ତୀ ମଧ୍ୟ । ମୋକଳ କ- । ଦେଲେ ତାର ବାଣୀ ।
 ମଧୁର ଶବରୁ ଅବଶ୍ୟ ଶୁଣି । ଶାମରୁ ଜାଣ ଦେଲେ ମୁକୁତା । ମଣ୍ଡନ
 ନ କରେ କେଉଁ ଲୋକ ତା । ୩୨ । ଏ ଯେନ ଏ ଜଗମୋହନ
 ରାଜ । ଅଗତଗତଲୋକଙ୍କର ଦ୍ଵିତ । ଶ୍ରବଣେ ଶୁଣି ମନେ ଏହା
 ଶ୍ରବ । ଅଳୋ ପାରୁ ବରକୁଣ୍ଠ ଠାର । ତୁମ୍ଭେତ ସବ ପ୍ରକାରେ
 ଧାର । ଅସାର କଥା କରି ଧର ସାର । ୩୩ । ମେଘ ଯେମନ ଲବଣ-
 ଅମୃତ । ଗ୍ରହଣେ କରଇ ଅମୃତ ମତ । ସେହିଠି ସେ ସାଧୁଜନଙ୍କ
 ଚିତ । ତାହାକୁ ମୋର କୋଟ ଦଣ୍ଡବତ । ଏବେହେଁ କିନ୍ତୁ ଅଛି
 ଖଲକୁ । ନ ଯିବେ କେବେହେଁ ନିନ୍ଦାଗୋଳରୁ । ୩୪ । ତୁମ୍ଭ ବଚନ
 ସେ ନଉଁ ପ୍ରାୟେ । ଦେଲେ ଲୋକି ପ୍ରତିକୂଳ ପାଏ । ପଣି
 ଅପୁର ଶରକୁ ଚଳଇ । କୁଣବନ୍ଧୁ ନୋହି ମର୍ମେ ବାଜଇ । ଜୀବନେ
 ଥିଲେ ନ ଶୁଣେ ବ୍ରଣ । ଦୁଃଖ ଦେବାରେ ସେ ଅତି ନିପୁଣ । ୩୫ ।
 ଦୀନବୃକ୍ଷ ବୋଲେ ସମାର ତେଜ । ସାଧୁଦୁଦ ଦୋଇ ସାଧୁକୁ ରଜ ।
 ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବରାଜଙ୍କ କଥା । ଶ୍ରବଣେ ଶୁଣି ଶକ୍ତି ରବବଦ୍ୟା ।
 ଏ ଦେବ ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ ସମାନ । ଦଣ୍ଡକେ ଦୋଷଯିବ ଅନୁଥାନ । ୩୬ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରକାର ଚନ୍ଦ୍ରପଟ ପରାୟେ । ଦୋଇଅଛି ଏ କ୍ଷଣକାଳ କାୟେ ।
 ପାଣିପୋଷଣ ପ୍ରାୟେ ପାଣିଯିବ । ଚନ୍ଦ୍ର କୃମି ବସ୍ତା ତିନି ଏ ଦେବ ।
 ଅନେକ ମତେ ଏହା ବଦାନ୍ତି । ଏଥକୁ ଏକା ଜଗନ୍ନାଥ ଗତି । ୩୭ ।
 ଦେଖ ଦୁସ୍ତର ସଂସାରସାଗର । ଏହା ତରବାକୁ ଉପାୟ କର ।
 ନାମଦୋଇତ ବେଗେ କର ଯଜ । କଣ୍ଠେଥର ଦୋଏ ଦେବାଧି-
 ରାଜ । ଭକତିଭାବେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତହିଁ । ସୁଖ ତରବ କହୁ "ଭୟ"

୧ ସପ । ୨ ଲୁଣିଆଜଳ । ୩ ବରୁଣ, ବିପ୍ରାତ କୂଳ । ୪ ଅସ୍ତ୍ରପର୍ଯ୍ୟ
 ଶରର ଗୁଣକୁ ଧରଇ । ୫ ଗୁଣରେ ଯୁକ୍ତ ନୋହି । ୬ ଉନ୍ନତକୁ ପବନ ।

ନାହିଁ । ୩୮ । ଦୀନବୃଷ୍ଟି ବୋଲେ ନ କର ଦେଲା । ସ୍ବର୍ଗଥାପ
ଶେଷପକ୍ଷଜାଣିଲା । ସବୁଠାରେ ସମବୃଦ୍ଧି ଦୁଅ । ସନ୍ତୋଷ
ଦାନଜନେ ଦାନ ଦିଅ । ଶେଷେ ପ୍ରସ୍ତୁତନ କହି । ଜୀବରେ ମାତ୍ର
ଥବ ଦୟା ବଢ଼ି । ୩୯ ।

ଚତୁର୍ଥ ସ୍କନ୍ଦ । ଗଗନ କଉଶିକ ।

ଏବେ ଶୁଣ ସାଧୁଜନେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ ନୃପତିଙ୍କ ଚରିତ । ଅ
ଶେଷ କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଯାହାର ସମ୍ପାଦନେକରୁପେ ଖ୍ୟାତ । ବ୍ରହ୍ମ-
ଲୋକରେ । ବ୍ରହ୍ମ ସୁନ୍ଦର ନିକେତନ । ଉପରେ ହୋଇଛୁ ବରଦ
ବିମଳ ବ୍ରହ୍ମଜାତି ଶାଶ୍ବତେତନ । ୧ । ଇନ୍ଦ୍ର ଅମରବରାରେ ଅପ-
ସରାମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ ଭାର ଧାର । ଅଳଙ୍କାର ଅଳଙ୍କାରଦ୍ବାର
ମୁକୁତା ତୋରଣା ପ୍ରକାରୁଁ ମୁନିମୁଦେ । ଫେନ ଉପରେ ପର-
କାଶ । ବନଜୀନନେ ପ୍ରସ୍ଥାପିତଧୂଳି ବର ସୁନ୍ଦରୀ ମୁଖେ ଦାସ । ୨ ।
ଏମନ୍ତ କର କେତେଦୈବ କହିବ ସେ ସଖା କଦମ୍ବ ପରକାଶ ।
କହିଲେ ଯାହା ସବୁସ୍ତେ ମୁଖେ ଶେଷେ ଲେଖିବୁଁ ନ କରବେ ଶେଷ ।
ଭବ ବରଷିବ । ଇନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ରବି ବରୁଣ । ଯାହା କରୁଁ କାହାଣୀ
ମହୁଁ ମାରୁଁ ଏମାନଙ୍କର ବଚନ । ୩ । ନାଗ ନର ସୁରଲୋକ ମଧ୍ୟେ
କେହି ସମାନ ନାହାନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ । ରୂପ ଗଣେ ପରାକ୍ରମେ ବିରାଟ
କି କର ଲକ୍ଷିବା କାହାକୁ । ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚରଣ ଚାପ ଗଣ
କୀର୍ତ୍ତି । କହି ବସିଲେ ଗଣେଶ ଅତି ସରସଜାତି ରହିବେ ନବରୁଁ ॥
କବିତା ବଚନେ କେତେ କହିବ । ତା କହିଲେ ନିଜ ସ୍ବେ ସରବ ।

ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ଗୁଣ । ସ୍ବାରାଶିର ପତାକା ପରି ଜଗନ୍ନାଥ
ଦେବଙ୍କ ସଖା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛୁ । ଶାନ୍ତ ନଗରୀ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
ଶ୍ରୀହରି ଶୁକ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଧୂଳ । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭା । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାସୁମୁଖ ସର୍ବସ୍ବ । ଶ୍ରୀବ
ସକ୍ତି ।

କେବଳ କଥାର୍ଥ ହୋଇବା ନିମନ୍ତେ ମନରେ ଭାବନା କରିବ ।
 କାହାଦେବ ସେ । ଯେଣୁକି ମାନବଜନ । କମଳା କୋମଳ
 କରକମଳର କରନ୍ତି ସମସ୍ତେ ପଦନୁ । * । ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର ଧର ଭାବରୁ
 ଶରଣ ଯାଏ ପଦ୍ମବତୀ ଦାତା । ମହାଭୂତି ଶଶମାନଙ୍କ ଶରଣ
 ମନ ଜନାକେ ପୁଣ୍ୟଭାବ । ଦିବ୍ୟ ଅଳ୍ପଶ । ସବାବୁ ସବୁଜେ ଗ-
 ଶେଷ । ବହୁ ଧରିବାରୁ ବେଶରେ ବାସବତୀ ବନ୍ଦେ ସମସ୍ତ ସୁମ-
 ନସଃ । ୨ । ଚକ୍ର ଚକ୍ରମାନରୁ ଚାନ୍ଦୁରୀ ସେବା କଲେ ପୁଣି
 ଦିଅନ୍ତି । ଅଳ୍ପ ପବ ଶୋଭାବନରୁ ସେ ଶଙ୍ଖ ପଦ୍ମନାଥ ପ୍ରାୟେ ଦିଶନ୍ତି ।
 ଧୂଳୀ କଲଣ । ଅମୃତେ ଲବ୍ଧ ଶୋଭାବନ । ଏହି ଘେନି ମନେ
 ମଣି ଦେ ପ୍ରଜନେ ମହାରଥ ଯାନ ଶୋଭନ । ୭ । ଧନୁ ଧରବାରୁ
 ମହାକ୍ଷତ୍ରିୟ ସେ ଅବସ୍ଥା କରେ ତପାଜନ । ଗୋଷ୍ଠୀବେଳେ ପଦରୁ ପିତାତେ-
 ହୁଅଇ ସୁରତାମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ । ଉଦ୍ଧୃତେଶ୍ଵର । ଲେଖା ସେ
 ମହାପୁରୁଷରେ । ପଦ ଲିଖିତ କୋଶ ଶୁଦ୍ଧି ଅଧିକୋଶ ବନ୍ଦେ ବସୁନ୍ଧର
 ଏ ବାହାରେ । ୮ । ମନୁମାନସ ମାନସରେ ବକାଶଜନ ଦେବ ସେ
 ନିରନ୍ତରେ । କେ କହୁବ ସେ ପାଦପଦ୍ମ ମହାମା ମାନବ ହୋଇ
 ବଚନରେ । ହବୁ ପ୍ରକାରେ । ସବୁରୂପେ ପୁଣ୍ୟଦାୟକ । ଯାହା ଅଶେ-
 କର ହିଲୋକନାମା କବିରାଜ ଲୋକନାୟକ ୧୪ । ୯ । ଯେଉଁ
 ପ୍ରାଦପଦ୍ମ ସେବାକୁ କମଳା ଅଳ୍ପଧୂଳିରୂପେ କାରଣୀ । ଚକ୍ରଜନ କବ-
 ସିନ୍ଧୁ ତପସ୍ଵୀକୁ ଯେଉଁ ପାଦପଦ୍ମ ଚରଣୀ । ଯେଉଁ ଚରଣ । ଅଶ-
 ରଣ ଲୋକ ଶରଣ । ଯାହା ଚନ୍ଦ୍ରବାରୁ ଜୁମ୍ବାର ମୁଖରୁ ମୋକ୍ଷଦେବ
 ଚରଣାରଣ ୧୫ । ୧୦ । ଯେଉଁ ପାଦପଦ୍ମ ପ୍ରସାଦରୁ ପୁଣେ ପାଦଶ-
 ଦୋଇଲା ଅବଳା । ଯେଉଁ ପାଦପଦ୍ମ ମହାମା ଧ୍ରୁବ ଧ୍ରୁବଲୋକରେ

୧ ମାନଚନ୍ଦ୍ର ଚ ପଦାକ୍ତ । ୨ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ ଅଭୃତ୍ତମା ସ୍ତ୍ରୀ ଶେଢ଼ି ।
 ୩ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଶେଢ଼ି ଧ୍ୟାୟ । ୪ ଶାନ୍ତିରେ । ୫ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ ଶ୍ରୀରାମ । ୬ ଚନ୍ଦ୍ର ।
 ୭ ଦେବଦା । ୮ ପଦାକା । ୯ ଶେଢ଼ିରେ । ୧୦ ଗୋଲକବଦା । ୧୧
 ଗାଢ଼ା । ୧୨ ପ୍ରାସାଦ । ୧୩ ମନୁମନ ମାନସରେ । ୧୪ ବ୍ରହ୍ମା
 ୧୫ ଚକ୍ରରୂପ ।

କଲ ଲାଲ । ସେଇ ଯୁଗ । ପରମେ ବଳ ନରପତି । ଶୁକ୍ଳ କର
 ମଣ ପଛ କରି ଦେଲେ ମହାସୁଖ ଶିଖସମ୍ପାଦି । ୧୧ । ସେଇଁ ପାଦ
 ପଦ୍ମ ଚିନ୍ତା କରି ଦୃଢ଼ ପ୍ରହରାଦି କେନ୍ଦ୍ର ତରଳି । ପାରିଜାତକପୁଷ୍ପ-
 ନେ ମଣି ହୋଇ ଅମରସୁରେ ଚନ୍ଦ୍ରଲିଳା । ସେଇଁ ଆଦର । ପୂଜା
 କରି ଧର୍ମନନ୍ଦନ । ଧାର୍ମିକ ବେଦବ୍ୟାସରୁ ହୋଇଲେ ଅନେକ
 ନୃପତିବନ୍ଦନ । ୧୨ । ଏମନ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କ ଉପମା ଦେବ ଯାହା ପାଦ-
 ର ଏ ମହିମା । କେଉଁ ଅଙ୍ଗକୁ କାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବ ସେ ମହାସୁଖ
 ଶୋଭା ସୀମା । ମହାପ୍ରଭୁ ସେ । ଜଗତଜନକ ଦ୍ଵିତରେ । କରନ୍ତି
 ବହୁ ଯାତ୍ରା ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଦ୍ଵିମ ଅଦି ଷଡ଼ଗୁରୁରେ । ୧୩ । ବହୁ ଓଡ଼ିଶା
 ଅଭିଷେକ, ମକର, ଦୋଳ, ଦମନକ, ଚନ୍ଦ୍ର । ଶହାନ, ଗୁଣିକ,
 ଶୟନ, ଅୟନ, ପାର୍ବତୀବତ୍ସ, ଉତ୍ଥାନ । କ୍ରମେ କହିବ । ସେଇଁ
 ରୁତୁରେ ସେଇଁ ଯାତ । କେବଳ କୃତାର୍ଥ ହୋଇବା ନିମନ୍ତେ ଶୁଣିମା
 ପ୍ତୁରି କରି ଚାହୁ । ୧୪ । ମେଘ ବୃକ୍ଷର ମୁଁ କହି ନ ପାରଇଁ ରୁଦ୍ର-
 ଇଲେ କ୍ଷେ ମହାବାହୁ । ମହିମାସାଗର ମହିମାରେ ପଞ୍ଚ ପଦ୍ମ
 ଲଦେ ଶୁକ୍ଳ ଶୁକ୍ଳ । କଲେ କୀଟକୁ । ବକ୍ରଅଙ୍ଗ ସେହୁ କରନ୍ତି ।
 ମାଲେ ମହାପ୍ରତାପ ବଳବନ୍ତ ଶୂର ଅସୁରଙ୍କୁ ମାରନ୍ତି । ୧୫ । ରକ୍ତ-
 ଶୁବେ ଶ୍ଵେତା ଶ୍ଵେତପଦ୍ମଜାଳା ବସନ୍ତ ଦୃଢ଼ନାଗର । ପୁରୁଷ
 ସଙ୍ଗରରେ । ଶାଖାମୁଗଳ କରେ ବଳାଇଲେ ପ୍ରଭୁ ସାଗର । ଜଗତ
 ଲୋକଙ୍କୁ । ଦିବ୍ୟ ବଚନ ସେ କୁହାନ୍ତି । ଅଳ୍ପ କେତେ ଦାନ
 ଦେଇ କରି କାଲେ କାଲେ କଥା କୁହାନ୍ତି । ୧୬ । ଏହି ଯେନି
 ବଡ଼ ଭରସା ମୋହର ନୀଳପଦ୍ମଦଳିନୀରେ । ଅଭୟଙ୍କର
 ସଙ୍ଗରଜନଙ୍କୁ ରକ୍ତ ନ ଥାଇ ମୋ ମନରେ । ଅଳ୍ପ ନୁହେଁ । ବହୁଳ
 ବେନି ଉଦ୍ଧୃତା । ଉଦ୍ଧୃତ କରି ଶୁଦ୍ଧି ପୁଣି ଦେଉଥିଲେ ଦୃଢ଼
 ଦେଉଥିଲେ ଯାହା । ୧୭ । ବଚନରେ ଯାହା କେତେଦୃଢ଼ କହିବ
 ଅହା ସେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଶୁଭୁର । କୋଟି କୋଟି ଚନ୍ଦ୍ରଉଦୟ ଉତ୍ତମା ଦେଉ

ସେ ଆଇଁ ହୁର କର । ରହୁଛିଲକ । ଅବୋର ଚନ୍ଦ୍ର ଗୁହରେଖା ।
 ଇନ୍ଦ୍ରସମ୍ପଦ ତୁଳ କର ମଣାଇ ଦେଖାଇ ଦିବ୍ୟ ମହାଶିଖା । ୧୮ ।
 ମକର ମୁଖ ମଣିମୟ କୁଣ୍ଡଳ ଗଣ୍ଡମଣ୍ଡଳରେ ଝଲକେ । ବୃକ୍ଷନ ପୁଷ୍ପ
 ଇନ୍ଦ୍ରମୁଖେ ଇନ୍ଦ୍ରମୁଖେ ପ୍ରାୟେ ଅଙ୍ଗ ପୁଲକେ । ଶ୍ରୀମୁଖ ଶୋଭା ।
 ନୟନ ବସ୍ତ୍ରର ଗହ୍ୱର । ଅହା ସେ ସୁଧୁଳ ହୃଦେ ଫୁଲୁମାଳଜନ୍ତା-
 ଜନ୍ତୁ ହୋଇ ରହୁବା । ୧୯ । ମୁହଁ ଏ ସୁବନା କରୁଥାଇଁ ପିନା
 ଶୁଭ ଦିବସ ନିରନ୍ତରେ । ଅନ୍ତକ୍ ଅନ୍ତରା କରବାକୁ ଚନ୍ଦ୍ରା ନ
 ଥାଇ ମୋ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ । ଅଦେ ସୁଜନେ । ଏହି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେବା କର ।
 ପତଙ୍ଗ ପ୍ରାୟେ ସୁରଙ୍ଗ ଦେଖି ମାୟୁଅନଳେ ପଡ଼ିଣ ନମର । ୨୦ ।
 ଶଲଚଳ ମୁଖଲୋକକୁ ଏ ସୁଖଦାୟକ ନୁହଇ କେବେହେଁ । ଚନ୍ଦ୍ର
 ଉଦେ ଦେଲେ ଅକ୍ଷମଣିକା ସେ କେବେହେଁ ଦ୍ରବୀଭୂତ ନୁହେଁ ।
 ବୋଧ ନୁହନ୍ତି । କି ହେବ ତାହାଙ୍କୁ କହୁଲେ । ମାନ୍ତିମାଜାର ସ୍ବପ୍ନଶା
 ନ ଧରେ ପେଟେ ପଦ୍ମତୋଳା ଛୋଇଲେ । ୨୧ । ଏକା ଜଗନ୍ନାଥ
 ବାହାରେ କୃତାର୍ଥ କରବାକୁ ନାହିଁ ସମ୍ଭାରେ । ଏହି ଯେନ ଦାନ-
 କୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କୁ ମନ ବଚନ ବାଉଁଶରେ ଧରେ । ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ଏହି
 କରୁଣା ମୋତେ କର । ଜଗମୋହନର ଗୀତ ନିରନ୍ତର ମୋ କଣ୍ଠେ
 ହୋଇଥାଉ ଦ୍ବାର । ୨୨ ।

ପଞ୍ଚମ ସ୍କନ୍ଦ । ରାମ କେଦାର ।

ଅଦେ ସାଧୁଜନମାନେ । ଏବେ ଶୁଣ ଏକମନେ । ଓଡ଼ିଶାଉସର,
 ଅକ୍ଷେପକପାଳାନ୍ତ ହୁଅଇ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଧିନେ ହେ । ସୁଜନେ । ୧ ।
 ହୁମ ଶିଖର ସମୟେ । ଏ ତିନି ଉତ୍ସବ ହୁଏ । କି କହୁବ ହୁମ-
 ମହୁଁ ମା ଯାହା ସେ କରେ ପ୍ରଥମେ ଉଦୟେ ହେ । ସୁଜନେ । ୨ ।
 ଅତି ସୁନ୍ଦର ସୁବାସ । ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ନିବାସ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକରତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ

ଏମୁଦ୍ରେ । ୨ୟମ ।

ଜନବାଙ୍କ ପାତ୍ରା ।

ଅଦର ପଦ୍ମ କରଇ ବିନାଶ ହେ । ସୁଜନେ । ୩ । କର୍ମ ଧର୍ମ ଅବ-
କାଶ । ବିଷୟବିଳାସବାସ । ଏମନ୍ତ ଦିବସକୁ ଲଘୁ କରଇ ଆଡ଼ୁ
ଆଉଁ ପ୍ରଭୁ ପାଶ ହେ । ସୁଜନେ । ୪ । ଚକ୍ରବାକ ସୁଖଦାତା । ଜନ
ଆନନ୍ଦକରତା । ମହା ପ୍ରତାପୀ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେଜଂଶଣ୍ଡର ଏମନ୍ତ ହୁମ
ଯୋଗ୍ୟତା ହେ । ସୁଜନେ । ୫ । ଆଉ ଆଉ କଥା ଦୁରେ । ଅଗ୍ନି
ଯେଉଁ ଶୀତେ ଜରେ । ପଳାଇ ଯାଇଁ ପଶଇ ପୁରେ ପୁରେ ନର-
ମାନଙ୍କ ଉଦରେ ହେ । ସୁଜନେ । ୬ । ଏ ଯେନ ଅନେକ ରସେ ।
ତୋଷିଲେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ । ସେବା କଲେ ଅତି ସନମାନ କର
ମହତ ଅତିଥ୍ୟଲକ୍ଷେ ହେ । ସୁଜନେ । ୭ । ପ୍ରବଳ ଶୀତ ପକାଏ ।
କଲା ହମସ୍ତକୁ ଜିଣେ । ଉଦ୍‌ଭୂତ ଲୋକକୁ ନିତ ବରାକୁଳା ଗୁଣ
ଦେଲା ଧନୁ ପ୍ରାୟେ ହେ । ସୁଜନେ । ୮ । ଶୀତ ରସେ ଅରହର ।
କମ୍ପିଲେ ଅନେକ ନର । ଦେହ ସଜ୍ଜୋଗର କଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତେ
ମୋଡ଼ିଲେ କେ ବେନିକର ହେ । ସୁଜନେ । ୯ । ଶୀତ ନାଶିବା
ଉପାୟେ । କଲେ ଲୋକେ ଠାଏ ଠାଏ । ତୁଳ ତତ୍ତପ୍ତ ନାନା ବସ୍ତ୍ର-
ମାନଙ୍କେ ପଡ଼ିତାଣ କଲେ କାୟେ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୦ । ଦଧି
ଦୁଗ୍ଧ ଚୂଡ଼ମାନ । କଲେ ଅନେକ ଶ୍ରେଜନ । ବଳବନ୍ତ ହେବା ଶୀତକୁ
ନାଶିବା ମନେ ବିଚାର ଏମାନ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୧ । ଅଞ୍ଜିଷ୍ଠା
ରଜବସନ । କଲେ କେହି ପରିଧାନ । ଶୀତପଦନବାଣ ନିର୍ବା-
ରଣେ ସେ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷା ସେହୁମାନ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୨ । ସବଆଡ଼େ
ଶୀତଗୋଳ । ଲୋଡ଼େ କେ ଅଶୀତ ସୁଳ । ସିନିଧି ହେଲା ଦେଲୁ
ସଦନେ ପଶିଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋପାଳ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୩ ।
ଶୀତ ଅସେ ଏହି ଦିଗେ । ଏମନ୍ତ ବୋଲି ହେ ବେଶେ । ବାତା-
ସ୍ପର୍ଶମାନ ନିଶ୍ଚୟ କରନ୍ତି ବସ୍ତ୍ରବସ୍ତ୍ର ମୁଖ ଲାଗେ ହେ । ସୁଜ-
ନେ । ୧୪ । ଶୀତ କରେ ବୋଲି ଜରେ । ନେତ୍ର ଚନ୍ଦନ

ବିଷୟବିଳାସ ନିବାର । ଯୁକ୍ତାୟୁକ୍ତ ରେଜାଇ ପ୍ରଭୃତି ।
*ସୁସ୍ଥବସ୍ତ୍ର କମ୍ପାଜଳ ।

ଚନ୍ଦ୍ରରେ । ଅଦର ନ କଲେ ବଡ଼ଲୋକମାନେ ଦୃଷ୍ଟୀଦ୍ୱାରା
 ହରେ ହେ ସୁଜନେ । ୧୫ । ଅରକ୍ଷିତ ଜନମାନେ । ଅଶା ନବେଶିତ ମ-
 ନେ । ଅଗ୍ନିଦେବତାକୁ ନିବେଶିତଂ ଜିଣି ଦିବସ ବଞ୍ଚନ୍ତି ଦୀନେଷ୍ଠ ହେ ।
 ସୁଜନେ । ୧୬ । କେ ବୋଲଇ କାଲି ଜାତି । ଶୁଣି ପକାଇଲା ଦାଢ଼ି ।
 କେଉଁ ଦିନ ମହାଶୁଭ କରବେ ଏ ଘୋର କଷ୍ଟ ଯିବଂ ଶୁଭ ହେ ।
 ସୁଜନେ । ୧୭ । ଶୀତ ଅଛି ବୋଲି ଜଳେ । କେହି ନ ପଶେ
 ବଜଳେ । ଜଗନ୍ନାଥ ବୋଲି କେ ପଶଇ ପେଲି କେ ତପ୍ତ କରେ
 ଅନଳେ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୮ । କେ ଲୋକ ଶୀତଅକୁଳେ ।
 ପଶିଲେ ଯୁବଜ୍ଞ କୋଳେ । ଅତି ସୁଖରେ ମୁଖ ଦେଇ ତାମ୍ବୁଲ-
 ପୁରତ ଘୁଷମଣ୍ଡଳେ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୯ । ଯାହାର ନାହିଁ ଯୁବଜ୍ଞ ।
 ପଞ୍ଜିଲା ତାକୁ ବପଢ଼ି । କୋଟିଏ ସମ ସମ କର ମଣିଲେ ମହାଘୋର
 ଶୀତଗୁଣି ହେ । ସୁଜନେ । ୨୦ । ଥିଲେ ସୁନ୍ଦରୀ ଯା କଠି । ନ ଗଲ
 ତା ଶୀତଗୁଣି । କମ୍ପି ଶ୍ରେମାଷ ସୁରଭଙ୍ଗ ବଢ଼ିଲା ଶାଶ ଦୋଇଲ
 ସୁରତି ହେ । ସୁଜନେ । ୨୧ । ଉତ୍ତମ ଯେଉଁ ଯବଜ୍ଞ । ରତିପତି-
 ମଦେ ମାତି । କାନ୍ତ ମନ ଜାଣି ରସିକା ସିଦ୍ଧାଣୀ କଲା ବପଗୁଣ
 ରତି ହେ । ସୁଜନେ । ୨୨ । ଶୀତ ଚରତ କହୁଲେ । ସରବ
 ନାହିଁ ଏ ବଲେ । ଯେଉଁ ଶୀତ ଲାଗି ମିତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରବାନୁଦିଗଲଗିତ
 ବେଗେ ହେଲେ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୩ । ଏମନ୍ତ ହୁଏ ସମୟେ ।
 ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବସ୍ତୟେ । ଦିବ୍ୟ ଘୋଡ଼ା ମାନ ନିଘୋଷେ କର ସେ ଶ୍ରୀ
 ଅଙ୍ଗରେ ଲାଗି ହୁଏ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୪ । ଶ୍ରୀକର୍ପୁର
 ଗଳ ଉଷ୍ମିତ । ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ପେଟା ଗଢ଼ିତୁ ୧୧ । ସିତା ୧୨ ପାଦ ନାଲ
 ଲେହନ ବସନ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗକୁ ଆର୍ଦ୍ର ଗଢ଼ି ହେ । ସୁଜନେ । ୨୫ । ଅନେକ

୧ଚନ୍ଦ୍ରକରଣ ଏବଂ କର୍ପୁରରେ । ୨ଉଷ୍ମାକ ଜଳୁଇ ।
 ୩ଅଶାୟୁକ୍ତ । ୪ସ୍ତ୍ରାପନ କରି । ୫ଦୁଃଖିତସ୍ତବରେ । ୬ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
 ୭ଅଗ୍ନିକୋଶକୁ ॥ ୮ଓଷଣୀବସ୍ତ୍ର । ୯ନିବଡ଼ । ୧୦ଲଗାଇ ।
 ୧୧ବସ୍ତ୍ର ବିଶେଷ । ୧୨ଶୁକ୍ତ ।

ମରୁଆ ବୁଦ୍ଧ । ବୁଦ୍ଧମୈରେ ମାଳବୁଦ୍ଧ । ମଣ୍ଡି ହୋଇ ମହାସୁଖ
 ଦିଅଇ ସେ ପରମାନନ୍ଦ ଗୋବନ୍ଦ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୬ । ଦିନେ
 ଦିନେ ଦିବ୍ୟ ବେଶ । ହୁଅନ୍ତି ସେ ପୀତବାସ । ଦାସର ଦାସ ଦାସ
 ହୋଇ ଥରାକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଆଶ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୭ ।
 ମହାଗୁରୁତି ବୁଝିଲ । ମଣ୍ଡିଥିଲେ ଗଣ୍ଡସୁଲ । ମୁଖମଣ୍ଡଳ ବ ଶୋଭା
 ଦେଉଥାଏ ନେତ୍ରକୁ ଦେଇ ସୁଧଳ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୮ । ଏମନ୍ତ
 କେତେ ଦିବସ । ଶିଶିର ହୋଏ ପ୍ରବେଶ । ବ୍ୟାପିତ ମେଘା ମହା
 ପ୍ରଳୟରେ ଘୋଷନ୍ତି ଦିଶ ଆକାଶ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୯ ।
 ଶୀତଗୁଜାର ସେ ବଳ । ବେଢ଼ଇ ସୂର୍ଯ୍ୟମଣ୍ଡଳ । ଦିନକର କର-
 କରବାଲେ ତାକୁ ଦଣ୍ଡକ କରେ ନିର୍ମଳ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୦ ।
 ଆଇ ଆଇ ଜାଡ଼ ପଡ଼େ । ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବତାକୁ ଲୋଡ଼େ । କବାଇଃ
 ଲାଗି ହୋଇ ଜଗମୋହନ ଚାଉଁଡ଼ ବେଶ ନ ସୁଡ଼େ ହେ । ସୁଜ-
 ନେ । ୩୧ । ଶିରେ ଶିରସ୍ତ୍ରୀଣଃ ଶୋଭେ । ପୁର ନର ମନ ମୋଦେ ।
 ସକଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡନାଥ ସୁରଥଚରଣ ଶ୍ରୀକରେ ରହେ ହେ । ସୁଜନେ ।
 ୩୨ । ତହୁଁ ବହୁ ଦିନ ଶେଷ । ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ ପରବେଶ । ଅକ-
 ଷେକ ପାଇଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣକଳଶେ ଜଳ ହୁଏ ଅଧବାସ ହେ । ସୁଜନେ ॥
 କମ୍ପୁକଟକନାୟକ । ଅଶେଷ ସୁଖଦାୟକ । ପବିତ୍ରଜଳେ ଅଭିଷେକ
 ବଢ଼ାଇ ତୋଷନ୍ତି ସମସ୍ତଲୋକ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୪ । ଦୟାନିଧି
 ସୁଖରାଶି । ଦିବ୍ୟବେଶ ହୋଇ ବସି । ଅନେକ ସେ ଶୋଭା ପ୍ରାଣର
 ବଞ୍ଚାଇ କମଳା ପାଟମହୁଷୀ ହେ । ସୁଜନେ ॥ ଚତୁର୍ବିଧ ବାଦ୍ୟବାଜେ ।
 ପାଶେ ଦଣ୍ଡଛତ୍ର ସାଜେ । କାଶ୍ମୀରୀ ତଣ୍ଡୁଳ ଦୁବାଦଳ ଦେଇ ବନ୍ଦାମନା
 କରେ ଦିଜେ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୬ । ସେ ଧରଣନ ଯାହାର ।
 ହୋଇଲା ଧନ୍ୟ ତାହାର । ଅଭ ବେଳେ ହେଉନାନାଠାରୁ କ୍ଷୀର କରବ
 ନାହିଁ ଆହାର ହେ । ସୁଜନେ । ୩୭ । ନବାଇ ଯାତ୍ରା ଭିତ୍ତି ।

ବୁଦ୍ଧଜି । ୨ପୈନା । ୩ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୪ବରଣରୂପ ଶତ୍ରୁରେ ।
 ୫ବହୁବେଶେଷ । ୬ଶାଗ । ୭ଚକ୍ର । ୮ବୁଦ୍ଧମ ।

ଏହି ସମୟରେ ପୁଣି । ନବାନ୍ତ ଲାଗିବ ସବୁ ନିବିଡ଼ନ ହୁଅଇ ବ୍ୟ
 ପ୍ରମାଣ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୮ । ଦେଖି ବଣ ହୁଏ ନେତ୍ର । ସୁନ୍ଦର
 ଧବଳଛତ୍ର । କଳା କର୍ଣ୍ଣାଞ୍ଚି ଉଲ୍ଲେଖ ମାଳମାଳ ଜଗନ୍ନାଥ ଶ୍ରେଣ-
 ପାତ୍ର ହେ । ସୁଜନେ । ୩୯ । ଅନେକ ଶ୍ରେଣ ସମ୍ଭାର । କହୁଲେ
 ଦେବ ଅପାର । ବେଢ଼ାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଛି ମକର ଜୈରାଣି ନାମ
 ତାହାର ହେ । ସୁଜନେ । ୪୦ । ସୁଧାଲେପ୍ୟ ସବୁଠାରେ ।
 ବଚନ ତୋରଣା ଦ୍ଵାରେ । କରୁଣା କର କରୁଣାରେ ଫୁରୁଣା ନୁହେଁ
 କେ କେତେ ପ୍ରକାରେ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୧ । ନାନାବର୍ଣ୍ଣ ଫୁଲମାଳ ।
 ବଜ୍ର ବଜ୍ର ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ । କେତେବର୍ଣ୍ଣ କେତେବର୍ଣ୍ଣ ଶୋଭା ଅସଲ
 ଗୋଷରୁ ନେତ୍ର ରୁପଲ୍ୟ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୨ । ଧୂପ ସ୍ନାନ ଜଗ-
 ଦୀଶ । ହୁଅନ୍ତୁ ମହାସୁବେଶ । ସେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେ ରୁଲ ମାଳ ଶୋଭେ
 ଜୟ ଜୟ ନାମାଦି ନିବାସ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୩ । ମଣୋହ ବଜାଇ
 ଦ୍ଵର । ବନ୍ଦାପନା ଲାଗି ସାର । ସୁରନ୍ତର ମନବନ୍ଦ ଘେନ ସିଂହା-
 ସଜ ପରଜନା କର ଦେବ ସୁଜନେ । ୪୪ । ବାଜଇ ବୀରଟମବ ।
 ଶଙ୍ଖ ମହୁଣୀ ଅନେକ । ଘଣ୍ଟ ମର୍ଦ୍ଦଳ ବେଣ ବୀଣା ଛାଦ୍ଦାଳ ଶୁଭେ
 ଜୟ ଜୟ ଜାକ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୫ । ଶ୍ଵେତାତପତ୍ର ଧରାଇ ।
 ଚଉବର୍ଗ ଜୁଇ ଦେଇ । ବଜେ କଲେ ମଣିମୟ ବିମାନରେ ଲୋକଙ୍କ
 ବାଞ୍ଛା ପୂରଇ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୬ । ଅର୍ଦ୍ଧସୂର୍ଗେ ରହି ସୁରେଷ ।
 ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ଧୀରେ । ଜୟ ଜୟ ସୁଧିନତି କରି ପୁଷ୍ପ ବରଷନ୍ତି ମସ୍ତ-
 କରେ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୭ । ଅପସରାବନ୍ଦ ମିଳ । ଝଲନ୍ତ ଅଙ୍ଗ-
 ମାନ ଗାଳି । ଶୀତଗାର ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ଉଦିତ ଦେଖାଇ ହୃଦୟା-
 ବଲୀଞ୍ଚ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୮ । ପ୍ରାସାଦରୁ ପରଜନା । କର ସେ
 ଚତୁର୍ଦ୍ଦଳୀ । ରତ୍ନସିଂହାସନ ବଜେ କଲେ ଦ୍ଵର କହୁ ନୋହେ
 ସେ ସୁଷମା ହେ । ସୁଜନେ । ୪୯ । ନବାଙ୍କ ଦ୍ଵିଜସ୍ଵାଦିନ ମକର

୧ ରୁଲେପନ । ୨ ରମର । ୩ ଶ୍ଵେତଛତ୍ର । ୪ ଦେବତାମାନେ ।

୫ ବନତି । ୬ ଦୀପ୍ତିମନ୍ତ । ୭ ଅଭୟସ୍ଵମାନ ।

ଯାହା ରଥଣ । ସେ ପିଚ୍ଛେ ସେ ପଛେ ବୁଲଇ ମକର ଚଣ୍ଡିକାଦି ଦୁଗ୍ଧ-
ପାନ ହେ । ସୁଜନେ । ୫୦ । ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରମା ଅକୃତି । ଶାବରମାନଙ୍କୁ
ଜ୍ୟୋତି । ଶଶି ଶଶି ମଣ୍ଡା ଦୂର୍ମଳ ନବାଦ ଶିଶୁ କୋରା ସେହିମତି
ହେ । ସୁଜନେ । ୫୧ । ନାନାବର୍ଣ୍ଣେ ପିଠା ଯେତେ । ବଚନେ କ-
ହିବ କେତେ । ମହାସ ପ୍ରକାରମାନେ ତା ବାନ୍ଧୁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଗ୍ରତେ
ହେ । ସୁଜନେ । ୫୨ । ଶୈବ ସାଧ ଦେବଗଣେ । ବନ୍ଦାପନା ଲାଗି
ହୋସେ । ସୁର ନର ମିଶି ଜୟ ଜୟ ଘୋଷି ଅନନ୍ଦେ ପୁଲକ କାସେ
ହେ । ସୁଜନେ । ୫୩ । ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଏହି କାଳେ । ପଶି ଲୋକଙ୍କ
ଗହଳେ । ଜୀବନ୍ତାଥଦେବଗୁଣଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲା ପଦ୍ମଶୟନବଳେ
ହେ । ସୁଜନେ । ୫୪ । ମହାଅନନ୍ଦ ହୋଇଲା । ମହାପ୍ରସାଦ
ପାଇଲା । ଅପାର ସଂସାରଶୋକ ଯେତେ ଥିଲା ଦୂର କର ତା ଥୋ-
ଇଲା ହେ । ସୁଜନେ । ୫୫ । ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ । ଜୟ ଶୁଣ ଚନ୍ଦ୍ର-
ଦ୍ରୁ । ଏହି ଅଞ୍ଜା ମୋତେ ସ୍ବପ୍ନବିନେ ଥବ ଏହି ମୋର ମନୋରଥ
ହେ । ସୁଜନେ । ୫୬ । ଭୂମି ଶ୍ରୀମୁଖ ଝୁହୁଁବ । ଭୂମି ଚରଣ
ଗାଇବ । ଏହି ଅଞ୍ଜା ଦେବ ଜନଜନ୍ମାନୁରେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିବ
ହେ । ସୁଜନେ । ୫୭ ।

• — ୩୦) * (୦୪ —

ଷଷ୍ଠ ସ୍କନ୍ଦ ।

• ଶୁଣ ବସନ୍ତ । ଭୂପକ ତାଳ ।

ଅହେ ଜନମାନେ ଏବେ ଏକମନ୍ତେ ଶୁଣ ବୋଲିଯାହା କଥା । ଅ-
ରୁଣ ଉଦୟେ ଅନିକାର ପ୍ରାୟେ ନାଶ ପାଉଁ ରବିବ୍ୟଥା ହେ । ସୁଜନେ ।
ସାହା ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଅଗନ୍ତୁ ଅସ୍ତେ ବସନ୍ତ ନୃପତି । ଅତି ତୋ-
ରାବର ଧରଇ ମସ୍ତକରେ ନାଶିବ୍ୟର ଧୂଳିଛତ୍ରୀ ହେ । ସୁଜନେ । ୧ ।

ପ୍ରଥମେ ଚିନ୍ତାଳାଂ ବକୁଳ ଗୁମର ଗୁର ପାରୁଣରେ ପଡ଼େ । ନାନାବର୍ଣ୍ଣେ
 ନବପତ୍ର ପତାକା ପନ୍ଥ ପନ୍ଥ ହୋଇ ଉଡ଼େ ହେ । ସୁଜନେ । ୩ ।
 ଇଂରାଜ କୁହୁମ ପାଟକରବାଳା ରଙ୍ଗ କେଶରେ ଛୁଆଁଇ । ଅତିହୀନ
 ବରାହ ଶର ଦୃଢ଼ ଜବର ଗୋଟରେ ଥୋଇ ତା ଦେଇ ହେ । ସୁଜନେ
 । ୪ । କେଳିକଦମ୍ବେ କେଳି କରି ଭ୍ରମରକଦମ୍ବ ୪ ଝଙ୍କାର କରେ ।
 ଘଟା ବଜେକାଳେ ପରମମଙ୍ଗଳ ଶଙ୍ଖ ଶବଦ ନ ସ୍ବରେ ହେ ।
 ସୁଜନେ । ୫ । କେତକୀ ବୁନି କରେ ଧର ବାହାର ଚଢ଼ି ପବନ
 ଭୁରଙ୍ଗ । ପୁଲ ଧନୁଶର ଧର କାମବୀର ସଙ୍ଗାଥ ଥାଇ ତାର ସଙ୍ଗ
 ହେ । ସୁଜନେ । ୬ । ପ୍ରବଳ କେତଳ ନାଦ ବୀରବାଦ୍ୟ ଶୁଭର
 ଅତି ଉଚ୍ଚରେ । ମଲ୍ଲୀମାଧବୀ ଛୁଇଁଅନା ସୁବାସ ଧୂପପୁରେ ଦିଗନ୍ତରେ
 ହେ । ସୁଜନେ । ୭ । ଏମନ୍ତ ହୋଇ ଭରୁ-ଗଜ ବୀର ସେ ରହଇ
 ମହମଣ୍ଡଳେ । ଗୁଚେରା ରସିକ ଗୁଚେରା ଉତ୍ସବେ ଦେଖିବାକୁ
 କୁତୁହଳେ ହେ । ସୁଜନେ । ୮ । ମିନୁମଥ ମନମଥ ବେଶ ହୋଇ
 ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଗଣ୍ଡେ । ଅତି ଅମୃତ ମଣିମୟ ବମାନ ଅଗ୍ରେଛୁ
 କଲେ ବଜସ୍ବେ ହେ । ସୁଜନେ । ୯ । ବାଜଇ ଘଣ୍ଟା ମର୍ଦ୍ଦଳ ଏକସର
 ଘୋଷର କାହାଳ ସଙ୍ଗେ ବାରନାଗବନ୍ଦ ବାହାର ଅଗରେ ବରଦ
 ସୁବେଶ ଅଙ୍ଗେ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୦ । ରସିକନାଗରବର ଅଗେ
 ନୃତ୍ୟ କରିବାକୁ ସେହି ପାତ୍ର । ଅବଲେକେ ମାତ୍ରକେ କାମଗରେ
 ରହିବ କାହାର ଗାତ୍ର ହେ । ସୁଜନେ । ୧୧ । ଯେତେବେଳ ଯାଏ
 ପଡ଼ି ନ ଥାଇ ସେ ଭୂରଙ୍ଗି ବୁଝିମାଳା । ତେତେବେଳ ଯାଏ
 ନ ଜାଣନ୍ତି ଯୋଗୀ ମକରକେତନ ଗୁଳା ହେ । ସୁଜନେ । ୧୨ ।
 ନାସିକା ପୁଲାଇ ବଞ୍ଚିରୁତ ହୋଇ ମଧୁର ମତ ଦ୍ରବ୍ୟେ । ମହା
 ବଦେକ ଧଇର୍ଯ୍ୟ ସୁଖେଶ୍ବର କରନ୍ତି ସେ କରଗତେ ହେ ।
 ସୁଜନେ । ୧୩ । ଆଉଁ ବସନ୍ତକାଳ ମଉକୋଇଲ ବଚନ କହିବା

୧ ପ୍ରହର । ୨ ଅମ୍ବ । ୩ ପାଟଣା । ୪ ଭ୍ରମରଶ୍ରେଣୀ । ୫ ଘୋଡ଼ା
 ୬ ବସନ୍ତ । ୭ କଳପମୋହନ । ୮ କଳପର ।

ତେଣେ । ଶୁଣି ନ ଥିବା ପାଏ ପାହା ଶ୍ରବଣେ ସୁରମୁନ ଜଣେ ଜଣେ
 ହେ । ସୁଜନେ । ୧୪ । ପାହା ନୟନ ଠାରିବାକୁ ମଦନ ଅବଧାର
 ରହୁ ଆଇ । ମହାପ୍ରତାପୀ ମହାଶୟନୀ ଅଞ୍ଜାକୁ ବଜର ପରାୟେ
 ହୋଇ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୫ । ବ୍ରହ୍ମାଦି ଶଙ୍କର ଦେବଙ୍କୁ ଗଲେହେଁ
 ଉପ୍ରୋଧ ନ ଆଇ ଶିଖେ । ସେ ପରାୟେ ରହୁ କରି ମହା-
 ଯୋଗୀନ୍ଦ୍ର ପଶିଲେ ବଣେ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୬ । ମହାବଳୀ
 ସେ ଯୋଗୀଗୋପାଳରୁ ନେତ୍ର ଅନଳ ପତଙ୍ଗ । ତାଙ୍କ ପ୍ରସାଦେ
 ଜଗତ ଜୟ କରେ ଧର ନ ଥିଲେ ସେ ଅଙ୍ଗ ହେ । ସୁଜନେ
 । ୧୭ । ପେଉଁ ନାଗରାଜ ଅଙ୍ଗୁଁ ଅନଙ୍ଗ ଗ୍ରହଣ କରିଣ
 ମାରେ । ହୋଇ ହୋଇ ବହୁ ଅବଳା ତାହାକୁ ବୋଇଲା ଅବବେ-
 କରେ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୮ । ମଦନ କୋରେ ଅହତରଙ୍ଗରେ ପକାଇ
 ଥିଲେ ସେ ଦୃଷ୍ଟି । ନୀଳକମଳ ବୃଷ୍ଟି କଲା ପରାୟେ ଶୋଭା ପାଉ-
 ଥାଏ ସୁଷ୍ଟି ହେ । ସୁଜନେ । ୧୯ । ଉଚ୍ଚ ଶୁଭ ପୃଥୁ ନିତମ୍ବରରେ
 କରନ୍ତି ମନ୍ତ୍ରଗୀତ । ମନ୍ତ୍ରଗୀତଂସ ଜାଣିଲା ପରାୟେ ହଂସ
 ଧ୍ବନି କରନ୍ତି ହେ । ସୁଜନେ । ୨୦ । ଏମନ୍ତ ବାରମୁଦ୍ରାମାନେ
 ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ବିବିଧ ରଙ୍ଗେ । ଚନ୍ଦ୍ରଦାଣ୍ଡେ ବଜେ ଗହଣ ଲଗାଇ
 ସୁରନର ବୃନ୍ଦ ସଙ୍ଗେ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୧ । ଫଗୁ ଉଜି ଦିଗ୍ ଗଗନୀ ପର
 ସେ ଦିଶଇ ମହାସୁରଙ୍ଗ । ଅନାଇ ବକତଜନମାନଙ୍କର ସମ୍ବଲକ
 ହୁଏ ଅଙ୍ଗ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୨ । ଗୁଡ଼ାପାହାସାର ଜଗମୋହନ ଅଗ୍ନି-
 ଉତ୍ସବ ବଢାଇ । ପାଟ ପତନୀ ଗୁମର ଚନ୍ଦ୍ରାତପେ ଦୋଳମଣ୍ଡପ
 ମଣ୍ଡାଇ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୩ । ବିକହୁବ ସେ ମଣ୍ଡଳୀ ଅଜମର
 ଦେଖିଲେ ନୁହେଁ ଉପେକ୍ଷି । ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରତିମା ପ୍ରାୟେ ଦେହ ରହିଇ ଅପ-
 ଲବ୍ଧ ହୁଏ ଅକ୍ଷି ହେ । ସୁଜନେ । ୨୪ । ବିଭିନ୍ନ ଗମ୍ଭୀର ମସ୍ତକରେ

୧ ମାନ କର । ୨ ଶିବଙ୍କ ନେତ୍ରସ୍ଥଳୀରେ ପତଙ୍ଗ ପର ରସ
 ଦେଇଥିବା କାମ୍ୟ ଶସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟା କୁଟଳସ୍ଥରେ । ୪ ବେଶ୍ୟାମାନେ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-କୃଷ୍ଣ ଶୋହେ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ-ଶଳାକା ବର୍ଣ୍ଣରେ ପତାକା ଚଳେ
 ଶୋଭା ନ ପାଏ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୫ । ଗୁରୁ ପାରୁଣରେ ବହଧ
 ବର୍ଣ୍ଣରେ ଫୁଲମାଳମାନ ଲମ୍ବେ । ମଧୁର ଝଙ୍କାର କରି ମଧୁକର
 ମଣ୍ଡଳ ନିର୍ଭରେ ଚୁମ୍ବେ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୬ । ନାନା ମଣିମାନଙ୍କରେ
 ମନୋହର ମଧ୍ୟେ ତନ୍ମୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ରହେ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାଟରେ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦର୍ପଣ
 ପନ୍ଥ ପନ୍ଥ ହୋଇ ଶୋହେ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୭ । ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁକୁ ସମ
 କରନ୍ତାଇ ସେ ମାଧୁରୀ ତହିଁର ନାହିଁ । କୁରୁକ୍ଷା କରି ଜେୟ ତୋର-
 ଶାରେ ତହିଁର ଉତ୍ତମା ନାହିଁ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୮ । ଫୁଲହୁତୀ ଫୁଲ
 ଜ୍ୟୋତିର ଅନାଇ ଫୁଲର ଉଠଇ ହୁଅ । ଫୁଲେ ଫୁଲେ ସବୁ ରଥଣ
 ହୋଇଛୁ ପ୍ରଭୁ ଫୁଲବଳୋଦିଆ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୯ । ଫୁଲପତ୍ର
 ଫୁଲଅଳକ ଗୁମର ଫୁରୁଣାରେ ଧରି ନରେ । ବେନି ପାଶରେ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ
 ପଜଇ ବି କହୁବ ବଚନରେ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୦ । ବେତେ କହୁବ
 ସେ ବାହାର ମଣ୍ଡଳି ବଚନ ମୋହର କେତେ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣ ବାରଣ
 ବୃଷାଂ ପୟଃପେଟୀଃ ଶକ୍ତିପୁଷ୍ପ ସେତେ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୧ ।
 ଠାବେ ଠାବେ ବିଜେ ବାଟମାନ ସବୁ ଗୁମୁଆଁ ତୋରଣାମୟେ ।
 ପୁଧାଞ୍ଚ ଲେପରେ ଚନ୍ଦନଜଳ ପତ୍ତି ଅଗୁରୁ ଧୂପହୁଁ ହୋଏ ହେ ।
 ସୁଜନେ । ୩୨ । ଏମନ୍ତ ଦୋଳମଣ୍ଡପ ଭେଷଣ ବଢ଼ାନ୍ତି ରଜନୀ
 ଶେଷ । ଅରୁଣ ଉଦୟ ବରୁଣପତିଦିଗଞ୍ଚ ଚରମେ ତନ୍ମୟ ପ୍ରବେଶ ହେ ।
 ସୁଜନେ । ୩୩ । ଏମନ୍ତ ଅଗ୍ରାବ୍ୟବନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର ନିଶୀ ଦୋଳ ନ ପାରନ୍ତି
 ଦେଖି । ଉଷା କାମିନୀ ତାରକା ଅଦୃଶ୍ୟରୁ ଦର୍ଶନ ନ ପାଇ ଦୁଃଖୀ
 ହେ । ସୁଜନେ । ୩୪ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାଗ୍ୟବଜ୍ର ପ୍ରାଚୀଂ ସୁନ୍ଦରୀ ହୋଇ ଅତି
 ପ୍ରସନ୍ନତା । ଯୁଅନୁଗ୍ରହେ ଦର୍ଶନ କରେ ଘେନ ସଭାପତି ପିନ୍ଧୁ ରଚିତା
 ହେ । ସୁଜନେ । ୩୫ । ଝୋଟଲ ବାଣୀ କୁହୁ କପଟେ । ପୁଣି ବଚନ

୧ ସୁନାବିଲସା । ୨ ଉତ୍ତମବର୍ଣ୍ଣ ପାଟବସ୍ତ୍ରରେ । ୩ ପ୍ରୟୁଷ୍ଟ । ୪ କଦଳୀ ।
 ୫ ନିଉଥ । ୬ ଚୂନ । ୭ ପଦ୍ମମ । ୮ ପୂଜାଦିଗ । ୯ ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୧୦ କୁହୁ-
 କୁହୁ ଧ୍ବନି ବ୍ୟାଜରେ ।

ପର ସେ ଶୁଣ । ଏହି ସମୟେ ମହାପ୍ରଭୁ କରନ୍ତି ଦୌଳମଣ୍ଡପେ
ପ୍ରବେଶ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୬ । ତତଃ ଅନନ୍ତଃ ସୁସର ଦନବାଦ୍ୟ
ବାଜଇ ଅତି ପ୍ରବଳେ । ସ୍ଵରସମୟ ଗର୍ଜନ ଗଞ୍ଜି ହୁଏ ଜୟଶବଦ
ଗହଳେ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୭ । ପ୍ରଥମ ଦୋଳ ଦର୍ଶନକୁ ଉତ୍ସାହ
ହୋଇ ଯେ ଆସନ୍ତି ଲୋକ । ଅବନାମଣ୍ଡଳ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୁଅଇ ଅନନ୍ଦ
ହୁଏ ଅନେକ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୮ । ନବୀନ ରସାଳ ଫଳଫଳ
ଫଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶ୍ରମରେ ହୋଇ । ନାନା ପ୍ରକାରେ ବରମାନ ମାଗନ୍ତି
ଅନୁଗ୍ରହବନ୍ତ ହୋଇ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୯ । ବାହ୍ୟାନ୍ତର ସେ
ବାହ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ପରମଦୟାଳୁ ପଦ୍ମ । ଅଶେଷ କୋଟି ଜନମ
ପାପଗୁଣୀ ବନାଶନ୍ତି ଗୁଡ଼ି ଗୁଡ଼ି ହେ । ସୁଜନେ । ୪୦ ।
ଅହେ ଜନମାନେ ଦେଖିଅଛ କାହିଁ ହେଉଥିଲେ ଯେ ପସାଇ ।
ଦେଖିଲା ଲୋକକୁ ମହାସୁଖ ଦେଇ ଦୁଃଖ ଦିଅନ୍ତି ଦୁଷ୍ଟାଇ ହେ ।
ସୁଜନେ । ୪୧ । ଅପଣା ଉତ୍ସବେ ଉତ୍ସବଃ ଦେବାକୁ ସେହି ପ୍ରଭୁ
ବବେକତା । ଯେଉଁ ଉତ୍ସବରେ ବଧୱା ଲୀଳାରେ ଶୋଭା ଅଙ୍ଗ ପର-
ଚିତା ହେ । ସୁଜନେ । ୪୨ । ଯଥା ସନ୍ନାସୀ ନାହିଁ ସଙ୍ଗେ ମିଶି
ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ରଙ୍ଗେ । ଦୁଷ୍ଟଣ ନୋହେ ବୃଷଣ ପ୍ରାୟେ ଦିଶେ କୁକୁମ
ଲଗିଲେ ଅଙ୍ଗେ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୩ । ଏମନ୍ତ ହୋଇ ସେ ହଠ-
ନାଗରଙ୍କ ଦୋଳ ମହୋତ୍ସବ ଲୀଳା । ବ୍ରହ୍ମାଦି ଦେବ ମାନବ ବାଳ
ବୃଦ୍ଧ ସମସ୍ତେ ପହଞ୍ଚିବ ଲୋଳାଞ୍ଜ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୪ । ମନ ଛାନେ
ଲୀନ କର ଯୋଗୀଜନ ଯାହାଛୁଟି ନ ଦେଖନ୍ତି । ସେ ପ୍ରଭୁ ଏମନ୍ତ
ମହାଦୟାବନ୍ତ ମାନବ ସଙ୍ଗେ ଶେଳନ୍ତି ହେ । ସୁଜନେ । ୪୫ ।
ଦନ୍ତାଦନ୍ତ ଦୋଳା ଉପରେ କମଳାବତୀରକ ଦୋଳିଲୀଳା । ଧ୍ବଜ-
ଲେ ସେ କାଳ ନାହିଁ ନାହିଁ କାଳପଣ୍ୟ ବରଦୟାଳୁ ହେ । ସୁ-

୧ ତାରସକୁ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରା ମୁଦଙ୍ଗାଦି । ୩୬ ଶା, ମନ୍ଦିର କର-
ଭାଳ ପ୍ରଭୃତି । ୩୭ ମୁଫଲ । ୩୮ ଅନନ୍ଦ । ୩୯ ଶରଣମନା । ୪୦ ପରମଦୟା ।

ଜନେ । ୪୬ । ଦୃଢ଼ସ୍ତ୍ର ଦୋଳ ଅଭିଶପ୍ତ ଗଢ଼ିଲ ନୃପତି ଦଶନ
 କରେ । ମହାପାପସ୍ତ୍ରାଣି ତିନି ତାପନାଶି ମହାପାତକୁ ନିସ୍ତରେ ହେ ।
 ସୁଜନେ । ୪୭ । ଧୂପରେ ବଜେ ଦେବୁଃସ୍ତଦେବସ୍ତଜ ବାଜେ ଘଣ୍ଟା
 ଘନ ଘନ । ଲୁହୁ ଚକୋର ପ୍ରାୟେ ସୁର ନର ସବୁର ଏକନୟନ
 ହେ । ସୁଜନେ । ୪୮ । ମଣୋହ ବନ୍ଧାର ବନ୍ଦାପନା ହୋଇ ସାରି
 ଭୃଞ୍ଜସ୍ତ୍ର ଦୋଳକୁ । ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଗତିନାବ ଦେଲେ ଭବସିନ୍ଧୁ
 ତରବାକୁ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୯ । ବିମାନୁ ଅଗ୍ରେହ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରବତ୍ରାସ୍ତ୍ରା
 ବୁଲି ଦୋଳମଣ୍ଡପରୁ । ନାଲାଦି ନଗରକୁ ବଜେ କର ସେ ମଣ୍ଡଳି
 ସିଂହାସନକୁ ହେ । ସୁଜନେ । ୫୦ । ଏମନ୍ତ ହୋଇ ସେ ଜଗନ୍ନାଥଦେବ
 ନୃପତିଙ୍କ ଦୋଳଲୀଳା । ପାରିଲେ ଏ ଲୀଳା ଲୀଳାଶ୍ରବସୁଡ଼େ
 ଗୁନ୍ତି କଣ୍ଠେ କର ମାଳା ହେ । ସୁଜନେ । ୫୧ । ନୋହୁଲେ
 କର୍ଣ୍ଣମଣ୍ଡନ କର କର ଲୋକଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁ । ଜଗନ୍ନାଥ ଶ୍ରବ
 ନ ଜାଣିବା ଲୋକେ ସୁଦ୍ଧରେ ଦୃଢ଼ଧୟରୁ ହେ । ସୁଜନେ । ୫୨ ।
 ଯେଉଁ ମାୟାଧନ କରିଛ ମଣ୍ଡନ କେତେଦନ ଅବା ଥବ । ନାନା-
 ଅଳଙ୍କାର ପରାୟେ ଶାସ୍ତ୍ରର ସଙ୍ଗରେ ଯେ ନ ଯିବ ହେ । ସୁଜନେ ॥
 ଦୃଢ଼ସ୍ତ୍ରରୁଥରେ ଥିଲେଟ ବେଳରେ କରବ ଏ ଉପକାର । ପଞ୍ଜିଗଲେ
 କାଲେ ନ ବାଧବ ତାଲେ ଦୁଃସ୍ବହ କାଳକାନ୍ତାର ହେ । ସୁଜନେ । ୫୩ ।
 ଏକା ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ କର୍ଣ୍ଣ କଣ୍ଠଦେଶରେ କର ଭୂଷଣ । ଥିଲେ କରକୁ
 ମଣ୍ଡନ କର କର ଉତ୍ତମ ଦାନ କରଣ ହେ । ସୁଜନେ । ୫୪ । ଦୟା
 ଅଭରଣ ଦୃଢ଼ସ୍ତ୍ରରେ ଧରି ସସାର ସୁନ୍ଦର ଏହି । ବାରନାଶ ପ୍ରାୟେ
 ବେଶ ହୋଇବାର ଛାଡ଼ିବ କାରଣ ନାହିଁ ହେ । ସୁଜନେ । ୫୫ ।
 ପବେକ ବୁଦ୍ଧିରେ ବେଢ଼ଣ ବୁଝ ମୋ ବହୁଲେ କତା ହେବ । କପ-
 ଶକୁ ଲୋଭୀ ସୁଦ୍ଧି କଲା ଯୁଦ୍ଧେ ଶ୍ରମହୁଁ ସିନା ରହିବ ହେ । ସୁଜ-
 ନେ । ୫୬ । ଦୀନକୃଷ୍ଣ ବୋଲେ ଭଲ ହେବା ହେଲେ ଜଗନ୍ନାଥ
 ନାମ ଯୋଷ । ଯେତେବେଳେ ପଞ୍ଜିଯିବ ଲୀଳଧାତ୍ରୀ ନୋହୁବଟ ଅବ-
 କାଶ ହେ । ସୁଜନେ । ୫୭ । ଏହି ଘେନ ପଦ-ପଞ୍ଜିକୁ ମଧ୍ୟରେ ଶୁକ

ପ୍ରାୟେ ହୋଇ ପଣ । ଦୂରେରାମକୃଷ୍ଣ ଗୋବନ୍ଦ ଗୋପାଳ ଅଳନ୍ତି
ଅରୁଣ ଶୁଷ୍ଟ ହେ । ସୁଜନେ । ୫୯ ।

ସପ୍ତମ ଛନ୍ଦ । ରାଗ—ବସନ୍ତ ।

ମଧୁପ ଚଉତିଶା କୃତ୍ତେ ।

ଅହେ ସାଧୁଜନେ ଶୁଣ ଏକମନେ ଚନ୍ଦନରସର ଚରଣ ।
ଗ୍ରୀଷମଋତୁରେ ଦିନକର କରେ ମହା ହୃଦ ମହାତପତ । ସୁଜନେ ।
ଶୁଣନ୍ତି ମହାସରୋବର । ମହାବରହୁଣୀ ପ୍ରାୟେ ତରଙ୍ଗିଣୀମାନେ
ହୁଅନ୍ତି କ୍ଷୀଣତର । ୧ । ଭୁଞ୍ଜୁ ପାନଜନମନ ପରାୟେ ମହା ହୁଅନ୍ତି
ସନ୍ତାପିତ । ଦିଶେ ଦିଶେ ମୁଗଭୃଷ୍ଟା ନୃତ୍ୟ କରେ ମୁଗାକ୍ଷୀ ନୟନ
ସେମନ୍ତ । ସୁଜନେ । ଜାତ ହୁଏ ମହାମଣ୍ଡଳୀ । ଠାବେ ଠାବେ
ତରୁଲତାମାନେ ପୁର ଅତପତାପରେ ମଉଳ । ୨ । ମହାତପତରେ
ମଣ୍ଡିତ ପରାୟେ ମଧ୍ୟପାଣ୍ଡବ ଦର୍ଶନେ । ନ ଶୁଦ୍ଧି କାମେ କ୍ଷମଦୁଷ୍ଟ
ଶୁବରୁ ପ୍ରସନ୍ନ ଧୂଳରେ ଶୋଭନ । ସୁଜନେ । ଦେଲେ ସୁରାମାଣୀ
ଶିଶୁଷ । ତେଜେ ନରସରେ ସାରସ୍ବତ ବକାଶ ବାସରେ ପଶି କରେ
ଦିଶ । ୩ । ବନେ ବନାନଳ ଜଳନ୍ତି ପ୍ରବଳ ଧୁନ୍ତି ତୃଣଧୂଳି-
ମାନେ । ଶାଳୁଲୀଫଳ ଫୁଟି ଭୁଲ ସଦାତପେ । ଉତନ୍ତି ପବନେ
ଗଗନେ । ସୁଜନେ । ବନଜୀବମାନେ ଆଭୁଳି । ବରାହ ବାରଣ ୧୦
ଅନେକ କଷଣ ଲଭନ୍ତି ନ ପାଇ ସଲିଳ । ୪ । ଗ୍ରୀଷମେ ବକଳ

ସୂର୍ଯ୍ୟକ୍ଷୟ କରଣରେ । ୨ମଣ୍ଡଳିକା । ୩ପୂର୍ଣ୍ଣିମାସୁ । ୪ଅର୍ଦ୍ଧନ-
ଚୁକ୍ଷ ଏହି ପ୍ରକୃତି ହୁଏ । ୫କମଳାୟ । ୬ପ୍ରକୃତି । ୭ପଦ୍ମ ।
୮ବାଉଁଶ ସବୁ । ୯ସମୁଦ୍ର । ୧୦ହସ୍ତି ।

ହୋଇ ପକ୍ଷିକୁଳ ଲୀନ ହୋଇ ତରୁମାନଙ୍କେ । ଫେଳ ଉଦଗାର
 ଗଳ୍ପ-ବରଣେ ଲେଟନ୍ତି ପଡ଼ି ମହାପଙ୍କେ । ସୁଜନେ । ମୟୂରସୂକ୍ଷ୍ମ
 ଶୁଭଲେ । ଚୟକୁ ପକାଇ ଚକ୍ରଙ୍ଗମ ଯାଇ ଶୟନ କରି
 ବଜଲେ । ୫ । ମୟାକଳ୍ପ ମଣ୍ଡୁକମାନେ ମୁକ୍ତିଗତ ହୁଅନ୍ତି ଅନ୍ତ-
 ଜଳେ । ପଥକମାନେ ପଥଶ୍ରେୟେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତି ବହୁଘର ତଳେ ।
 ସୁଜନେ । ନଦୀଦେବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଦେହୀ । ଚଣ୍ଡ କରଞ୍ଚ ଅସ୍ତ୍ର ତପତ
 ସମୟେ କେ ଜଳେ କରେ ଅବଗାଢ଼ । ୬ । ଅଙ୍ଗେ ଅଙ୍ଗେ
 କାମଦାମ ଗଲା ପ୍ରାୟେ ଶୟନେ ଅତି ଅଶକ୍ତ । ମନେ ଏମନ୍ତ
 ପ୍ରତେ ହୁଏ ବସନ୍ତସଖା ବଜ୍ରର ଦୁଃଖମତ । ସୁଜନେ । ତଥାପି
 ଭୁଞ୍ଜୟନ୍ତାମାନେ । ଭୁଞ୍ଜୟନ୍ତରେ ତନ୍ମନପକ୍ଷ ଲେପି ପ୍ରବୋଧ
 କରନ୍ତି ପତନେ । ୭ । ଠାବେ ଠାବେ ଜନ-କୀର୍ତ୍ତୀରେ ଚଞ୍ଚଳ
 ଚଞ୍ଚଳାୟତନେତ୍ରାମାନେ । କେ ଆଗେ ବଢ଼ନ୍ତି କେ ପଛେ ଲେଟନ୍ତି
 କେ ଜଳ ପକାନ୍ତି ସଦନେ । ସୁଜନେ । ଜଳୁ ବୁଧୁମ କେ ତୋଳନ୍ତି ।
 ପହଁର ଗୋଡ଼ାଇ ପକ୍ଷୀ ଉଡ଼ାଇ କେ ଭରଙ୍ଗ ଉଠାଇ ଖେଳନ୍ତି । ୮ ।
 ପଣା ପଇତ୍ର ପନସ ପଦ୍ମଅମ୍ବ ବସ୍ତ୍ରବଦନେ କେ ଦିଅନ୍ତି । ପଣା ପାଣି-
 ଛତ୍ର ଦେଇ କେ ପବିତ୍ରମନରେ ଆନନ୍ଦ ହୁଅନ୍ତି । ସୁଜନେ । ଶିବେ
 କେ କରେ ଜଳଶାୟୀ । ସେବକ ମାଳିମାନେ ଉଠେ ଜାକନ୍ତି ଜଳ-
 ଘଟମାନ ବସାଇ । ୯ । ଜଗନ୍ନାଥ ଅନୁଗ୍ରହ ଲୋକମାନେ ଜଳସନ୍ଧ୍ୟ-
 ପୁରେ ପ୍ରବେଶ । କପୂର ତନ୍ମନ ଅଙ୍ଗେ ବିଲେପନ ପଞ୍ଚାପବନରେ
 ସନ୍ତୋଷ । ସୁଜନେ । ଦିନ ଦୂରନ୍ତି ସେ ଦୂରସେ । ବସୁଦେବ କଥା
 ମୁତ ମିଶାଇଣ ବୀଣାମର୍ଦ୍ଦଳ ଗୀତରସେ । ୧୦ । ଏମନ୍ତ ସମୟ
 ଦେଖି ଦେବରାୟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଶୀତଳ ଅର୍ଥରେ । ଅନେକ ସୁବାସ
 କପୂର ତନ୍ମନ ଲଗି ହୁଅନ୍ତି ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗରେ । ସୁଜନେ । ବାଜିର
 ନାକାବାଦ୍ୟମାନ । ଘଣ୍ଟା ମର୍ଦ୍ଦଳ ବେଶ ବୀଣା ଗୀତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଆଇ

୧ମର୍ଦ୍ଦଳ । ୨ବରଗଛ । ୩ଝାଲରେ । ୪ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୫ଶୁନ ।
 ୬ଚଞ୍ଚଳବହୁତନୟନାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ।

ଜଗମୋହନ । ୧୧ । ବରଧା ବରଦ୍ର ଦେଶମାନ ହୋଇ ନୃତ୍ୟ
 କରନ୍ତି ଅପସରା । ପଞ୍ଚା ଆଲଟ ଗୁମର ପଡ଼ିବାଟର ତୋଷା ଉପରେ
 ଦିଶେ ତୋଷା । ସୁଜନେ । ତେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଅନନ୍ଦ ।
 ଅବଲୋକନ କଲା ଲୋକ ଜାଣଇ ଜାଣନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଅଦିକନ୍ଦ । ୧୨ ।
 କର୍ପୁର ଗଉଡ଼ି ପତନ ଲାଗି ସେହୋଇଣ ଅଶେଷ ମଙ୍ଗଳ । କଳେ-
 ବରରେ ଅନେକ ଏକସର ଦୋସର ଫୁଲରୁଲ ମାଳ । ସୁଜନେ ।
 ସେହୁ ପ୍ରଭୁକୁ ଶୋଭା ପାଏ । ଆଉ ସେ ଚନ୍ଦନପାତ୍ରା ଦେଖା ମନେ
 ଦିଶିରେ ପ୍ରାଣ ଥିବା ପାଏ । ୧୩ । କର୍ପୁରଲାଗି ସାତ ଶ୍ରେଣ ବଡ଼ାଇ
 ହୁଅନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ବନ୍ଦାଦନା । ମହାପାତକୀ ସୁନାସ୍ପର ହୁଅନ୍ତି କର ସେ
 କାଳକୁ ଧ୍ରୁବନା । ସୁଜନେ । ଆଗେଦଶ କର ଯାନକୁ । ବର୍ତ୍ତମାଣେ
 ବଡ଼ ଗଦ୍ୟ ଲଗାଇ ବଜୟ କରନ୍ତି ଜଳକୁ । ୧୪ । ଭବଜଳଗୁଣି
 ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିବି ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁ ନାଶବଳରେ । କେ କାଳବଳରେ
 କୌତୁକବଳରେ ବୁଡ଼ନ୍ତି ଅଳପ ଜଳରେ । ସୁଜନେ । ସେ ବରଷ
 ରସିକନାଗର । ନୃତ୍ୟଗୀତରେ ସଦାଜେ ବଡ଼ ବଶ ସିଂହନ କରନ୍ତି
 ଅନ୍ତର । ୧୫ । ଦେଖି ଦିନ ଶେଷ ହୋଇ ଦିବ୍ୟ ବେଶ ଗୁପ୍ତରେ
 ବଜୟ କରନ୍ତି । ଶବି ଆଲଟ ଗୁମର ପଞ୍ଚା ଆଦି ସେବକେ ଶୁଣି
 ଧରନ୍ତି । ସୁଜନେ । ଧର କେ ଚନ୍ଦନପିତକା । ଅଶେ ପାଶେ ରହୁ
 ଅନନ୍ଦକୁ ବହୁ ମାରନ୍ତି ଆଗେବି ନଉକା । ୧୬ । ମଣ୍ଡପଅଙ୍କେ ମଣି-
 ମସ୍ତକଲ୍ୟଙ୍କେ ବହୁ ମୂଲ୍ୟ ଦିବ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରଲେଖ । ଅପସରାକୁ ଅପସର
 ବଜୟ କରଥାନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ନିଶଙ୍କେ । ସୁଜନେ । ଚକ୍ରପାଦିଆ ଚନ୍ଦ୍ର-
 ଦୀପ । ଗୁଣପାଶେ ଲାଗି ଶୋଭା ଆଉଥାଇ ଚନ୍ଦ୍ରପାଦ ଗୁଣବାସ ॥
 ଗୁରୁମୁଖପାବନ ଚମ୍ପକବରନା ଚଞ୍ଚଳ ଗୁମରଲୋଚନା । ଚରଣପା-
 କଳା ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଭୁଷଣା ବନ୍ଦର୍ପଦର୍ପବମୋହନା । ସୁଜନେ । ନନ୍ଦ-

୧ ଦେହରେ । ୨ ଭୟ । ୩ ସମ୍ଭାରସମୁଦ୍ର । ୪ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ୫ ଶଙ୍ଖଳରେ ।
 ୬ ଭବିଷ୍ୟ । ୭ ସୁବର୍ଣ୍ଣ । ୮ ମୁଗନେତ୍ରୀ ।

ବଦନା ଶୁଭୁକେଶୀ । ଭୁଦ ସୁନ୍ଦର ଦଶନା ମନ୍ଦହାସୀ ମଧୁର ସୁଧା ପିବ-
 ଶିଷୀ । ୧୮ । ନିତମ୍ବବତୀ ଉଚ୍ଚକୁଚଶୋଭନା ଦନଜୟନା ନୃତ୍ୟକାନ୍ତା ।
 ଚାଳି ମାନ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଲୟରେ ଅରହୁଁ ସକଳ ଜନ ମନୋହାରୀ ।
 ସୁଜନେ । ନୃତ୍ୟ କରିନ୍ତି ସେ ସ୍ଥମ୍ଭରେ । ନାନା ଅଳଙ୍କାର ଅଙ୍ଗେ
 ଅଳଙ୍କାରୁଁ କରି ଦ୍ରୁତ ଦୃଷ୍ଟରେ । ୧୯ । ମନମଥ ପାଶ ପରାୟେ
 ପ୍ରକାଶ ଶୋଭା ଦ୍ରୁତ ଦ୍ରୁତ ତୋର । ସେ ଠାଣିମାଣିରେ ହାସ
 ଶୃଙ୍ଖାଣିରେ କା ମନ ନ ପଡ଼ଇ ଥର । ସୁଜନେ । କେତେ କହିବ ସେ
 ଚରଣ । ଚନ୍ଦ୍ରଭାସେ କାଳେ ଗଗନମଣ୍ଡଳେ ସଦୃଶେ ନ ଦିଶେ
 ଶଦେବାଦଃ ॥ ଜଗତ କୃତାର୍ଥ କରିବାକୁ ପାର୍ଥକ୍ୟରେ ବଜେ
 ଜଗନ୍ନାଥ । ଦରଶନ ଜନେ କର ଦରଶନ ମହାଘୋଷମଗଦିପଥ ।
 ସୁଜନେ । ଧନ୍ୟ ସେ ନିଉକାବହାର । ଇନ୍ଦ୍ରପଦବୀହିଁ ଇନ୍ଦର
 ଦିଶଇ ଏ ଅବଲୋକନ ପାହାର ॥ ବୃନ୍ଦାବନବୃନ୍ଦ ୭ ବଢ଼ାଇ ଅନନ୍ଦ
 ଜୟ ଜୟ ସୁଦ୍ଧି କରିନ୍ତି । ଦୁନ୍ଦିତ ବଢ଼ାଇ ସଫୁଲ୍ଲକ ହୋଇ ଶିରେ
 ଭୁସୁମ ବରଷନ୍ତି । ସୁଜନେ । ପାତ୍ରା ବଢ଼ାଇ ଦେବରାୟେ ବମନେ
 ଅଗ୍ରେଇ ଜନମନ ମୋହ କରିନ୍ତି ବାହୁଡ଼ାବଜ୍ରସ୍ବେ । ୨୨ ।
 ଶେଢାପତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ତରୁଷ କଳାକନାଟ ମାଳମାଳ । ଶଦି
 ଅଲଟ ଶୃଙ୍ଗର ପଞ୍ଜା ଲେଖା କରି ନୁହଇ ସେ ପ୍ରବଳ । ସୁଜନେ ।
 ଚନ୍ଦ୍ର-ବୀପ ଚନ୍ଦ୍ରଭାସେ । ହୁଳା ଦିହୁଡ଼ି ଧାଉଁ ଧାଉଁ ଲାଗି ସେ
 ନ ଦେଖାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରଭାସେ । ୨୩ । ବାଟପାକ ରଙ୍ଗରୂପେ କରି
 ରଙ୍ଗ ୧୦ କରିନ୍ତି ବର ବାଞ୍ଛନା ୧୧ । କାମଶାସ୍ତିଜିତା ସଙ୍ଗୀତପଣ୍ଡିତା
 ସମନ୍ତେ ପ୍ରେମେ ଜିତ ହୁଅନା । ସୁଜନେ । ଧନ୍ୟ ତାଙ୍କର ଶ୍ରବ୍ୟଗୁଣୀ ।
 ହିଲୋକ୍ୟଠାକୁର ଆଗେ ନୃତ୍ୟ କରି ଲଗାନ୍ତି କାମମୋହ-

୧ ସ୍ବର୍ଣ୍ଣାଶ ବଶେଷ । ୨ ଉପହାସ । ୩ ମଣ୍ଡନ । ୪ କନ୍ଦର୍ପ ।
 ୫ ଜୁଲୁଜୁଲୁ ପୋକ । ୬ ଅର୍ଜୁନ । ୭ ଦେବତାମାନେ ।
 ୮ ଶୁକ୍ରଛତ୍ରୀ । ୯ ନୃତ୍ୟରୂପେ । ୧୦ ନୃତ୍ୟ । ୧୧ ମାହାର ।

ପାଶୀ । ୨୪ । ଏମନ୍ତେ ବଜ୍ରସ୍ତ୍ର କର ଦେବସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର ନାଳାଦି ନଗରେ
ପ୍ରବେଶ । ଧୂପ ସ୍ନାନ ବଡ଼ ଯିବାର ବଜ୍ରାଞ୍ଜ ଶୁଷ୍ପଅଞ୍ଜଳି କର ଶେଷ ।
ସୁଜନେ । ପହୁକୁନ୍ତି ଦିବ୍ୟ ପିଲ୍ୟଙ୍କେ । ପ୍ରାଣବନ୍ଧର ପାଟମଦାଦେଇ
ସେ କମଳା ସେବନ୍ତି ନିଶଙ୍କେ । ୨୫ । ନିତି ଏହିମତି ଚନ୍ଦନ-
ଉତ୍ସବ ହୁଅଇ ଗୁଣପାତ୍ରାୟ । ତାହାତ ଶୁଣିବ ତିନି ତାପ ଯିବ
ମଦାପବନ ଦେବ କାଷ୍ଠେ । ସୁଜନେ । ସମ୍ଭାରେ ଏହି କଥା ସୁଖ ।
ଏ ବାହାରେ ଆଉ ଯେତେକ ଦେଖୁଛୁ ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ ପ୍ରାୟେ ସେ
ମିଛ । ୨୬ । ଯେଉଁ ଦେହ ଘେନି ଜୁନିମି ଅବନୀ ତାହା ନ ନେଇ
ଯିବା ବେଳେ । ମୋହ ଘର ମୋହ ବୁଝୁନୁ ବୋଲି ତା ଆଦର
ମାୟାମୋହଜଳେ । ସୁଜନେ । ମନେ ବଗୁର କର ଏହା । କେ
କାହାର ତାତ କେ କାହାର ମାତ କେ କାହା ଶ୍ରୁତି ବନ୍ଧୁସାହା । ୨୭ ।
ପାରିଲେ ଦୀନଜନରେ ଦାନ ଦିଅ ସବଳ ଜୀବେ ଦୟା କର । ଧର୍ମ
କର୍ମ ହର ଚିତ୍ତ ନ ବଗୁର ସାଧୁ ସଙ୍ଗତରେ ବହର । ସୁଜନେ ।
ଭଜ ଶ୍ରୀ ନାଲଗିରିନାହା । ମନ ବଚନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦୀନକୃଷ୍ଣ
ଭରସା କରଅଛୁ ଯାହା । ୨୮ ।

ଅଷ୍ଟମ ସ୍କନ୍ଦ ।

ରାଗ ଗୁଞ୍ଜୁରୀ ଶେମଝା । ଏକତାଳୀ ।

ଅଦେ ସାଧୁଜନମାନେ ଶୁଣ ଶୁଣ । ମଦାଗ୍ରାସମରୁତରେ
ଅରତୁତାଣ । ଅନେକ ତରୁ ଚନ୍ଦନ ଚିତ୍ତତେ ଦେଲେ । ଅନେକ
ଶୀତଳ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଣୋହ କଲେ । ଅନେକ ଆଲଟ ଲୁଗା ଦେଲେ
ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ । ଏତେକେଦେଁ ସନ୍ତାପିତ ଦେଲା ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ । ୧ ।

୧ ଲେପିତ । ୨ ଜଗନ୍ନାଥ । ୩ ଶୋଭାପଦ୍ମ ଦେହ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମନେ ବର୍ତ୍ତେ କର । ସତ୍ୟମୁଖେ ହୋଇଲେ ଶଙ୍ଖ
 ସାରଙ୍ଗଧାରୀ । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସୁଧାଲେପ ଦିଅଇ । ମଣ୍ଡପେ ନିମନ୍ତରେ
 କଣ୍ଠାର ପିଟାଇ । ପାଞ୍ଚନେତ ମଣ୍ଡିତ ସିନ୍ଧୁଥ ଗୁମର । ଗୁରୁ ଚନ୍ଦ୍ର-
 ତପମାନଙ୍କ କଲେ ବାହାର । ୨ । ମାଧବଲୀପୁରଙ୍ଗ ସିନ୍ଧୁ ଶ୍ରୀ ଅମ୍ବରଂ ।
 ମଣ୍ଡିବାରେ ଅଭିମୁଖ ଦିଶେ ଅମ୍ବରଂ । ଫୁଲଚନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟେ ଫୁଲଝୁମ୍ପା
 ବରାଜେ । ଅବଲୋକନରେ ମନ ନୟନ ରଞ୍ଜେ । ପଟ୍ଟିଲା ସୁବର୍ଣ୍ଣ-
 ପଦ୍ମ ଦିଶନ୍ତି ତୋରା । ତାର ତାରଂ ମୁକ୍ତା ମାଣିକ୍ୟ କେରା
 କେରା । ୩ । ବଚନ ଚନ୍ଦ୍ରପତିମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି । ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାୟେ ହୁଏ
 ଦେହ ନ ଚଳେ ଅକ୍ଷି । ଚନ୍ଦନଜଳ କର୍ପୁରଧୂଳ ସିଞ୍ଚାଇ । ଅଗୁରୁ
 ଧୂପରେ ସୁଶୀତଳ କରାଇ । ବଜେ ବାଟ ଯାକ ଏହି ପ୍ରକାରେ
 ତୋରା । ମଣି ଧରଣୀ ମସ୍ତକ ମଣ୍ଡଳି ପରା । ୪ । ଛଇଳନାଗର
 ପ୍ରଭୁ ପୁରୁଷସଦୃଶ । ଏକେତ ଶୁକଳ କଳାବନ୍ତ ଅରହତ ।
 ନୋହଲେ ନିବ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ । ଶୁଣି କେତେ କହୁବ ତୁମ୍ଭେ
 ଶୁଣିବ କେତେ । ଶେଷ ନୁହଇ ଅଶେଷ ପରମମୟେ । ସରଜପତି
 ତରଙ୍ଗ ଗଣିଲା ପ୍ରାୟେ । ୫ । ନାନାରୂପେ ମହାମଣ୍ଡପକୁ ମଣ୍ଡାଇ ।
 ତିନିଲୋକ ଲୋକକୁ ଉଦ୍ଧାଟ ଲଗାଇ । ସଜଲଗି ବଜେ ଗୁଡ଼
 ପ୍ରହରେ ଆଉଁ । ସଜ ସଜ ସଜ ବୋଲି ବାଜେ ସଜାଇ । ପୁର ନର
 ଅମ୍ବର ଗଜବ ବାଦ୍ୟରେ । ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଛ୍ଳିଷ୍ଟ ସୁରବତ୍ ମଧ୍ୟ ପରେ । ୬ ।
 ଅନେକ ଝୁଲି ଦିବୁଡ଼ି ଚନ୍ଦ୍ରଉଦିଆ । ଚନ୍ଦ୍ରଦୀପ ଲାଗି ଭଜେ
 ଚନ୍ଦ୍ରଉଦିଆ । ଅବରହେ ଗହଳ ଚନ୍ଦ୍ରଲ ଆନନ୍ଦ । ଅମ୍ବରେ ୧୦ ଗହ
 ଦେଖନ୍ତି ଅମରବନ୍ଦୁ ୧୧ । ଅପସରାମାନେ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ମିଳି । ଝଟକ-
 ବଜେ ଅଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଡାଳି । ୭ । ଅଗୁରୁ ଧୂପ ଧମସ୍ତ ଦିଗରେ ବାସେ ।

୧ ଭୂଷ । ୨ ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୀ । ୩ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ । ୪ ଶରଙ୍ଗଧାରୀ ।
 ୫ ଅକାଶ । ୬ ଉଚ୍ଛ୍ଳିଷ୍ଟ ନକ୍ଷତ୍ରପର । ୭ ପୂଜ୍ୟ । ୮ ସମସ୍ତ । ୯ ଅକାଶ ।
 ୧୦ ଅକାଶରେ । ୧୧ ଦେବତାମାନେ ।

ସୁଧାବନ୍ଧୁ ପ୍ରାୟେ ସ୍ୱର୍ଗ ପୁଷ୍ପ ବରଷେ । ଧବଳଛତ୍ର ଉଭୟ ପାଶରେ
 ଉଡ଼େ । ଖବି ଗୁମର ଅଲକ୍ଷ ଅନେକ ପଡ଼େ । ମଣିମା ଜାକ ଗଣିବା
 କି କର ଡାହଁ । ୧୦ । ଅଗିମାଦିଏ ମୋକ୍ଷଦାତା ବଜ୍ରସ୍ୱ ପହଁ । ୧୧ ।
 ଜୟ ଜୟ ଶୁଭଦ ଶୁଭର ଅନେକ । ଏକରୁଣ୍ଡ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ-
 ଲୋକ । କେ କେତେ ଗୀତ କବିତା ସୁତି କରନ୍ତି । ଅବଲୋକନେ
 କଳକଳସ୍ୟା ଦରନ୍ତି । ଅହା ସେ ସିନ୍ଦୂରା ଗନ୍ତା ପାଗ ଗୁଡ଼ିଆ ।
 ଗୁଡ଼ିଆ ମନଅନନ୍ଦ ଉଠଇ ପୁର । ୧୨ । ଶ୍ରୀ ବଳରାମ ସୁରାତ୍ରୀ
 ସୁଦରଶନ । ଅଗରେ ଚଳାଇ ପଛେ ଜଗମୋହନ । ଶ୍ରୀକର ପଛଠି
 ଦେଇ ରତନଙ୍କ ପରେ । ରଜିମା ରଜିମା ହୋଇ ବଜେ ସୁଧାରେ ।
 କି ଉପମା ଦେବା ପହଁ ବଞ୍ଚିନା ନାହିଁ । କବିହେଲେ କେଉଁଠାରେ
 କାହା ନ କହ । ୧୩ । ନାନା କାମନା ଲୋକକୁ ଦେବା ଅର୍ଥରେ ।
 ବିଚିତ୍ର କଳ୍ପଦରୁ କି ଗୁଲେ ପୃଥ୍ୱୀରେ । ଏମନ୍ତ କଳ୍ପନା ଅବା କର
 ହୁଅନ୍ତା । କେବେ ସେ ଅମୃତଫଳ ଦାନ କରନ୍ତା । ସଙ୍ଗର ଶୋକ
 ଦରବା ତହଁରେ ନାହିଁ । ଏହି ଘେନି ଦୃଷ୍ଟି କି ସେ ଅସର
 କାହିଁ । ୧୪ । ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରମା ମଘରେ ଶେଲେ କି ଅସି । ଏ ଅସ୍ତର୍ଯ୍ୟ
 କଥା କହନ୍ତାଇଁ ରରସି । ଯେବେ ସେ ଦିବସେ ଜ୍ୟୋତିବନ୍ତ ହୁଅନ୍ତା ।
 ଅକଳଙ୍କ ସଦା ପୂର୍ଣ୍ଣରାଶିର ରହନ୍ତା । ଅଦ୍ୟାଅଜାର ବୋଗି ଦରନ୍ତା
 ଦୁଃଖ । କାହିଁ ଗୁଡ଼ି ପରପନ୍ଥେ ଦିଅନ୍ତା ସୁଖ । ୧୫ । ଉପମାକୁ ନ
 ଅସର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବଜେ । କଲେ ଲେଖା ହେବ ଅବବେକ ନିଶ୍ଚୟେ ।
 ତୁଳରେ ସମାନ ନୁହେଁ ସକଳ ପୁରେଷ । ଏତେବେଳେ ଦେଖ
 ରହୁଛନ୍ତି ଉପରେ । ଅଗତି ଲୋକର ଯେହୁ ଚିତିର ଗତି । ଧନ୍ୟ
 ଧର୍ମୀ ଶ୍ରାବ୍ୟ ତା ଶିରେ ବହନ୍ତି । ୧୬ । ଅଳପ ଦୁଃଖିନୀ ହୋଇ
 ରଜାଅଧର । ଅପହରା ହେବକମାନଙ୍କ ଉପର । ଅଳପ ଶ୍ରୀମ
 ଯେଉଁଠାରେ କରନ୍ତି । ସବୁ ଶୁଖି ସମ୍ପତ୍ତି ସେଠାରେ ପୁରନ୍ତି । ଯେଉଁ-

ଅଟେ ପଡ଼ଇ ସେ ଅମୃତଦୃଷ୍ଟି । ସେ ଦିଗେ ବୃଷ୍ଟି ହୁଅଇ ଅମୃତ-
 ଦୃଷ୍ଟି । ୧୪ । ମରୁତଜ ପ୍ରାୟେ ବେନ ପାଶକୁ ଝୁଲି । ମହାବଳୁ-
 ରରେ ଭାବେ ବୃତ୍ୟକୁ ପେଲି । ପୁଣି ସିଂହ ବୁଦ୍ଧମିଲା ପରାୟେ
 ହୋଇ । ମଦ ମଦ କରି ପାଦପଦ୍ମ ପକାଇ । କେତେଦୈବ କହୁବ ସେ
 ଗୁଲିବା ଗୁରୁର । ଯେଉଁ ଗୁରୁରରେ ଶେଷ ହୁଏ ଶବ୍ଦର । ୧୫ ।
 ରଜତଗିରିର ଗଜ ଉଠିଲା ପ୍ରାୟେ । ଅଗ୍ନେଶ୍ଵର ଅଗ୍ନେଶ୍ଵର ଦେ-
 ବାଧରାୟେ । ପ୍ରବେଶ ଶ୍ଵାନମଣ୍ଡପ ଚକା ଉପରେ । ସେ ଶୋଭାକୁ
 ଉପମା ନ ଦିଶେ ସମ୍ଭାରେ । ହରହର ବଦନେ ବ ଜଇଲାସରେ ।
 କେହୁ କେହୁ ଭାବନ୍ତି ଏମନ୍ତ ମନରେ । ୧୬ । ରଜତପଦ୍ମ ପ୍ରାୟ-
 ମର୍ଜିତ ଶୁଙ୍ଖ । ମଧ୍ୟରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଲତାହୋଇଛି ସଙ୍ଗ । ଏମନ୍ତ
 ବୋଲିବାକୁ ବଚନ ନ ଅସେ । ଅଲକ୍ଷ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲକ୍ଷଣେ କେତେ-
 ବେଳେ ସେ । ଅଶେଷ ଶୋଭା ତହିଁର ମନ ନ ଯାଏ । ଅକାଶେ
 ଯେମନ୍ତ ବୃଷ୍ଟି ବୃଷ୍ଟି ନ ଯାଏ । ୧୭ । ଏ ସମୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରମଂଚୁମୁନ୍ତି
 ଚନ୍ଦ୍ର । ଉଦୟ ଶିରେ ଉଦୟ ଗହନରେ । ମାନବେ ମାନସ
 ଶ୍ଵାନ କଥାରେ ଦେଇ । ଶ୍ଵାନ କରି ଅସନ୍ତି ସେ ସତ୍ରୀ ହୋଇ ।
 ଦେଶନ୍ତି ଶ୍ଵାନମଣ୍ଡପେ ନାଳାଦି ଚନ୍ଦ୍ର । ଅରତ ଅପ ବାରଣା ମରୁ-
 ପାୟ ୧୮ । ଉତ୍ତରଦିଗରେ ଅଛି ସୁବର୍ଣ୍ଣକପ । ତିନିକୋଟି
 ପଞ୍ଚାଶଲକ୍ଷ ଗର୍ଭ ରୂପ । ଯଥା ମର୍ଦ୍ଦଳ ବାଜଇ ଅର୍ଦ୍ଧଶତରେ । ତହିଁ
 ଛଳ ଅସଇ ସୁବର୍ଣ୍ଣପାତ୍ରରେ । ଅଧବାସ କରି ତାହା ଥୁଆନ୍ତି ନେଇ ।
 ନାଳାଦି ନିବାସ ୧୦ ଶ୍ଵାନ କରିବା ପାଇଁ । ୧୯ । ମରୁତଧାନେ ସେ
 ଜଳେ ଶ୍ଵାନ ଲଗନ୍ତି । ମାନବେ ସେ ଜଳ ପାନେ ପାପ ହରନ୍ତି । ପୁଣି
 ବହଳ ଚନ୍ଦନ ଜଳ ଇଟାହୁ । ନିଃସମୟେ ସମ୍ଭାରକ୍ରମେ ବଢ଼ାଇ ।

୧ରଜତପଦ୍ମ ପର ଚକା, ପ୍ରାୟ ଓ ମର୍ଜିତମଣି ଶୁଙ୍ଖ ପର
 ବଳଗ୍ରମ ଓ କୃଷ୍ଣ । ୨ ଅଭୁଲ । ୩ ଭୁଲ । ୪ ପଶ୍ଚିମଦିଗ । ୫ ଉଦୟଗିରି ।
 ୬ ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୭ ଭୁଗ । ୮ ପାପହସ୍ତୀ । ୯ ମରୁସିଂହ । ୧୦ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ସେହୁକାଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯେମନ୍ତ ଶୋଭା । କେଉଁ ଉପମା ତହିଁକି
କରବା ଅବା । ୧୦ । ନିର୍ମଳ ଗଗନେ ଉଦୟ ଶରଦଘନ । ଗଙ୍ଗା
ସମୁଦ୍ରାଂ ଉପରେ କରେ ଗମନ । ଏମନ୍ତ ବୋଲି ବୋଇଲେ କେଉଁ
ବଢ଼ାଇ । କେ ଦେଇ ଦୃଢ଼ରୁ ତିନିତାପ ଛଡ଼ାଇ । କବି ବଚନ
ଗୁରୁଣ ରଖିବା ପାଇଁ । ଅଳକା କଥାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରଇ ନେଇ । ୧୧
କେ ବୋଲେ ଶ୍ରୀକ୍ଷମେ ପଦ୍ମାକରକୁ ମନ୍ତ୍ରୀ । ବାହାର ହୋଇଲେ
ସେହେ ଦିଶନ୍ତି ଦ୍ରୁପା । ଏହିରୂପେ ନାନା କଥାମାନ କରନ୍ତି । ଶ୍ରୀ-
ଶ୍ରୀ ନାଥ ବା ଶ୍ରୀବରେ ବହନ୍ତି । କର୍ମର୍ଥ ଦର୍ପ ଦରଇ ସେଉଁ
ଗୁରୁଣ । କେ ଯଶ ପାଇବ ତହିଁ ଉପମା କର । ୧୨ । ସ୍ଥାନ ବଢ଼ାଇ
ପ୍ରଭୁ ହୁଅନ୍ତି ସୁବେଶ । ଲାଗି ହୋଇକର ଝିନପତନ ବାସ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗଉଁଛୁ ଦିବ୍ୟ ଜାଲମ୍ବା ନେତ । ପରଦରଣ ପତନ
ମୋହେ ଜଗତ ! ଧୂଳିମାଳ ଚଳ କରଗତ ଅଳଙ୍କା । ଗୁହଁଲେ
ଛଡ଼ାଇ - ରଞ୍ଜନ ନ ଦକା । ୧୩ । ଏହିରୂପେ ଭାଇ ବଳରାମଙ୍କ
ବେଶ । ଧୂଳିମାଳମାନଙ୍କେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଅଦୃଶ୍ୟ । ବେନ ପାରୁଣରେ
ବୀରଛତ୍ର ଉଡ଼ନ୍ତି । କହୁ ନୁହଇ ସେବାଳ ଶୋଭାସମ୍ପାଦି ।
ମହାରାଜ ଗହଳ ଲୋକ ଜନାଜନ୍ତି । ବେନ ପାରୁଣରେ ବ୍ରତ-
ଛତ୍ର ଉଡ଼ନ୍ତି । ୧୪ । ଜୀତ ବାଦ୍ୟ ନୃତ୍ୟ ଜୟ ଜୟ ଶବଦ । ବ୍ରହ୍ମ
ଦେବତାମାନଙ୍କ ନିଗମପଦ୍ୟ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର କହୁବାର ସ୍ବାଧୁ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ଏକ ହୋଇ ସବୁ ଧନ ପୁରେ ଗଗନେ । ହେକ ଚନ୍ଦନ ଜଳମାନେ
ଧର ବସନେ । ଧର ଧର ବୋଲଣ ଦ୍ୟନ୍ତି ନୃପମାନେ । ୧୫ ।
ମଣୋହୁଁ ବଢ଼ାଇ ପ୍ରଭୁ ଜଗତେଶ୍ବର । ବାହୁଡ଼ାଚକ୍ରଙ୍କ କରବାକୁ
ବଞ୍ଚର । ବଳଦେବଠାକୁରଙ୍କୁ ଅଗଣେ କର । ପଛ ପଟୋଥର
ନାଳିରବଦ୍ଧାସୀ ଦକ୍ଷିଣମୂର୍ତ୍ତି ବନ୍ଦାପନା ହୁଅନ୍ତି । ଦେଖିଲା

୧ ଗଙ୍ଗା ଜଳ ଶୁକ୍ଳ, ସମୁଦ୍ରା ଜଳ କଳା । ୨ ପଦ୍ମ ଯୋଗସ୍ଥ ।
୩ ବେଦଶାସ୍ତ୍ରଦିର ପଦ ।

ଲୋକକୁ ଚଉବର୍ଗ ଦିଅନ୍ତି । ୧୭ । ନାଲାଦ୍ରିନରରେ ପାଇ
 "ପ୍ରବେଶ ହୋଇ । ଚଣ୍ଡାଞ୍ଚ ଦିନ ଦରଶନ ନ ଦେଇ । ଜନ ନୟନ
 ଉତ୍ସବ କରିବା ଯାଇଁ । ନେତ୍ରଉତ୍ସବ ଯାତ୍ରା କରିନ୍ତି ଗୋସାଇଁ ।
 ତଥା ଉପରେ ଚୂଡ଼ିତ୍ ନେତ୍ରାଳଙ୍କାର । ଯାହା ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଦି-
 ପୁର । ୧୮ । ଶରଥା ଯେବେ କରିବ କହିବ ତାହା । ମହାପାପ
 ଋଷ ପାଇ ସୁମର ଯାହା । ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟା ହେଲେ ଯେଉଁ ରଥର ଶୁଭ ।
 ଯେଉଁ ରଥ ଛୁଇଁ ମହାପବିତ୍ର ହୋଇ । ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ବୋଲି ତୁଣ୍ଡେ
 କାର୍ତ୍ତିନ କଲେ । ସମସ୍ତ ବେଦନାମାନ ତୁଟଇ ଭଲେ । ୧୯ ।
 ରଥେ ବଜେ କରଥବେ ଜଗଦୀଶ୍ଵର । ସେ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନିକ ଯେଉଁ
 ଜଳର । ସେ ଜଳସ୍ନାନରେ ଯେତେ ପ୍ରଣାମ ହୁଅଇ । କି କରିବ ଗଙ୍ଗା
 ଗଞ୍ଜା ସାଗର ପାଇ । ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ବୋଲି ହେ ଜନେ ।
 ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ଦାନକୃଷ୍ଣ ରାଏ ବଚନେ । ୨୦ ।

ନବମ୍, ଶୁଭ ।

ଶ୍ରୀ ପାଦାଭିଷେକଦ୍ଵାରା । ନାଲ ଖୋ ।

ଏବେ କହିବା ଶୁଣ ହେ ଜନେ ଏକତାନରେ ଅନନ୍ଦମନେ
 ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଦେବର୍ଷିଜଙ୍କୁ ଗୁଣ୍ଡିଚା କଥା ହେ । କର୍ଣ୍ଣପଥକୁ ଅମୃତମୟ
 ଅଶେଷ ପାପ କରିବ କ୍ଷୟ ଛାଡ଼ାଇ ମହାଦୁଃସ୍ଵର ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନ
 ବ୍ୟଥା ହେ । ନାନା ଉତ୍ସବରୁ ସେ ଉତ୍ସବ ସାର ହେ । ତିନିଲୋକଙ୍କ
 ନେତ୍ର ସୁଖିଳକାର ହେ । ବରଷା ଅଗମରେ ସେ ଲୀଳା କରିନ୍ତି

ଭବସାଗରେ ଶେଷାଂଶମଳମୁଖୀ-କମଳା-ବର୍ଣ୍ଣ-ମର୍ଜିତାଂଶୁଂ ହେ ।
 ଯଦ୍ୱା ଅଷାଢ଼ମାସ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ଦାନ ଦୋଷ ଅକାଶ
 ଗିରମସ୍ତକ ଗିଳି କରଇ ଗମ୍ଭୀର ଦୋଷ ହେ । ମେଘ ସୁଷ୍ମରେଣ
 ମେଦିନା ଯେଣ ତପତ ନାଶି କିରେ ସୁବାସ, କୁଷିକାଞ୍ଚ ଅଦି ମାନସ
 କରେ ଉତ୍ତାପ ସେ । ମନ୍ତ୍ରରୁଦ୍ର ମୁଷ୍ଟି, ମଳିନସ୍ତବ ହେ । ମହା
 ଉକ୍ତେ ଗୁଡ଼କ କରନ୍ତି ଗ୍ରହ ଶୁକ୍ଳ । ମାନସରସ ଗମନ୍ତି ଦଂସେ ମନ୍ତ୍ରରେ
 ଇନ୍ଦ୍ରଗୋପଂ ବକାଶେ ମାଣକ୍ୟେ ମଣ୍ଡି ହୋଇଲା ପ୍ରାୟେ ସୁନ୍ଦର
 ଭବ ହେ । ୨ । ପୁଷ୍ଟି ଗୁରୁଗୁମର ପୁଲ୍ଲଂ ପୁଲ୍ଲବିଂଶତ ଗୁମର
 ତୁଲ ପୁଷ୍ଟାରବିନ୍ଦମୁଖୀଂ ବରଦ କାନ୍ତେ ସେ ଧଲ ହେ । ସେଉଁ
 ଭୂତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ହୋଇ ବଢ଼ଇ ଦୃଷ୍ଟିତ୍ୟ ଗେଲ ଏକାକୀ
 ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏ କନ୍ଦର୍ପଶେଳଂ ହେ । କାମୀ କାମିନୀ ଯହୁଁ ଦେଲେ
 ଅବେଶ ହେ । ଭୋଗ କରନ୍ତି କାମ-କୃପାଶଂ ଶେଷ ହେ । ଦିନେ
 ଅକାର ହୋଏ ସଦୃଶ ଅଧିକାରରେ ପଡ଼େ ସଙ୍ଗେ ଅଗତ ହୋଇ
 ବୋଲନ୍ତି ରଘୁଚନ୍ଦ୍ରମୁଖଂ ହେ । ୩ । ଅତି ବକଟ ଜାହ୍ନବ ଟେ
 ସେଉଁ କାଳରେ ହୁଏ ଉଚ୍ଚିତ କେକାଂଶ କେକିନାଂଶ ମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ
 କରନ୍ତି ନାଟ ହେ । ଅବାଟ ବାଟ ହୁଏ ଅବଟଂଶ ହୁଏ ଅଞ୍ଜନ ହୁଏ
 କୃପାଂଶ ତହିଁନା ଜଳଂଶ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଚାଲନ୍ତି ତଟ ହେ । ନାବ
 ଯେନ ନାବକେ ଜଗନ୍ତି ଉଠ ହେ । ପଥକଙ୍କ ଗମନ ହୁଅଇ ମଠ
 ହେ । ସବୁ ଆଡ଼ରେ କମଳମୟଂ ପଦ୍ମ ଭୂମି ଅବଶ୍ୟ ହୁଏ ସୁନ୍ଦର

ସେସାରସମୁଦ୍ରରେ । ୨ଲକ୍ଷ୍ମୀହର କଣ୍ଠ ମର୍ଜିତାଂଶୁର ସଦୃଶ
 ଜଗନ୍ନାଥ । ୩ ଜଳରେ । ୪ ଶେଷ । ୫ବର୍ଣ୍ଣାକାଳୀନ ସୁରଙ୍ଗପୋକ
 ବଶେଷ । ୬କାଶପୁଲ । ୭କାମ । ୮ପ୍ରଜ୍ଞହୃତପଦ୍ମମୁଖୀ ହୀ ।
 ୯ଭୂର୍ଯ୍ୟାପତି । ୧୦ଶୂଳ । ୧୧କନ୍ଦର୍ପଶୂଳ । ୧୨ଶିବ । ୩ମସୂର ।
 ୧୪ମସୂରୀ । ୧୫ଗର୍ଭ । ୧୬ବଳ । ୧୭ନଦୀକଳ ।
 ୧୮ଜଳମୟେ ।

କମଳ କମଳାଦିଃ ପରେ ପଇଠ ହେ । ୪ । ପ୍ରତି କେଦାରେ
 କନ୍ଦର୍ପ ନର ପ୍ରାଣେ ଶୁଭର ଚତୁଃସ୍ପରୀ, ରକ୍ଷରଣ ଧରବତଃ
 ମଧ୍ୟମ ଦେବ ସେ ଘୋର ହେ । ଶୁଣି ପଥକେ ରସେ ଅଧର ଅସନ୍ତି
 ଯେ ଯାହାର ମନ୍ଦର ପଶନ୍ତି ପ୍ରାୟ ସକଟ କୁଚିତ୍ତକନ୍ଦର ହେ ।
 ସେନେ ବସରୁ ଲତା ନୁହେଁ ଅନ୍ତର ହେ । ପଟ୍ଟାଙ୍ଗୀବମାନେ ସେ
 କରନ୍ତି ଘର ହେ । ମକରଧୂଳିଃ ବନନପୁର ଶ୍ରେଣ କରନ୍ତି ଉତ୍ତମ
 ନର ବ୍ୟାତାହତାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବରଷା ସଲ ହେ । ୫ । ମଣ୍ଡା
 ମାଳତୀ ଜାତୀ କନ୍ଦଳୀଃ କୁଟଜଃ ଅତି କଦମ୍ବେ କେଳ କରନ୍ତି
 ଯେଉଁ ମେଘେ ରୁଦ୍ରାକୃତମ୍ବୁ ମିଳ ହେ । ଶ୍ରୀମା ଅଧରଦାସକୁ
 ବଳ ଧୁନ୍ତି ଯହୁଁ ଗଙ୍ଗଶିଉଳି ଯହୁଁ ଅନଙ୍ଗ ବିରଘାଅଙ୍ଗ ଦିଅଇ ଜାଲ
 ହେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ କେତେ କହିବା ଶୁଭ ହେ । ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ମୁଁ
 ଏତେ କହିଲି ଛଳ ହେ । ପ୍ରଧାନ ଗପ ଶିବାକୁ ରଳ ରଖିଲି ରତ୍ନ
 ବର୍ଣ୍ଣନାବଳୀ ଯେଣୁକରୁ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସୁଖସଙ୍ଗୀତ ହେ । ୬ ।
 ଏମନ୍ତ ଯେଉଁ ଆଷାଢ଼ମାସ ଶୁକ୍ଳପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ଦିବସ ପୁଷ୍ୟାନକ୍ଷତ୍ର
 ସହଜେ ହୋଇଥାଇ ପ୍ରବେଶ ଯେ । ସେହି କାଳରେ ଦେବନରେନ୍ଦ୍ର
 ମହାକରୁଣ୍ୟ କୃପାରେ ତନ୍ତ୍ର ଅରତ ଘୋର ଅନ୍ଧାର-ଚନ୍ଦ୍ର ବଜେ
 ପ୍ରବାସ ହେ । ପ୍ରାତଃ ମଣୋହୁ ହାରି ବାହାର ହୋଇ ହେ । ବୀର
 ବେଶରେ ବୀରଛତ୍ର ଧରାଇ ହେ । ବାଜଇ ବୀରବାଦ୍ୟ ଅନେକ
 ଦୟା ମର୍ଦ୍ଦଳ ମେଘା ଚମକ ପଡ଼ଇ ଡିକିପୁରେ ଚମକ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ
 ସେ । ୭ । ଶଙ୍ଖ ମହୁର ବୀରବାଦ୍ୟ କେ ଜୟ ଜୟ କେ
 ହୁଲହୁଲୀ ମଙ୍ଗଳଗୀତ ମଙ୍ଗଳପାଠ ନୁହଇ କଳ ହେ । ମଣିମା
 ଜାକ ଅନେକ ପଡ଼େ ମନେକ ରଖି ପତାକା ଉଡ଼େ ଗଦୀ

୧ ଜଗନ୍ନାଥ, ବସୁ । ୨ ମୟୂର ସ୍ଵର । ୩ ବୃଷଭସ୍ଵର । ୪ ଭେରସ୍ଵର ।
 ୫ ମକରଦୃତି ପତାକା । ୬ ସମୁଦ୍ର ବା ବରୀ । ୭ ଗିରିମଧୀ ।
 ୮ ଭ୍ରମରମାନେ । ୯ ପରଦୁଃଶକାଭର ।

ଗୁମର ତଳେ ସମୁଦ୍ରକୂଳେ ବଳ ଦେ । ଅବରତେ ଅଶୁଭୁ ଧୂମୁହଁ
 ବାସେ ଦେ । ଅକାଶରୁ ସୁବାସ ଧୂଳ ବରଷେ ଦେ । ଅନ୍ଧଅକାଶେ
 ଅମରେ ରହୁ ଅଶ୍ରୁଧୂଳକେ ଅନନ୍ଦେ ଗୁହଁ ଅନ୍ତନକ ସୁଦି କରନ୍ତି
 ରକ୍ତସ୍ରାବେ ସନ୍ତୋଷେ ଦେ । ୧୧ । ଏମନ୍ତେ ବଜେ କରନ୍ତି ଧୀରେ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେଇ ରୂପକ ପରେ ଅଳପ ଦୃଷ୍ଟି ବେନ ପାଶରୁ ତଳ ଗୁ-
 ହାନ୍ତି ସେ । ଅମୃତବୃକ୍ଷ ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ ଉତ୍ତମାଧମ ମଧ୍ୟମ ପାତ୍ରେ
 ଅଧର୍ମାର୍ଥ କାମ ମୋକ୍ଷ ଚତୁରବର୍ଗ ପାଆନ୍ତି ସେ । କୃପାକର କରୁଣା
 କରି ବସ୍ତାର ଦେ । କେତେ ଲୋକକୁ ସେହି କରି ନିସ୍ତାର ଦେ ।
 ବଳଦେବଙ୍କୁ ଅଗରେ କରି ସିନ୍ଦୂରୀ ଗନ୍ତାପାଗରୁ ଧର ନାଳାଦି-
 ନବରରୁ ନାହାର ଜଗତେଶ୍ବର ଦେ ॥ ସ୍ନେହଶ୍ରବରୁ ସୁଦତ୍ତା ସଙ୍ଗେ
 ସୁଦରଶନ ବିଜୟ ରଙ୍ଗେ ମଦନଗୋପାଳଙ୍କୁ ଘେନଣ ବିଜୟ ଗିଅେ
 ଦେ । ସେକାଳେ ଯେଉଁ ଶୋଭାସମିତେ କାହାର କଥନାୟ ନୁହନ୍ତି
 ସେହି ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଦେଖିଛନ୍ତି ନ ଯୁକ୍ତସ୍ଥେ ଦେ । କେ କହୁବ ସେ
 ରଥ ମଣ୍ଡଳି ଶୋଭା ଦେ । ଝଲ ଝଲ ଝଲକେ ଦର୍ପଣପ୍ରସ୍ଥ ଦେ ।
 ସରୁ ସୁନ୍ଦର ସିନ୍ଦୂରପାଟ ଗାନ୍ଧପତନା ନେତ୍ର ପ୍ରକଟ ଗୁରୁ ଗୁମର
 ଧୂଳମାଳାରେ ନୟନ ଲେସ ଦେ । ୧୦ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଘଣ୍ଟି ଘାଗୁଡ଼ିମାଳ
 ବବଧ ମଣିଗଣେ ମଞ୍ଜୁଳ, ରତ୍ନକଲସ ଉପରେ ଶୋଭେ ଚରଣ ଦେଖ
 ଦେ । ନଟନାଗର ୩ ଦ୍ରୁବଦ୍ବାତ ପ୍ରାୟେ ବବଧ ଗତିରୁ ସ୍ୱାର୍ଥ ଗଙ୍ଗ-
 ଚଞ୍ଚନ ନାମରୁ ନାନାପ୍ରକାରେ ବନ୍ଧ ଦେ । ଯେଉଁ ରଥରେ ଧଜେ
 ଦେବାଧିଦେବ ୪ ଦେ । ତହିଁ ଶୋଭା କେ ବଚନରେ କହୁବ ଦେ ।
 ଦଶଚତୁର ଲୋକ ଉପମା ନାହିଁ ତହିଁରେ ସେ ସୁଖସମ୍ପା ନୋହୁଲେ
 ଜପା ଚିତ୍ତଲୋକ୍ୟମୋହନରୁ ବହୁକ ଦେ । ୧୧ । ଧନ୍ୟ ସେ ରଥ
 ଧନ୍ୟ ସେ ପଥ ଯହିଁ ବିଜୟ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଧନ୍ୟ ଜନଙ୍କ ନୟନ
 ଧନ୍ୟ ଗୁଣରୁ ଟେକ ଦେ । ପହିଁକ ନାନାଦେଶରୁ ଲୋକ ଅସନ୍ତି

ହୋଇ ମହାଉଷ୍ମକୁ ଅନବରତେ ଉଚ୍ଛାର ଦୂର ମହୁମା-ଜାକ ହେ ।
 ଅଙ୍ଗ ବଙ୍ଗ କଳଙ୍ଗ ମଙ୍ଗଳ କାଶୀ ହେ । ନଟ ଶ୍ଵେତ କର୍ଣ୍ଣାଟ ଗଉଡ଼-
 ଦେଶୀ ହେ । କନୌଜ କାମରୂପ ନୈପାଳ କେରଳ ବୁରୁଣ୍ଡେନ୍ଦ୍ର
 ବୁଲ୍ଲୁଳ ସିନ୍ଧୁ ମାଲୟ ଗୈଳ ପଟ୍ଟାଳ ସିଂହଲବାସୀ ହେ । ୧୨ ।
 ସୌରାଷ୍ଟ୍ର ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଅବନ୍ତୀ ଏ ଅଦି ନାନାଦେଶୁ ଅସନ୍ନ ବହଧ
 ଯାନମାନ ଅଶ୍ଵେତ କେ ପାଦଗତି ହେ । କେତେ ନୃପତି କେତେ
 ସମ୍ରାଟ୍ ଦେନ ଅସନ୍ନ ନ ପାଇ ଭାତି ନଦୀ ସମୁଦ୍ର ପଶିଲ ପ୍ରାୟେ
 ସେନ୍ଦ୍ର ପଶନ୍ତି ହେ । କେହି ଟାହି ଟମାଳ ଦରଷରୁଙ୍ଗେ ହେ ।
 କେହି ଜଗମୋହନ କଥାପ୍ରହଙ୍ଗେ ହେ । ଯୁବା ଯୁବତୀ ଯଜ୍ଞ ହନ୍ତାସୀ
 ଯାଧୁ ଦୁର୍ଜନ ପଣ୍ଡିତ ମିଶି ଗୈର ସାଧବ ଅଗ୍ନିରବନ୍ତ ଗୁଣ୍ଡଳ ସଙ୍ଗ
 ହେ । ୧୩ । ଏରୂପେ ନାନାମାର୍ଗେ ଅସନ୍ତ ଠାବଠାବକେ ରହନ୍ତି
 ଶ୍ରାନ୍ତେ କେଉଁ ଯୁବତୀ ବୋଲଇ କାନ୍ତେ ଜହ୍ନସେ ଗୁହଁ ହେ ।
 ଶିବାରେ ମୋର ଶକତି ନାହିଁ ଅଗରେ ଦଣ୍ଡେ ଶିବାଟି ରହି ଶୁଣି
 ନାୟକ ବୋଲଇ ଦେଉ ପରାଶସହ ରେ । କେଉଁ ଯୁବତୀ ଅତି
 ନିତମ୍ବବତୀ ହେ । କାନ୍ତ କର ଧର ସେ କରଇ ଗତି ହେ । ବୋଲନ୍ତି
 କେତେ ଦୂରରେ ଶେଷ ବାହିଁ ଦେବେନି କମଳନେତ୍ର ଦେଲାଇଁ
 ଅନ୍ତି ବୋଲନ୍ତେ ହୁଏ ଦରଷମତି ସେ ॥ ଶ୍ରମେ ପ୍ରେମରେ କାନ୍ତକୁ
 ଗୁହଁ କେଉଁ ସୁଦୟା ବୋଲଇ ରହି ଗୁଲିବାକୁତ ଚରଣ ମୋର
 ଫୁଲଇ ନାହିଁ ହେ । ଏଠାରୁ ମୋତେ ନେବ କି ବହୁ ଶୁଣି ନାୟକ
 ବୋଲଇ କେହି ନୁ ଥିଲେ କେଉଁ ଚିତ୍ର ଏ କଥା କମଳମୁଦ୍ରିରେ ।
 ଶ୍ରମରରରୁ ଇଷି ଇଷି କେ ଶୁଷି ହେ । ନାସା ତୋଳ ପାଦପଦ୍ମରେ
 ବସି ସେ । ଝଲକ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଦ୍ରିଦ୍ଵାରା ଦସି କାନ୍ତକୁ କହେ ଗେହ୍ଲାନ
 ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦାଫଳଦ୍ଵି ଦିଶିଲା ଅସି ସେ । ୧୪ । ଶୁଣି ଦୟିତ
 ବୋଲେ ଏ ସତ କହିଲ ଯେଉଁ କଥା ଉଚିତ କ୍ଳେଶ ନୋହିଲେ
 ଶ୍ଵେତ ନୁହଇ ଫଳ ପାଇବା ଗୋ । ସୁମନା ହୋଇ ବମନା

ଦେଲେ ଅସୁନ୍ଦରୀକୁ ଦିଶଇ ଭଲେ ତୁମ୍ଭେ ବସେକ ତହିଁ ଅଧକ
 ବେତେ କହୁବ ଗୋ । ଏହା ଶୁଣି ଦୁସିଲା ଦୁରଣଦୃଶା ସେ । ଦାତେ
 ଦାତକୁ ମାର କଲା ପ୍ରଶଂସା ଯେ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କଥାକୁ ଛଳ କହି
 ଥଲତ ପଞ୍ଜିଲ ବଳ ନୋହିଲେ ମୋର ତୁମ୍ଭକୁ ଦୋଷିଥଲା ଶ୍ରମସଦା
 ହେ । ୧୬ । ପ୍ରେମଛଳରେ ସେଉଁ ବଚନ କହୁ କହୁଲେ ସେହି
 ମିଥୁନ ଯ ବରୁର ବୁଝି ଗ୍ରହଣେ ଏ କଥାକୁ ସେ କଥା ହେ ।
 ତାହା କେତେଦୈଁ କହୁବ ବସି ସେ କାମସିନ୍ଧୁ ଲହରୀଗୁଣି କହୁ
 ବସିଲେ ସହଜେ ସେତ ଦୋଷବ ଘୋଆ ହେ । କେଉଁ ଯୁବଜା ଧର
 କାନ୍ତ ପଶନ୍ତ ଯେ । ମନ ଦେନ ହେ ଏହି କଥା ସମସ୍ତ ହେ ।
 ଏହି ବରଷାକାଳରେ ଅତି ପ୍ରିୟବାଦିନୀ ସୁଗୁଣବତୀ ପ୍ରିୟାକୁ ଶୁଣି
 ବଜେ କରନ୍ତି କମଳାକାନ୍ତ ହେ । ୧୭ । କେଉଁ ନାଗରୀ ମଦନ-
 ମତ୍ତେ ନାଗର ଆଗେ ବହେ ଉଦ୍ଧତେ ଏକାକୀ ହୋଇ ଅଛଲେ
 ଚଳ ତୁମ୍ଭେ ସେ ସୁନେ ହେ । ଅଜିଗୁଣିରେ ରହୁଲେ ଏକା ପାଅନ୍ତି
 ସିନା ଅନେକ ଦକା ତୁମ୍ଭେ ସକାଶୁ ମୁହଁ ମରନ୍ତି ସନ୍ତାପ ଦୁଃଖେ
 ହେ । ପାତ୍ରାକାଳେ ନାଗରୁ ଶୁଣିଲେ ନାହା ହେ । ଅଉ ଅହ କ
 କେହି ଦେବାକୁ ସାଦା ହେ । ଆଗ ବେଳରେ ଦୃଢ଼ ତୁମ୍ଭର ହୋଇ
 ନ ଥଲା ଏଡ଼େ ନିଷ୍ଠୁର ଏବେ ଏ ଦେବଗଜଜଠାରୁ ଶିଖିଲ ଏହା
 ହେ । ୧୮ । ନର ବିନ୍ଦୁର ଗଜବ ଧାତା ଅତି ବିବଧ ପଞ୍ଜ ବନତା
 ଦାବରାଦିନୀ ବିବଧ ଅଳଙ୍କାର ଦେଖାଇ ହେ । ଅସନ୍ତ ସୁନେ
 କ୍ଷେତ୍ରବରକୁ ପଞ୍ଚବଶିଷ୍ଠ ପଞ୍ଚଶରକୁ କାର୍ମି ହେ ଶକ୍ତି ଜନମାନଙ୍କ
 ଅଙ୍ଗେ ପୋଶଇ ହେ । ଜଗବନ୍ଧୁ ଦର୍ଶନେ ସବୁ ଶୁଭକ୍ତି ହେ । ପରମା-
 ନନ୍ଦ ପୁଣ ଶୁବେ ଜଡ଼ନ୍ତି ହେ । ଶ୍ରୀଜୟ ଜୟ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜୟ
 ଶ୍ରୀ ଲଙ୍ଗଳହସ୍ତ ଜୟ ସୁରଦା ବୋଲି ମସ୍ତକେ କର ପୋଡ଼ନ୍ତି ହେ ॥
 ଜୟ କମଳପଦଲୋଚନ ଜୟ କଳୁଷଃ କଷ୍ଟା ମୋଚନ ଜୟ କମଳ ।

୧ ପରମାର୍ଥ ପ୍ରଶ୍ନ । ୨ ଦୁଃଖ । ୩ ଅଜାତଜୀ ପ୍ରଭୃତି ।
 ୪ କନ୍ଦର୍ପ । ୫ ପାପ ।

ମୁଖକମଳ ମର୍ତ୍ତ୍ୟମର ହେ । କମ୍ବୁକଟକ ନାଶରବିର କୃପାସମ୍ପଦ
 କୈବଲ୍ୟ କର କୌସୁର ପ୍ରିୟ କଉମୋଦକୀଂ ରଥାଙ୍ଗଧରଂ ହେ ।
 ପ୍ରଭୁ କୋଟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପ୍ରତିପାଳକ ହେ । ପଞ୍ଚଜନ୍ୟା ନଦୀରଞ୍ଚ ପଦ୍ମ-
 ଧାରକ ହେ । ଷଷ୍ଠଜନକଞ୍ଚ ପାରଜାତିକଞ୍ଚ ପରମାନନ୍ଦ • ସୁଖଦାୟକ
 ଜୟ ଜୟ ଶ୍ରୀରାଣ୍ଡିକ କଉତୁକୀ ନାୟକ ହେ । ୨୦ । ଏହି ପ୍ରକାରେ
 କେ କେତେ ସୁଖ କର ଦର୍ଶନ ସୁଖେ କରନ୍ତି କଲି କଲୁଷ ଚନ୍ଦ୍ରାପ ସଦା
 ତରୁଣ ଦରନ୍ତି ସେ । କଦମ୍ବଫୁଲ ପ୍ରାୟେକ ଅଙ୍ଗ ଦିଶେ ପୁଲକ ହେବାକୁ
 ସଙ୍ଗ ଝର ସମାନେ ନେତୁ ଅନନ୍ଦ-ଅଶ୍ରୁ ଝରନ୍ତି ହେ । ରକ୍ତିସ୍ରବରେ
 କେଉଁ ଭକ୍ତେ ଗାବନ୍ତି ହେ । ଶାବେ କୌମା ହୋଇ କେହୁ ନାଚନ୍ତି
 ହେ । ଶ୍ରୀ ଭଗବତୁ ବଦାର ହୋଇ ଭବଭୟକୁ ଦୂରେ ପକାଇ
 କେ ରକ୍ତ-ବନ୍ଧୁ କରୁଣାସିନ୍ଧୁ ଶୋଭା ସ୍ରବନ୍ତି ହେ । ୨୧ । ଏହି ମତରେ
 କେ କେତେଠାରେ ନାନାସ୍ରବରେ ଦର୍ଶନ କରେ କେ ଦଣ୍ଡବତ କେ
 ପରମ୍ପରା କରନ୍ତି ତହିଁ ହେ । କ୍ରେତୁ ନିହଳେ ନେତ୍ରକମଳ ନେତ୍ର
 ନିବେଶି ମୁଖକମଳେ ଅପଲବ୍ଧରେ ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରତିମା ପରାୟେ ରହି
 ହେ । ଅତି ବଳବନ୍ତ କେ ପଶି ଗହଳେ ହେ । ରଥ ଛୁଇଁ ବଶାମ
 କରନ୍ତି ତଳେ ହେ । ମହାପାତକମାନଙ୍କୁ ନାଶି ମହାଅନନ୍ଦ ସୁଖରେ
 ତୋଷି ହୋଇ ପରମପଦ ପଦବୀ ପାଇବା ଛଳେ ହେ । ୨୨ । କେ
 ନିଜ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟକୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ରଙ୍ଗେ କର ନିବେଶି
 ଭରମଥଙ୍ଗେ ବୋଲେ ସୁବଞ୍ଚା ହେ । କେ ବଳବନ୍ତ କେ ଜଗନ୍ନାଥ
 କେ ରତ୍ନ ମୋଡେ କୁହ ହେ ନାଥ କାହାର କେଉଁ ରଥରେ କେଉଁ
 ଚନ୍ଦ୍ର ବଦନ୍ତି ହେ । ଏହା ଶୁଣି ନାୟକ ବୋଲଇ ସଖି ରେ । ଏହି
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାନ୍ଦି ଚାନ୍ଦି ସୁମୁଖି ରେ । ଅତି ବପୁଳ ୧୦ ପ୍ରଲମ୍ବ ୧୧ ଦ୍ଵାଦ
 ଦେବଗଜ ଏ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଷଷ୍ଠଙ୍କ ପଦ ପ୍ରାୟେ ସ୍ତୋର ପାଦାଙ୍କ

୧ ବୃଷକୁ ଗଦା । ୨ ଚକ୍ର । ୩ ବୃଷକୁ ଶଙ୍ଖ । ୪ ଶୁକ୍ଳ ।
 ୫ ଲୋକମାନଙ୍କ । ୬ କଳ୍ପବୃକ୍ଷ । ୭ ସମ୍ପଦକୁ । ୮ ମୁକ୍ତିପଥ ।
 ୯ ମସ୍ତକବେ । ୧୦ ମୋଟ । ୧୧ ଲମ୍ବ ।

ଆଣି ରେ । ୨୩ । ମର୍ଦ୍ଦିତମଣି ଦର୍ପଣ ଜିଣି ଶ୍ରୀମୁଖ ଦେଖ ଦେଖ
ଚମଣି ମକରାକୃତି ବୁଣ୍ଡଲ ଝଟକଇ ଗଣ୍ଡରେ ଯେ । ଶିରେ ସପତ-
ଶିଖା ମୁକୁଟ ବରକେଦାର ସଙ୍ଗେ ସୁଫଳ ଅବଲୋକନେ ଅଶେଷ କଷ୍ଟ
ସନ୍ତାପ ଶାଣ୍ଡେ ଗୋ । ଦେଖ ଦେଖ ସୁରଙ୍ଗ ଅଧର ଛବି ଗୋ । ଶୁଭ
କରଇ ବନ୍ଦୁ ଦିଧିଲୀ ରବି ଗୋ । ଅମ୍ଭୁ ରତ୍ନପଦକ ମାଳ ବରଜିବାକୁ
ଶ୍ରୀବନ୍ଧୁଲ ଯେଉଁ ଗାଦି ଭଜିଲେ ବଡ଼ ବଦେବ କବି ଗୋ । ୨୪ ।
ସହ ରମିକ ନାଗରବର ନାଗରୀ ନାହିଁ ଧର୍ମଧର ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦ-
ଦୋଷ ରଥରଥୀଏ ଉଥାଙ୍କ ଧର ଗୋ । ଏହାକୁ ଏବେ ଦର୍ଶନ କର
କର ଅଶେଷ ଦୁର୍ଭତ ଦର ଶୁଣି ସୁନ୍ଦରୀ ଶିରେ ସଧୀରେ ଧୋଡ଼ିଲା
କର ଯେ । ପୁଣି କେଇ ଦେଖାଇ ସୀରସୀକି ୨ ହେ । ମହାପ୍ରବଳ
ମର୍ଦ୍ଦିତଦଂଶିକ ହେ । ଶରଦପଦଶବ୍ଦପତି ୩ ଗଢ଼ ନନ୍ଦର
ଶ୍ରୀମୁଖ ଜ୍ୟୋତି ବଳରଦ୍ର ଏ ରେବତୀପତି ପ୍ରାଣରମଣି ହେ । ୨୫ ।
କୁନ୍ଦସୁନ୍ଦର ଚନ୍ଦ୍ରମାକର କମ୍ବୁଗୋଷ୍ଠୀର ଦାର ଭୂଷାର ୪ ହୁଣିର ୫ ଶୁଭ
କରେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଶୋଭା ସୁରଙ୍ଗ ହେ । ରେବତୀସୁତା ୬ ପ୍ରିୟ ଏ ସହ
ଅରୁଣ ୭ ନେତ୍ର ଅରୁଣ ୮ ଭକ୍ତ ଅରୁଣ ମହାଅରୁଣ ପଦ୍ମ ପ୍ରାପ୍ତ
ସୁରଙ୍ଗ ହେ । ଶିରେ ସପତ ପଣୀ ମଣି ବରଜେ ଗୋ । ଶିବ ବ୍ରହ୍ମା
ସହଦେ ଏହାକୁ ରଜେ ଗୋ । ଅନନ୍ତ ଏହାଙ୍କର ମହୁମା ଅନନ୍ତ
କୋଟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସ୍ତମ୍ଭା ଅଣ୍ଟା ସମାନ କରି ବହନ୍ତି ଅପଣା ତେଜେ
ଗୋ । ୨୬ । ଦେଖ ସୁରଦ୍ରା ରତ୍ନଦାୟିନୀ ୧୦ ଭୃତ୍ୟବସୁଳା ରତ୍ନରଞ୍ଜନା
ଦୁଷିଲା ହେମଗତପଦକୁ ଦାସେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଗୋ । ଅବଲୋକନ କରିବା
ମାତ୍ରେ ଅଶେଷ ଦୁଃଖ ନ ରହେ ଗାତ୍ରେ ପରମାନନ୍ଦ ହୋଇ ବହଇ
ପରମ ସୁଖ ଗୋ । କର ସୁଦରଶନ ସୁଦରଶନ ଗୋ । କୋଟ ତପନ
କଟେ କର ୧୧ ଶୋଭନ ଗୋ । ୧୨ମନ୍ତ କହୁ ସୁଅନୁଗ୍ରହେ ଅନନ୍ଦେ

୧ ଚନ୍ଦ୍ରଧର । ୨ ବଳରଦ୍ର । ୩ ଶରଦ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର । ୪ କାବର ।
୫ ଫେଣ ୬ ରେବତୀ । ୭ ଭୂଷଣ ଲାଲବର୍ଣ୍ଣ । ୮ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ।
୯ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ଵସ୍ତରେ ଧବା ରକ୍ତପଦ୍ମ । ୧୦ ମଙ୍ଗଳଦାୟିନୀ । ୧୧ ବରଣ ।

ଅନ୍ତଃସ୍ଥଳିକ ପୋଗେ ବୋଲେ ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦଯୋଷରେ ଏହି ଚରୁଡ଼ ଚନ୍ଦ୍ର
 ଗୋ । ୨୭ । ତାଲ୍ୟୁକ୍ତରେ ବଡ଼ଠାକୁରେ ଦେବୀ ବଜ୍ରସ୍ତ୍ର ପଦ୍ମ-
 ଅକ୍ଷରେ ପତିତଜନମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧରବାକୁ ପାରେ ଗୋ । ପାରିଜାତକ
 କୁସୁମ ଶିରେ ବଂଶେ ସୁତି କରିନ୍ତି ସୁରେ ଏହି ସମୟେ ଜଣାଏ
 ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀମୁରେ ହେ । ଅନ୍ତେ ଅର୍ଦ୍ଧଭୂଜିନ କମଳନାଦା ହେ ।
 କୃପାସମୃଦ୍ଧ ଦୀନଜନଙ୍କ ସାଦା ହେ । ସହଧିରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଶରଣ
 ରଖନ ରଖ ପ୍ରଭୁ ତା ଜାଣ ଜଣାଉଅଛୁ ଅବଶ୍ୟ ମୋତେ କରିବ
 ଅଦା ହେ । ୨୮ । ଅଜାତପତ୍ର ପଞ୍ଚବ୍ୟ ରଥ ଗୋବିନ୍ଦ
 ପରାସ୍ତେ କୃତ ବିଅର୍ଥ ନିବୀଡ଼ ପୋତ ପରାସ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ନାହିଁ
 ମୋ ଗତି ହେ । କେବଳ ଏହି ଅଭିମାନହିଁ ମନେ ଘେନିଛି ହେ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତୁମ୍ଭେ କରୁଣା-ବରୁଣାଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଗତିଗତି ହେ । ଅଶା
 ବିଶ୍ରାମ ନାମ ଯେଉଁ ରରଷା ହେ । ତାହା କହିବ କେତେ କେତେ
 ମୋ ଶ୍ରୀଷ୍ଟା ହେ । ହେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି ପ୍ରଭୁ ତା ଜାଣ ଜାଣିଲେ ତପା
 ଏଡ଼େ କଷଣ ଏବେ ଏ ଚଥପାତ୍ରା ଉତ୍ସବ ହେଉ ସୁଦର୍ଶା ହେ ॥
 ଅନ୍ତେ ବାଚଣ-ଉତ୍ସବାରଣ ବାରେଡ଼େ ମାତ୍ର କିର କାରଣ ଅଧମ-
 ଉଦ୍ଧାରଣ ଶରଣାଗତ ବସୁଳ ହେ । ବରୁଣାସୁତା ଦୃଢ଼ଭୂଷଣ ଅରୁ-
 ଶ୍ରେୟତଃ ହେ ଦୁଷ୍ଟ ଉରୁଣା କାଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ଶ୍ୟାମଳ ସୁନ୍ଦରଶୀଳ
 ହେ । ପ୍ରଭୁ ନାହିଁ ମୋହର କିଛିହିଁ ଦୃଢ଼ ହେ । ବରୁଣାଲେ ମୁଁ ସବୁ
 ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ମୁଣି ହେ । ମହାବିଦାର ଏ ସମ୍ଭାରସିନ୍ଧୁ ଏଥୁ ଉଦ୍ଧର ହେ
 ଦୀନବନ୍ଧୁ ଉନ୍ନତି ଇନ୍ଦିରାକାନ୍ତ ନନ୍ଦଯୋଷ ଅଭୁତ ହେ । ୩୦ ।

୧ ନୂତନପତ୍ର । ୨ ଦେହ । ୩ ପଦାତ । ୪ କୃପାସମୃଦ୍ଧ । ୫ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ
 ଦୃଢ଼ଦ୍ବାର । ୬ ସମୁଦା, ଏହାର ଜଳ କହିବେଶୀ । ୭ ନୂତନ ।
 ୮ ବିକଟ ପଦ୍ମାଶୀ ।

ଦଶମ ସ୍କନ୍ଦ ।

ରାଜ ବଙ୍ଗଳଣୀ ।

ଏଥୁ ଅନେକ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବସ୍ଥାନ ରଥ ଗଜ ଅଶ୍ବ ନର । ଅତି
ସମୁଦେଂ ଅନୁଜର ଦୋର କଲେ ପ୍ରଭୁ ଅଭିଷାର । ୧ । ଅଗେ
ଚଳରଥ ପଛେ ବଳରଥ ଅନୁଜଂ ମଧ୍ୟରେ ଦେବୀ । ଶ୍ୟାମୀ ଆଲଟ
ଗୁମର ପଞ୍ଜା ଧର ପାଶେ ଲୋଚକେ ଛନ୍ତି ସେବ । ୨ । ଦୟା ମର୍ଦ୍ଦଳି
ମନ୍ତ୍ରଣୀ ଶଙ୍ଖ ରେଣୁ ଦୋଶରୀ କାହାଲ ବାଜେ । ଦରଦ୍ର ପତିତ ଗଜ
ତାଡ଼ିବାକୁ ନାଲଗିରନାଥ ସାଜେ । ୩ । ମଣିମା ମଣିମା ଜାକକୁ
ଗଣିମା ଶିଖ ଘଣ୍ଟ ଅଗ୍ରମସ୍ୟେ । ଜୟ ଜୟ ଗୋଲ ଅତିହୁଁ ପ୍ରବଳ
ସମୁଦ୍ରମନ୍ତ୍ରଣ ପ୍ରାସ୍ୟେ । ୪ । ଅଗରୁ ଧୂସ ଅବରତେ ପ୍ରକଟ ହୁଅଇ
କୁସୁମ ବୃକ୍ଷ । ଅଗେ ଅପସରା ନୃତ୍ୟ ଗୀତ କରି ପ୍ରକାଶନ୍ତି ସୁଖ,
ସୁଖି । ୫ । ଚନ୍ଦ୍ରବଦନା ଗଜଜୁକ୍ତ ଗମନା ଶିଶୁଗାୟନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟମାଞ୍ଚ ।
ମନ୍ଦହାସିନୀ ମରୁପିକାସିନୀ ସୁକୁନ୍ଦଦଶନା ସମା । ୬ । ନାଲ ବୁଟଲଂ
ପ୍ରଳମ୍ବ ଛୁନ୍ତି ଲେଟ୍ଟ କେ ରଚେ ଲୋଟଣି ଜୁଡ଼ା । ଗହ୍ମମୂଳେ ଖୋସି
କେତକୀପାଶୁଡ଼ା କରୁଅଛୁ ଘରବଡ଼ା । ୭ । କାହା ବେଶୀ କାମ-
ରୁପିକାଂ ଜିଣି ପାଉଅଛୁ ଦିବ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠ । ଝିଲମିଲ ଚନ୍ଦ୍ରଝି ଝଲ-
କନ୍ତେ ନାଗର ନୟନ ଲୋଷ୍ଠ । ୮ । ଭୁବୁଦ୍ଧିମା ନୟନ ଉରଜିଣୀ
କରି ହସ୍ତକ ଦେଖାନ୍ତି । ତାଳ ମାଳ ଘାତେ ହୃଦୟ ସଙ୍ଗତେ ସୁଖ-
ସମ୍ପତ୍ତି ରଖନ୍ତି । ୯ । ରସବତୀ ଗୁଣବତୀ ଶ୍ରୀଗୁଣଜୀ ନିତମ୍ବବତୀମଣ୍ଡଳୀ ।
ନାନାଗୁଣରେ ନାନା ରଙ୍ଗ କରନ୍ତି ଝଲ ଅଙ୍ଗମାଳ ତାଳି । ୧୦ । ବଡ଼
କବି ତାଂଜଡ଼ାଭାବେ ପାରେକେ ମୁଁ କେତେ ଜହୁଁବ ତାହା । ଉଦ୍ଧୃ-
ତେତାମାନେ ୧୦ ଅର୍ଦ୍ଧରେତା ୧୧ ଦୈବେ ଅନାଇଲ ମାତ୍ରସାହା । ୧୧

୧ ଅଜମ୍ବରରେ । ୨ ବଜ୍ରୟ । ୩ ସାବୁସ୍ଥର । ୪ ଛୁଆଁଦ୍ର ମଧ୍ୟମା ।
୫ କୁସୁମବୃକ୍ଷ । ୬ ଲମ୍ବ । ୭ କେଶରେ । ୮ ଅହବିଶେଷକୁ ।
୯ ମୂଳସବକୁ । ୧୦ ତପସ୍ବୀମାନେ । ୧୧ ତରଳିତ ରଥ ।

କାମକରବାଳଂ ଦାତରୁ ପ୍ରବଳ ଅଳପ ଦ୍ଵାସ ବଞ୍ଚାସ । କେ ସହନୁ ।
 ସେବେ ନ ଥାନ୍ତା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦରଶନ ସ୍ଵେଦାପସ । ୧୨ । ନଗ୍ର ନର
 ନାଗ୍ର ବାହାର ହୋଇଲେ ଦର୍ଶନ କୁରବା ଅଶେ । ବବଧ ବନ
 ଅଶ୍ରେପଣଂ ଶପଣଂ ନାନା ଅଲଙ୍କାର ବେଶେ । ୧୩ । ଖେତ ପୀତ
 ମାଳ ଲୋହୁତ ବସନ ପରିଧାନ କରି ଅଙ୍ଗେ । ପନ୍ଥ ପନ୍ଥ ହୋଇ
 ଗମନ୍ତି ସୁବତ୍ସା ସୁତ ପତି ଘେନି ସଙ୍ଗେ । ୧୪ । ଏମନ୍ତେ ପଥରେ
 ରଥରେ ଦେଖନ୍ତି ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଗଢ଼େ । ଅନନ୍ଦରେ ନିଉଁଷଳି
 କରନ୍ତି ଅଙ୍ଗ ଅରରଣ ଲାଢ଼େ । ୧୫ । ନୟନକମଳ ନାଲୋପୁଲମାଳ
 ମଣ୍ଡି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ । ଅନନ୍ଦେ ଅଶ୍ରୁ ପୁଲକରରେ ପୁତି କରନ୍ତି
 ବବଧ ରଙ୍ଗେ । ୧୬ । ଆହେ ଅମୃତଦାନ ସୁଖଦାୟକ ଅନନ୍ତଅଙ୍ଗ-
 ହୋରାଃ । ଆପଣା ଉତ୍ସବ ଅନ୍ତର କାଳରେ ତଷଳା ଅନ୍ତର କରି । ୧୭ ।
 ଅଳପ ଦୁର୍ଘି ଶିରେ କରି ନିବେଶି ଜଣାଏ କେଉଁ ନାହିଁ କା । ଏଡ଼େ
 ବରଷା ସମୟେ ପ୍ରଭୁମାନେ ପ୍ରିୟଙ୍କୁ କରନ୍ତି ଏକା । ୧୮ ।
 କେ ବୋଲେ ତାଙ୍କୁ କହି ଅର୍ପି ନ ଥିବେ କହିଲେ ଅସନ୍ଦେ କାହିଁ ।
 କେ ବୋଲେ ନଇଲେ ନ ଚଳଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଜଗତାସାଳନ୍ତି ପହଁ । ୧୯ ।
 କେ ବୋଲେ ଏହାଙ୍କର ନୁହେଁ ଅସ୍ଵର ଠାକୁରାଣୀଙ୍କର ଦୋଷ ।
 ବାହୁପ୍ରାଣେ ଛଳି ବନ୍ଦୀ କରିଥିଲେ ଏ ତାଙ୍କୁ କରନ୍ତେ କ୍ଷମ । ୨୦ ।
 ଯଦୁକେ ଦାନବମୁଖ ନାମ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଛି ତିନି ଲୋକରେ ।
 ଏବେହେଁ ଅନାଥ ଚକ୍ର ଉପରବନ୍ଦ ପ୍ରବାଣି ଅଛନ୍ତି କରେ । ୨୧ ।
 ଅମୃତଅଧାରଂ ସବୁ ଲୋକଙ୍କର ନୟନର ଅଳଙ୍କାର । ମହା-

୧କନର୍ପଶତ । ୨କେତେ ପୁରୁଷ ଜାନାପ୍ରକାର ଲୁଗା ପିନ୍ଧି ଏବଂ
 ୩କେତେକ ମୁକ୍ତିଦେହରେ ବା ଲକ୍ଷ୍ମୀହୀନ ବେଶ ଧର । ୪ଶେଷ-
 ଦେବଙ୍କ ଶୋଭାଶାସୀ । ୫ଦାନବଙ୍କୁ ଜଗନ୍ନାଥ । ୬ଦ୍ରୁପରେ ଚକ୍ର ।
 ୭ପଦ୍ମ ଧରିଛନ୍ତି ଦିନବନ୍ଧୁ-ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୮କରଣଦ୍ଵାରା ଚକ୍ରବାକ ପୁଷ୍ପା-
 କ ଅନନ୍ଦତ ଏ । ୯ଜଗନ୍ନାଥ, ମୁକ୍ତିଧାମ । ସୂର୍ଯ୍ୟକରଣ 'ଅମୃତ'
 ଜଳକୁ ବହନ କରୁଥିବା ଦେଉ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅମୃତାଧାର ।

ଅନନ୍ଦରେ ଘନରସରେ କମଳା କରେ ବହାର । ୨୨ । ଅଶେଷ
ସୃଷ୍ଟିପାତ୍ର ପ୍ରତିପାଳନ୍ତି ଅନନ୍ତ କୋଳରେ ଥାଇ । ଚନ୍ଦ୍ରରଥାଦି
ଜଣାପନନନ ଏହାଙ୍କ ରହେ ବସର । ୨୩ । ଅତି ଅହାସ୍ୟ
କରୁ ସଖି ଏ ଅମୃତ କରେ ଚନ୍ଦ୍ରମା । ତାରକାମଣ୍ଡଳ ତମବଶନ୍ତ
କମଳାଙ୍କ ସୁଖସ୍ବାମୀ । ୨୪ । ସଖି ଏ ବଧୂ ନନ୍ଦଦୋଷ ଉଦୟେ
ସେବେ ନୁହନ୍ତେ ଉଦୟ । ଅନ୍ଧ ନିବ ନାଶ ହୁଅନ୍ତା ଅଶେଷ ଅପ-
ଅନିକାରର ଭୟ । ୨୫ । ଏଡ଼େ ନିର୍ମଳ ହୋଇ ସେ ନ ଦିଶନ୍ତା
ମହାଗତି ବାଟ ସଖି । ଅନନ୍ଦଉଦୟ ନ ଉଛୁଳ ନେତ୍ର-
ଚକୋର ହୁଅନ୍ତା ସୁଖୀ । ୨୬ । ହୃଦୟଚନ୍ଦ୍ର କାନ୍ତକୁ ୧୦ କେ ଏମନ୍ତ
କରି ଦରଷ କରିନ୍ତା । କରକମଳ ୧୧ କାହିଁ ପାଇଁ କି ଅତି ମୁଦ୍ରିତ
ଦଶା ଧରନ୍ତା ୧୨ । ୨୭ । ଶୋକ-ରଥାଙ୍ଗ ୧୩ ଅକ୍ଷସଙ୍ଗ ଶୁଭନ୍ତି
ନାହିଁରେ ପ୍ରାଣସଜ୍ଜନ । ଏତେକ କରିବାକୁ ଯମ ହୋଇଲା ଭଲ
ଗୁଣିବ ରଜନୀ । ୨୮ । ତିନୁ ୧୪ ଶୀତସୁନୁ ଉପଳ ୧୫ ଦ୍ରବେ କି ଏ
ଦରଶନବାହାରେ । ଏହା କହି କମଳନେତ୍ରୀ କଳାପ ୧୬ ତୋଷ
ହୁଏ ସେ ଯାହାରେ । ୨୯ । କେ ବୋଲେ ଅଷାଢ଼ମାସ ପରବେଶ

୧ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନିବିଡ଼ ରସରର ଜୀର୍ଣ୍ଣା କରନ୍ତି ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦ୍ମବନରେ ଜୀର୍ଣ୍ଣା କରନ୍ତି । ୨ ଶେଷଦେବ
ଏବଂ ଅକାଶ । ୩ ଚନ୍ଦ୍ରରଥ ଗଜବୀରି ଏବଂ ଗରୁଡ଼ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ରଥରେ ବସିଥାନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରିତ ରଥର ସ୍ବାମୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ
ଏହାଙ୍କ ରଥରେ ଅରୁଣ ବସିଥାନ୍ତି । ୪ ଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ବୃଷ୍ଣ ।
ଅନନ୍ଦଦୋଷ ରଥ ଉଦୟ-ପର୍ବତ, ଦେଲା ତହିଁରେ ଉପାପ-
ଅନୀରର । ୫ ମୁକୁତ ୬ ୭ ଅନନ୍ଦ ସମୁଦ୍ର । ୮ ହୃଦୟ-
କୁମୁଦକୁ । ୯ ଦ୍ରୁପଦକୁ । ୧୦ ଦାତପୋଡ଼ ସମନ୍ତେ ସୁତି
ବନ୍ଦନାଦି କରନ୍ତେ । ୧୧ ଶୋକ-ଚକ୍ରବାକ । ୧୨ ଦେବ ।
୧୩ ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ପଥର । ୧୪ ପଦ୍ମନୟନା ସ୍ବାମୀନେ ।

ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଧ୍ୟାନାଦିନ । ଜଗନ୍ନାଥ ଶାନ୍ତିବାସୁ ମଣ୍ଡିରେ ଶ୍ରୀନାଥ-
 ଦୋଷ ଗଗନ । ୩୦ । ଅମୃତ ବୃକ୍ଷ କର ସୃକ୍ଷି ଯାକ ଏ ରକ୍ଷା କରବ
 ଗୋ ସଖି । ସୁଖୀ ହୋଇ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଦେଖ ତ ନୃତ୍ୟକାଗୀ ବାର-
 ଶିଖା । ୩୧ । ହୃଦୟ ତାର ହାରଣ ବଳାକା ନିକରବ ହରିତେ ଅମୃତ-
 ଶୋଭା । ଦେଖା ରଙ୍ଗଣୀ ଚକ୍ରମାଳ ଶ୍ରେଣୀ ଇନ୍ଦ୍ର ଶରୀରନାଥ ପ୍ରଭା
 । ୩୨ । ମହାଶୟରେ ନିଶିଦୋଷ ଅମୃତେ ଯେଣୁ ଏ ଧନ
 ଦୋଷିଲ । ପ୍ରତି ଅଙ୍ଗ ଦେଖ ପୁଲକ୍ୟକୟମ୍ବ କୟମ୍ବ ୧୦ ତେଣୁମ୍ବ
 । ୩୩ ରଙ୍ଗବସନା ୧୧ ଇନ୍ଦ୍ରଗୋପ ୧୨ ଅବନୀ ଉଦୟ କରବାକୁ ଏହି ।
 କେବଳ ଏକକଥାଏ ମାତ୍ର ଏଥେ ନ ଦେଖାଗଲା ଗୋ ସହ । ୩୪ ।
 ଏକ ଧନକାଳେ ଚପଳା ୧୩ ନ ଶେଲେ ଏହି କଥା ଅତୀତ । କେ
 ବୋଲେ କ୍ଷୀରେ ଦୃତ ଧଳା ସୁଗନ୍ଧ ଦୋରସବେ ଅନ୍ତର୍ଗତ । ୩୫ ।
 ଶ୍ରୀଚିତ୍ରେ ୧୪ ସ୍ଵର ତରୁରେ ଚିତ୍ରକର ୧୫ ଅଙ୍ଗରେ ଯେମନ୍ତ ଛଇ ।
 ବନା ଦେହରେ ଏ ପ୍ରକାଶ ନୃତ୍ୟମ୍ବ ଯେ ପାଦା ସ୍ଥାନରେ ଥାଇ । ୩୬ ।
 ଦେହୁ ପାମିନୀ କାନ୍ତକୁ କାମିନୀ କାମିନୀକ କାନ୍ତ ୧୬ କାନ୍ତ ୧୭ ଅଙ୍ଗକୁ
 ଚୂଷଣ ଭୂଷଣକୁ ଅଙ୍ଗ ପରଷରେ ଏଣୁମନ୍ତ । ୩୭ । ଏହାଙ୍କ ଅଙ୍ଗ
 ଯାକତ ତାହାଙ୍କର ନାମରେ ହୋଇଛୁ ଛଇ । ଅସ୍ତ୍ରଅନ୍ତର୍ଗତ ହେ-
 ଲେହେଁ ଯେମନ୍ତ ରତ୍ନକୁ ଶୋଭା କରଇ । ୩୮ । ଅଗ ତାଙ୍କ
 ନାମ ଥିଲେ ଅଭୟମ୍ବ ୧୮ ଶୁଭର ଏହାଙ୍କ ନାମ । ଏହି ଘେନ ସେ
 ଏହାଙ୍କର ମଣ୍ଡନ ଏ ତାହାଙ୍କ ସୁଖଧାମ । ୩୯ । ଏହି ଅରେକ

୧୦୩୩ ମେଘ ୧୧ ମୟୂର । ୩୧ ମୁକ୍ତାହାର । ୪୦ କପଳ ।
 ୫ ପୀତାମ୍ବର ଏବଂ ଦିଗ ଓ ଅକାଶ । ୬ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ । ୭ ମଙ୍ଗଳ
 ଯନ୍ତ୍ରରେ । ୮ ଅକାଶରେ ୯ ଗ୍ରେହମଣ । ୧୦ କୟମ୍ବୁଧର ସମୁଦ୍ର ।
 ୧୧ ରଙ୍ଗବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିବା ଶ୍ରୀପାଦେ ବା ସୁରତା । ୧୨ ବର୍ଷାକାଳୀନ
 ଲୋହଦୁବର୍ଣ୍ଣ ପୋକ ବଢ଼େଷ । ୧୩ ବିହୃତ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।
 ୧୪ ବେଦରେ । ୧୫ ଅଗ୍ନି । ୧୬ ମନୋହର । ୧୭ ସ୍ଵାମୀ ୧୮ ଶୋଭାସୁକ୍ତ ।
 ୧୯ ସୁନ୍ଦର ।

ଏମନ୍ତ କହୁବାକୁ ଚାଲନ୍ତି ସେ ପଦୁଆଣି । ଚାଲନ୍ତି ଚାହିଁବ କର
ମଉଗତି ହୋଇବାକୁ ଲୋକେ ସୁଖ । ୪୦ । କେ ବୋଲେ ସୁଖୀ
ପ୍ରଭୁପଣ ଲକ୍ଷଣ ଏହିଠାରେ ଅଛି ଦେଖ । ବେନୁହୁଇ ଏକାବେଳେ
ଚଲୁଥିଲେ ପାଉଥାନ୍ତି ଲୋକେ ସୁଖ ॥ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଘନସାର
ଅଙ୍ଗ ଧନ୍ୟ ବରୁଣନନ୍ଦନା ଯୁଦ୍ଧ । ଭଲ ଭଲ ଘନସାର ଚନ୍ଦ୍ରବଲ
ବରୁଣନନ୍ଦନା ଯୁଦ୍ଧ । ୪୧ । କେ ବୋଲେ ସୁଖୀ ଏ ଯାତନ ସାକ୍ଷୀତେ
ସୁଗପୁର ପ୍ରାୟେ ଦିଶେ । ଦେଖ ଚନ୍ଦ୍ରରଥ ଗଜବ ଗାୟକ ପ୍ରାୟେ
ଦେବଗଜ ଅଛି ସେ । ୪୨ । ବ୍ରହ୍ମାଦି ଦେବତାମାନେ ପଟୋଞ୍ଜନ
ଅଛନ୍ତି ଗୁରୁପାଶରେ । ଦ୍ରବ୍ୟ ଚନ୍ଦନ ବନିତା ଶ୍ରେଣ କର ସେବା
କରନ୍ତି ଘୋଷରେ । ୪୩ । କେ ବୋଲେ ସୁଖୀ ଏ ଯାତା ସ୍ଥିତିପ୍ରାୟେ
ପ୍ରତେ ଦେଉଅଛି ମୋତେ । ଅବଶ୍ୟାମ ହୋଇ ଗୁମର ଲହରୀ
କଦମ୍ବ ଦିଶୁଛି କେତେ । ୪୪ । ସ୍ଥିତିରଥ ମନ୍ଦର ଅଗଣିତମାନ
ଏମାନେ ଛନ୍ତି ବହୁତ । କୋଳାହଳ ମହାଗର୍ଜନ ଏହାର ମୁହୂର୍ତ୍ତେ
ରହୁ ନାହିଁ । ୪୫ । ରଥ ବୋଇତମାନେ ଏଥେ ସ୍ଥାନରେ ଚାଲନ୍ତି
କେମନ୍ତ ହୋଇ । ପାଠ ପଢ଼ନା ନେତ ନାନା ଅମ୍ବର । ଅଧିକ
ଭାବକୁ ପାଇ । ୪୬ । ମହତ ଜାୟବ ପରାୟେ ମାଧବ ମହାଶୋଭା-
ବନ ଦିଶେ । ମହାସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚଉବର୍ଗ ଘେନ ବେଦଦ୍ଵୀପରୁ କ
ଅସ୍ତେ । ୪୭ । ଭାଇ ବଳରାମ ସୁଦୃଢ଼ା ଭଗିନୀ ଅଣି ଅଛନ୍ତି ଏ ସଙ୍ଗେ
ଅତି ମନୋହର ଅଳଙ୍କାର ଦେଖ ମଣ୍ଡି ସେ ଅଛନ୍ତି ଅଙ୍ଗେ । ୪୮ ।
ଅମ୍ବୁଦଳ ଚମ୍ପୁଲୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶିରଗିରି ନନ୍ଦନ ପ୍ରାୟେ ସୁନ୍ଦର ।
କାମପାଳ ବାମ-କଟକରେ ଦେଖ ରାମକୃଷ୍ଣ ବାଧ ସାର । ୫୦ ।

୧ କର୍ପୁର । ୨ କାଦମ୍ବରୀ । ୩ ମଦ୍ୟ । ୪ ନବଜା ନୀଳମେଘ ।
୫ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୬ ଗଜବ ଚଣ୍ଡେଶ୍ଵର ଏବଂ ଚିତ୍ରିତ ରଥ । ୭ ଇନ୍ଦ୍ର ଏବଂ
ଜଗନ୍ନାଥ । ୮ ମାଲ୍ୟ । ୯ ସମୁଦ୍ର । ୧୦ ଦକ୍ଷ ।
୧୧ ମେଘ । ୧୨ କୈଳାସ ପର୍ବତ । ୧୩ ପର୍ବତର ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ।
୧୪ ବଳରାମ । ୧୫ ବିପରୀତ ପାଶରେ ।

ଚିତ୍ରମଳଂ କୋଳରେ ବୁଝମେଳ ପ୍ରାୟେ ନୟନ ଆକୃତି । ବରୁଣ-
 ନନ୍ଦନାଂ ସ୍ନେହସ୍ନେହ ଘେନି ଏବେହେଁ ପଡ଼ୁଛୁ ମାତି । ୫୧ । ରେବତୀ
 ବୁତ ଚନ୍ଦ୍ରକାରକଳ୍ପ କରେ ଶୋଭିତ ଦଳ ମୃଷଳ । କ୍ଷୀରସ୍ମୁଦ୍ରରେ
 ବହୋଳ ଫଣ୍ଡସ୍ତେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଅନେକ ମାଳ । ୫୨ । ଦିଗ୍‌ବନ୍ଧୁ ଦନ୍ତୀ
 ଅନ୍ତକଂ ଏହିଠି ପ୍ରାଣୀ ଦୃଢ଼ ପ୍ରହରାରେ । ଧର୍ମସ୍ତବସ୍ତବଶୀଳ
 ଅକର୍ଷଣ ଏହି କଲେ ଏକଶରେ । ୫୩ । ଏ ବେନି ସ୍ତବ୍ଧ ମହମା
 ଅନେକାବ୍ୟ ଏହା କେ କହୁବ ସଖି । ସ୍ତବ୍ଧ ମୁଖେ ସ୍ତବ୍ଧମୁଖ
 ପାଦା ଶେଷ ନ କରିବେ ଲେଖି । ୫୪ । ଏମନ୍ତେ କେ କେତେ
 ପ୍ରକାରେ କହନ୍ତେ ବଳଦେବ ହେବଗ୍ରସ୍ତେ । ବହୁବଳ ଘେନି ବଳ-
 ଗଣି ବାଟ ନବରେ କଲେ ବିଜୟେ । ୫୫ । ଅମ୍ଭୁ ଅମ୍ଭୁ ଅମ୍ଭୁ
 ଅଭରଣ ଉଲ୍ଲାଗିଂ ହୋଇ ଭୁରତେ । ଦୁଇପ୍ରହର ଧୂପସଜ ଉଲ୍ଲାଗି
 ହୁଅନ୍ତି ରକ୍ତଜ ହୃତେ । ୫୬ । ଫୁଲସୁରେହା ଫୁଲରେ ବଡ଼ ଶୃଙ୍ଗା
 ଫୁଲେ ହୁଅନ୍ତି ସୁବେଶ । ପାଇଁ ପରୁଣୀରେ ଫୁଲ ଥାଇ ବହୁମାନଙ୍କ
 ଦୃଢ଼ସ୍ପଦେଶ । ୫୭ । ବେଞ୍ଚ ବଢ଼ାଇ କର୍ପୁର ଲାଗି ହୋଇ ଧୀରେ
 ଚଳେ ମଣୋହରେ । ନାନାପ୍ରକାରର ଶୀତଳସ୍ପେଶ ନେଇ ବାଡ଼ନ୍ତି
 ମହାସୁଆରେ । ୫୮ । ଶଶିନିଜିଆରେ ମଣ୍ଡା ହୋଇଥାଇ ଶଶି ଶଶି
 ହୋଇ ଅଦା । ଅଛୁରଂ ମୁଗମାନଙ୍କରେ ପନ୍ଥ ଏ ହୋଇଥାଇ
 ମନବଦା । ୫୯ । ରସଥାଳସ୍ତ ରସାଳଂ ରମ୍ୟଥଳଂ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣରୁ
 ଗୋରା । ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଚନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ମେଳ ମଣ୍ଡା କୋରା ଅତି
 ତୋରା । ୬୦ । ଗଙ୍ଗାବାଣୀ ପୟଃପେଟୀଂ ଅତିଶୟ ପଦ୍ମ ସ୍ତବ୍ଧା ପନସା
 ଅନେକ ମତେ ଅମୃତସ୍ତୁତି ହୁଏ ପଡ଼ି ବୃକ୍ଷଚନ୍ଦ୍ରଂ ରସ । ୬୧ ।
 ଶରଣରକ ସର ଅଦି ଅନେକ ସୁବାସଜଳ ସହରେ । ଶ୍ରୀନନ୍ଦିଘୋଷ

୧ ଶୁକ୍ରପଦ୍ମ । ୨ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୩ ବଳରାମ । ୪ କୃଷ୍ଣ ବିଦ୍ୟେଶୀ ନୃପତି
 ବିଶେଷ । ୫ ହୃଦୟା । ୬ ସମୁଦ୍ରାବୁ । ୭ ସର୍ବସ୍ୱଜ୍ଞ । ୮ ଉଦାରତା ।
 ୯ ଗଙ୍ଗା । ୧୦ ଅମ୍ଭୁ । ୧୧ ପାତଲକବଳ । ୧୨ ନାରିକେଳ
 ବିଶେଷ । ୧୩ ମରତ ଓ କର୍ପୁର ।

ରଥୀ ଶ୍ରେଣୀ କରନ୍ତି ମୁଁ ତାହା କହୁବ କେତେ । ୬୨ । ମୁଣ୍ଡୋନ୍ନି
 ଶେଷେ ଅତମନ ବଢ଼ାଇ ଶ୍ରୀମୁଖ ଘୋର ସୁବାସ । ବଢ଼ିଆଲଗିରେ
 ବଜେ କର ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ କରନ୍ତି ତୋଷ । ୬୩ । ଜଗନ୍ନାଥଦେବ
 ନୃପତି ଜାଣନ୍ତି ପ୍ରବାସ କରିବା ସୁଖ । ବୃନ୍ଦାବନ ଏହି ଦେନି
 ବୋଲନ୍ତି ଜାଣନ୍ତି ଲୋକଙ୍କ ଦୁଃଖ । ୬୪ । ସୁବର ଗଜିଲେ ଶବ-
 ଛାୟା ଏମନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଅତି ଅଧୀନ । ଦେବା କଥାରେ ସଂଶୟ ନାହିଁ
 ଚଉବର୍ଗହୁଁ ଦିଶେ ନିଉନ । ୬୫ । ବଡ଼ଲୋକପଣେ ସେବେ ପୁର-
 ଗଣେ ସାନଲୋକ ପକ୍ଷପାତ । ଦାୟାଗାଳ ଶବ କେ ଅବା କହୁବ
 ଦୀନବାନବ ବୋଲନ୍ତି । ୬୬ । ଶରଣାରଣ୍ୟ ଅର୍ଥ ପ୍ରହରଣ
 ଧର ହୋଇ ଉଚ୍ଛ୍ୱାସୀ । ଅର୍ଦ୍ଧଜନ ପାଲୁ ଅପଲକ ହୋଇ ଦେଉ-
 ଥାନ୍ତି ଚାହିଁ ଚାହିଁ । ୬୭ । ଅସୀମଭୟଣେ ମହୁମା ଏମନ୍ତ ଦୁବହୁଁ
 କରନ୍ତି ଦାରୁ । ମହାପତିତଜନ ଗଣା କରନ୍ତି ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ କାଳବସ୍ତୁ ।
 ଏଡ଼େ ବଡ଼ ପ୍ରଭୁ ଆଉଁ ଆଉଁ ଦୁନିକୃଷ୍ଣ ଏଡ଼ିକ ମୁରୁଖ । ଅନନ୍ୟ
 ସଂସାରେ ବେଶରେ ପଡ଼ି ପାଉଥାଇ ମହାଦୁଃଖ । ୬୮ । ଶବର
 ଦେମନ୍ତ ଗଜମୋହି ଶୁଦ୍ଧି ପବ୍ବଦମରକ ରଂସେ । ମକ୍ଷିକା ଦୁର୍ଦ୍ଦାସନା
 ବଶରୁ କର ଦୁର୍ଦ୍ଦାସନା ଦ୍ରବ୍ୟ ବସେ । ୬୯ । ପେଟ ଛର ପାଇ
 ଅନାୟରୁ ହୋଇ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ କଥା ସହର । ଅସୁତ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ନାନା
 ସୁତି କର ନମ୍ରତା କର କହର । ୭୦ । ଅଦେ ପ୍ରଭୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ
 ମହାରଥୀ ଶ୍ରୀଗଣ୍ଡିଚା କଉତୁକୀ । ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଦାସ ଦୁଃଖ ଜଣାଇବା
 ହୋଇ କି ନାହିଁ ଏତିକି । ୭୧ ।

ଏକାଦଶ ଶ୍ଳୋକ । ଶୁଣ କନକା ।

ବଳଗଣିବାଟ ନଗରୁ ବଜସ୍ବେ କୁରନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ।
ମହାଗନ୍ଧର୍ବ ଲଗାଇ ସମ୍ବରେ । ବେନ ପାଶରେ ବନ୍ଧରହୁଁ ବସନ୍ତେ
ବୀରଯୋଗ ବାଦ୍ୟ ଶୁଭରେ ହେ । ସୁଜନେ । ନିରନ୍ତରେ ଜୟ ଜୟ
ଶବଦ । ବସୁ ପଦେ ଶୁଭର ପ୍ରତିନାଦନୀ ବୃନ୍ଦାବନବୃନ୍ଦା ବରଷନ୍ତି
ପୁଷ୍ପ ବଢାଇ ପରମାନନ୍ଦ ହେ । ୧ । ଦେଖି ସେ ବାଲ ମନ୍ତ୍ରର କର
ରଜସ୍ବେ ସେ ଗୁଣିବୁ ବନୋଦ । ଜୁର କରାଇ ଶ୍ରୀମହାପ୍ରସାଦ ।
ରଥ ରଥ ହୋଇ ରଙ୍ଗେ ବେନିଭାଇ ଦେଖନ୍ତି ଭକ୍ତ ସମୋଦ ହେ ।
ସୁଜନେ । ଏକ ଦସ୍ତରୁ ଅବେକ ନିଅନ୍ତି । ସେବା ଶ୍ରେଣୀରେ କର
ଦିଅନ୍ତି । ସୁନାସୀରଠାରୁ ଅସୁରେ ଅମୃତକୁଣ୍ଠ ବଳେହେଁ ପିଅନ୍ତି
ହେ । ୨ । ଏହି ଫକାରେ କୋଳାହଳ ପ୍ରବଳ କୈବଲ୍ୟ ଜୁର ବାଟ-
ଯାକ । ଏହା କହଲେ ହୋଇବ ଅନେକ । ଏକକୁଣ୍ଠ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି
ରବରେ ଏକବେନିଲୋକ ଲୋକ ହେ । ସୁଜନେ । ଯେଉଁରୂପ
ବରଷା ଜଳଧାର । ଲେଖା ନ ଯାଇ ଗଗନର ତାପ । ସେହି ପ୍ରକାରେ
ଜଗନ୍ନାଥ ଗୁଣିବୁ ଅମୃତ ସମୁଦ୍ର ପରା ହେ । ୩ । ଅଶେଷ ସୁଖଧାମ
ଅଶ୍ରୁ ବସ୍ତ୍ରାମ ଦରଶ ଏ କଉରୁକରେ । ବଜେ କରନ୍ତି ଗୁଣିବୁ
ଦିଗରେ । ଝୁଲି ଦିବୁଜି ଚନ୍ଦ୍ରଦୀପ ଲାଗିଲା ରବି ଅସ୍ତ ସମୟରେ
ହେ । ସୁଜନେ । ଏହି ସମୟେ ଭକ୍ତ ଶ୍ରବଣାସ୍ତ । ରଥ ଉପରେ ବନ୍ଦା-
ପନା ହୋଇ । ବୃନ୍ଦାବନ କରେ ଶ୍ରୀରୁକ୍ତ ଭର ଦେଇ ଅଳପ ଦୁହି
ଓହ୍ଲାଇ ହେ । ସୁଜନେ । ୪ । ବଳଦେବ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଅଗ୍ନେ କର
ପଛେ ବଜସ୍ବ ମହାବୀହ୍ନ । ଅଶ୍ରୁପୁଲକ । ହୁଏ ଶୁଭ ଶୁଭ । ଅହା
ସେ ଶ୍ରବଣା ଭକ୍ତଜନ ମନୁ ଶୁଣେହେଁ ଅନ୍ତର ନୋହୁ ହେ । ସୁଜନେ ।
ବଜେ କର ସିଂହାସନ ଉପରେ । ସେହୁ ଉଲ୍ଲାସ ହୋଇଲେ

୧ ଅନ୍ତମୂରରେ । ୨ ଅକାଶରେ । ୩ ପ୍ରତିଧ୍ବନି । ୪ ଦେବତାମାନେ ।
୫ ଇନ୍ଦ୍ରପାଞ୍ଚ । ୬ ଶରଣବେଳେ । ୭ ତିନିଲୋକ । ୮ ବେଶ ଉଦାର ।

ସହରେ । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାରି ସୁବେଶ ବଢାଇ ବଜେ କଲେ ମଣ୍ଡପରେ
 ହେ । ୫ । ଶକ୍ତିରସେ ଗୈରୀଶ ଶ୍ରେଣ କରନ୍ତି ଭୁଞ୍ଜନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଜଗ-
 ହିତା । ବଚନରେ କେ କେତେ କହୁବ ତା । ମହାସୁପକାରେ
 ମହାପତନରେ କରଥାନ୍ତି ପୁରମ୍ୟତା ହେ । ସୁଜନେ । ମାଗଣେତଡ଼ା
 ଦିବ୍ୟ ବ୍ୟଞ୍ଜନାଦି । ସେହିମାନ ସେ ପାରନ୍ତି ସମ୍ପାଦି । ନେହିଲେ
 କିପା ଅନୁକମ୍ପା କରନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପରମ ପ୍ରମୋଦୀ ହେ । ୬ । ଅତ-
 ମନ ସାର ବଞ୍ଚିଆଲାଗିରେ ବଜୟ କମଳାବଲ୍ଲଭ । ସବୁ ସୁଖ
 ଦୋଇଅଛି ଧୁଲଭ । କେବଳ ନୋହୁଛି ଚଞ୍ଚଳା ଚଞ୍ଚଳନେତ୍ରାନ୍ତ
 ଗୁହାଣୀ ଲାଭ ହେ । ସୁଜନେ । ଯାଇ ଯନ୍ତ୍ରଜିଲେ ଦିବ୍ୟ ପଲଙ୍କେ ।
 ଭକ୍ତ ଅଭକ୍ତ ଶରୀରେ ତମକେ । ପ୍ରକୃତ ସେବକେ ସେ ଯାହା
 ସେବାରେ ରହୁଲେ ଗୁଡ଼େ ନିଃଶଙ୍କେ ହେ । ୭ । ପୁର ନରମାନେ
 ମହାତୋଷମନେ ଶ୍ରୀନଗରରୁ ବାହୁଡ଼ିଲେ । ସିଂହଦୁଆରେ କପାଟ
 ପାଡ଼ିଲେ । ଦଣ୍ଡାଧିପାନେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଆଶେ ବସୁଦ୍ଧରଙ୍କୁ
 ଲୋଡ଼ିଲେ ହେ । ସୁଜନେ । ଠାବେ ଠାବେ ଲୋକେ ହୁଣେ ରହିଲେ ।
 ଠାକୁରଙ୍କ ବଜେ ଶ୍ରୀବ କହୁଲେ । କେଉଁଠାରେ ଗୀତ ନୃତ୍ୟରେ
 ଉତ୍ସବ ଦୋଇ ଗୁଡ଼ ପୁହାଇଲେ ହେ । ୮ । ପ୍ରାତଃସମୟେ ଦୀନବନ୍ଧୁ
 ପ୍ରକାଶ ଶ୍ରୀମୁଖପଦ୍ମ ବକାଶଇ । ଜନମନ ଚନ୍ଦ୍ରବାକ ଦୃଷାଇ ।
 ପନାର ନାଶ ଦୋଇ ଯିହାରୁ ସୁଗତିବାଟେ ଦିଶଇ ହେ । ସୁଜନେ ।
 ନିଦ୍ରାକର୍ମ କଷ୍ଟେ କଷ୍ଟେ ବଢ଼ାଇ । ମୁଣୋହରେ ବଜୟ କଲେ
 ଯାଇଁ ବବଧବନେ ଘନବାଦ୍ୟ ବାଜିଲ ଘନେ ଘନଘନଂ ଦୋଇ
 ହେ । ୯ । ତେତେବେଳେ ମନ ଯାହା ହୁଏ ତାହା କାହାଣେ
 କହୁବ କେ ଅଛି । ଅଛି ସେ ଦୈଶି ହୃଦରେ ଘେନିଛି । ସେ ସେତେ

୧ ଦୟା । ୨ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୩ କନ୍ୟା । ୪ ସେବାରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ।
 ୫ ଗୈରୀମାନଙ୍କୁ । ୬ ଦୀନବନ୍ଧୁ = ଜଗନ୍ନାଥ । ଦିନବନ୍ଧୁ = ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
 ୭ ମୁକୁପଥ । ୮ ମନ୍ଦିର ଘଣ୍ଟା କରତାଳ ପ୍ରଭୃତି ବାଦ୍ୟ । ୯ ନିବଡ଼
 ରୂପେ । ୧୦ ପୁନଃ ପୁନଃ ।

ଦେଖିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରକର ସ୍ବାଧୁ ଚକୋର ପକ୍ଷୀ ଜାଣିଛି ଦେ । ସୁଜନେ ।
 ସବୁ ହୃଦୟ ହୃଦୟ ନୁହଇ । ଏହଠାରେ ଶୁଣ ତାହା କହଇ ।
 ଚନ୍ଦ୍ର ଦର୍ଶନେ ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ବାଦାରେ ଢେଉଁ ପାଷାଣ ଦ୍ରବଇ ଦେ ॥
 ଟେକି ପିନ୍ଧଇ ବନ୍ଦୀଧନା ବଢାଇ ବଜୟ ବଡ଼ ଅବକାଶେ । ଜନେ
 ଦର୍ଶନ ଜଗନ୍ନାଥର ସେ । ବନ୍ଧୁନାଥ ବାନ୍ଧୁମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣକର ଗୁଣିଗୁଣ ସବ-
 ରସେ ଦେ । ସୁଜନେ । ବଡ଼ ଗହଳ ବଢ଼ିଯାନ୍ତି ଯାକ । ବକା କଣ ବା
 ଲଗିଲା ଅନେକ । ବାରନାଗ ୧ ପ୍ରିୟେ ବୈଶ୍ୟ ଅଦି ନାନା ସ୍ବରା
 ବହନ୍ତି ଲୋକ ଦେ । ୧୧ । ବଚନ୍ତ କେଶ ବନନ କୁଣ୍ଡଳାଦି କର୍ଣ୍ଣେ
 ମର୍ଜିତ କଣ୍ଠେ ମଣ । ମହା ଜମନାୟ ମୋତବଚ୍ଚଣି । କେସୁର ୨
 କରଣ ଅକ୍ଷୁକଚରଣ ଦ୍ଵାର ପଦକ କରଣୀ ଦେ । ସୁଜନେ । ଦିବ୍ୟ
 ଅମ୍ବୁମୋନିକରେ ୩ ଶୋଭା । ଦୁଇ ଦେଖିଲେ ଜନମନ ଲୋଭା ।
 ପ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରବ୍ୟକେ ପ୍ରବୀରତ କରନ୍ତି ଚାଲ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପ୍ରସାଦେ । ୧୨ ।
 ଚୁଆ ଚନ୍ଦନ କୁକୁମ ଅଦି ସେବକ କୁସୁମରେ ଶୋଭା ଦିଶନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ
 ଉଚ୍ଚାମାନେ ୪ ବସିଛନ୍ତି । ଧନାୟୁଷମାନଙ୍କୁ କର ଭୋଜି ବହ୍ୟ
 ରସ ଦେଖାନ୍ତି ଦେ । ସୁଜନେ । ଦିବ୍ୟାଞ୍ଜନ ସେବକରେ ମଣ୍ଡିତ ।
 ଧୁଲି ତାମ୍ବୁଲରସେ ଅଶ୍ରୁତି । କାମ ବଶ ହୋଇ ଚର ବର
 କେନ ମୋହୁ ନୁହନ୍ତି ପଣ୍ଡିତ ଦେ । ୧୩ । ନାଗର କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ୫ ପଞ୍ଜି
 ଧର୍ମରେ କୋ ଦେଉଛନ୍ତି ବେଢ଼ିରେ । କେତେ କହୁବ ତାହା ବଚ-
 ନରେ । ଦିଶୁଛି ଅନେକ ପ୍ରକାରେ ରାଜ ପସରାମାନଙ୍କ ଠାରେ
 ଦେ । ସୁଜନେ । ଭକ୍ତ ହୋଇବ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗ । ଏହୁ ଘେନ ଶୁଭିଲ
 ତହିଁ ରଙ୍ଗ । ତେଣୁ ବଢ଼େ ଦୋଇଅଛି ଅଭେଦ ଘନ ଦୃଢ଼
 ମୁଖଧନ ୬ ଦେ । ୧୪ । ଜଗମୋହନ ବନୁ ଜଗମୋହନୀ ପୁଗ ସମ
 ଦିନ ଜାଣିଲେ । ବସୟକୁ ବସ କର ଶୁଣିଲେ । ଦେଶ ବନ୍ଦନ ଅଗନ୍ତବ୍ୟ

୧ ଦେଶ୍ୟା । ୨ ତାଡ଼ି ବୀଜୁ ପ୍ରଭୃତି । ୩ ବସୁମାନଙ୍କରେ ୪
 ଅପାନପ୍ରଜାଏ । ୫ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରତିମା । ୬ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର
 ଘନ ଓ ବଜ୍ରଲୀ ପରି ଅଭେଦ ଅଙ୍ଗସଙ୍ଗ । ୭ ଶ୍ରେୟାନ ।

ବାସନ୍ତ ଅସାର କରି ଗଲିଲେ ହେ । ସଜନେ । ବଧୂ ଅଗ୍ରବେ,
 ବଧୂରୂ ଅଗ୍ରବଧ । ବଧୂରତାଃ ବଚନେ କେ କହିବ । ବଧୂ
 ସଙ୍ଗେ ବଳରାମ ଉଠିଲେ ବଧୂଗୁଣିଅ ଦିବ୍ୟସ୍ବରୂପ ହେ । ୧୫ ।
 ଡକାଇ ବସନା ସଙ୍ଗୀନ କମଳା କହିଲେ ସଜଳ ଚରଣ । ସଖି
 ଶୁଣିଲୁକି ଏପିଣ୍ଡ । ବରଷା ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ସୁଖଗଣି ପ୍ରମୋଦ
 କରି ଜଗତ ଲୋ । ସଜନି । ସେ ଯାହାର ହୃଦୟ ପରିବାଗ । ବାରେ
 ଦେଲେହେଁ ତ ତାକୁ ପଶୁ । ମହତ ବଚେକ ପ୍ରଭୁ ଦେଲେ ନିଜ
 ଏଡ଼େ ଅବଧ ଚେର ଗୋ । ୧୬ । କେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରକାରେ
 ନ କହି ବରଷାକୁ ବଢ଼ଇ କରନ୍ତି । ମୌର ସବୁ ଶିଶୁ ! ସୁଖ ହରନ୍ତି ।
 କି କି କର ପଣ ଚୁଟିବାଣୀ କହି ଶୋକସାଗର ତାରନ୍ତି ଗୋ ।
 ସଜନି । ମୌର ଦୃଢ଼ ଧର୍ମ ଅତି ସରଳ । ଅନାଇଲେ ସେ ଶ୍ରୀମୁଖ-
 ମଣ୍ଡଳ । ଦୁଃଖ ନାଶ ଯାଇ ସୁଖ ଜ୍ଵାଳ ହୋଇ ଅନନ୍ଦ ହୃଦ ପ୍ରବଳ
 ଗୋ । ୧୭ । ପ୍ରଭୁ ୧୦ ନ ରଖିଲେ ନ ରହଇ ଭଲେ ପରଶୁରାମାନ
 ମହମା ୧୧ । କାନି କାନ୍ତାଚ ୧୨ ସବୁ ସୁଖସାମୀ । ଗୁଣଗ୍ରାସି ଗୁଣ କଲେ
 ଅରୁଷଣ ରହେ କି ଗୁଣ ଗରମା ୧୩ ଗୋ । ସଜନି । ଗୁଣଗୁଣିରୁ
 ନାହିଁ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ । ପ୍ରଭୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସବୁରୂପେ ଧାର୍ଯ୍ୟ । ନାୟକ ରାଗ ୧୪
 ବଇରାଗ ୧୫ ବେଧରେ ବଧୂର ବନଭା ସଜ ଗୋ । ସଜନି । ୧୬ ।
 ଦେଖ ଦେଖ ଲତା ଦେଲେହେଁ ଜଡ଼ିତା । ତରୁମାନଙ୍କୁ ନ ଶୁଭନ୍ତି ।
 ଏ ସମୟ ଗୋ ସଖି ଏହିମତି । ପସାଜାବେ ବସା କରି ଏ ବରଷା
 ମହାସୁଖରେ ବଞ୍ଚନ୍ତି ଗୋ । ସଜନି । ଦେଖ ପ୍ରସୁତି ମଧ୍ୟାଶ୍ରବ ୧୭
 ଶିଖେ ଶଙ୍ଖା ୧୭ ସେ କରନ୍ତି ତାଣ୍ଡବ୍ୟ ୧୮ । ଜାଣ ନ ଥିଲୁ ଏ ଜଳଦ

ଝେଷୁ ଜଗନ୍ନାଥ । ଶେଷେରେ ଶେଷେରେ । ଅସ୍ମେଦ ।
 ଶକାତରତା, ବଳେତା । ଶକପୁର ଗୁଣି । ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସ୍ନେହ ।
 ଅନନ୍ଦ ସାଗର ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୫ମର । ୧୦ ସାମୀ । ୧୧ ମହତ୍ତ୍ବ ।
 ୧୨ ସ୍ବର୍ଣ୍ଣାବ । ୧୩ ଗାରବ । ୧୪ ସ୍ନେହ । ୧୫ ଅସ୍ନେହ । ୧୬ ଅଜ୍ଞାନ-
 ରୂପ । ୧୭ ମୟୂର । ୧୮ ନୟ ।

ସମସ୍ତେ ଦଇବ ମୋତେ ଦଣ୍ଡିବ ଗୋ । ୧୯ । ଦେଖ ଏ ବଜ୍ର
 ଘନ କୋଳେ ମିଳି ବୁଡ଼ାଇ କରନ୍ତି ସନ୍ତତେ । ଏହିଭୂପେ ଉଦ୍‌ୟ
 କାନ୍ତା କାନ୍ତେ । ଜଗତ୍ ଅସେହି ମହାପୁଣ୍ୟ ବହୁ କୀର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି
 ଏକାନ୍ତେ ଗୋ । ସଜନ । ମୋହ ପରାୟ ଦିବସ ରଜନୀ । ପ୍ରଭୁ ମୁଖ
 ନ ଦେଖିଲେ ସଜନ । କର୍ମେ ଯାହା ଅଛି ଅବଶ୍ୟ ରୁଞ୍ଜଇ ମାୟାରେ
 ତାହା ନ ଘେନି ଗୋ । ୨୦ । ଦେଖ ଚନ୍ଦ୍ରସୂର୍ଯ୍ୟେ ଅପଣା ଶରୀର୍ଯ୍ୟ
 ବୁଲୁଛନ୍ତି ତିନି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ । ପୁଣି ପଡ଼ନ୍ତି ଶବ୍ଦ ଗହ୍ବରୁଣେ । କାଳଚକ୍ର
 ଧାର୍ତ୍ତି କା ଠାରେ ନ ପଡ଼ି କାହାକୁ ଅବା ନ ଦଣ୍ଡେ ଗୋ । ସଜନ ।
 ଦେଖ ମହାରତ୍ନିଦାତା ଈଶ୍ବର । ଏଣେ କପାଳଟି ଧରିଛନ୍ତି କର ।
 ଦିଗମ୍ବର ହୋଇ ଶୁଣାନରେ ଥାଇ ସେ ପୁଣି ବୃକ୍ଷ କର୍ମର ଗୋ ।
 । ୨୧ । କର୍ମଠାରୁ ଫଳ ଗଙ୍ଗାଠାରୁ ଜଳ ଦଇବଠାରୁ ବଳ ନାହିଁ ।
 କେତେ କହିବ ଏହା ପ୍ରାଣହର । ଯାହା ପ୍ରାଣନାଥ ଶଙ୍ଖଚକ୍ରଦ୍ବୟ
 ସେ ହୁଏ ବିରହେ ଦହୁ ଗୋ । ସଜନ । ଏହା ବରୁଣ ହୃଦ ହୁଏ
 ଯାହା । ସେହି ସିନା ଜାଣଇ ସଖି ତାହା । ମାନସାନ ହୋଇ ରହୁ
 ନ ପାରଇ କେ ସହ ପାରିବ ତାହା ଗୋ । ୨୨ । ବମଲଲୋଚନା
 ବୋଲନ୍ତି ଶୋଚନା ନ କର ଠାରୁଗଣୀ ମାଏ । ତୁମ୍ଭଠାରେ ତାଙ୍କର
 ମହାବେଦ । ଏ ପ୍ରାଣୀ ଗହ୍ବରୁ ଯିବୁଁ ବୋଲି କହି କହି ଚାଲନ୍ତେ
 ସେ ପାଦେ ଗୋ । ସଜନ । ତୁମ୍ଭେ ବେଲେହେଁ ଜଗତ-ଜନନୀ ।
 ଯିବେ ଅବା କେମନ୍ତ ସଙ୍ଗେ ଘେନି । ବ୍ରହ୍ମାଦି ଶଙ୍କର ଯାହା ଗହ୍ବରେ
 ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ମେଦିନୀ ଗୋ । ୨୩ । ତୁମ୍ଭେ ରତ୍ନାକରନନ୍ଦନୀ ତୁମ୍ଭର
 ପ୍ରାଣବଳ୍ଲର ଜଗନ୍ନାଥେ । କୋଟି ଇନ୍ଦ୍ରପଦବୀ ତୁମ୍ଭ ଦାତେ । ଲୋ-
 କଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ଦେଲେ ଅସୁନ୍ଦର ତୁମ୍ଭେ ଯାଆନ୍ତି କି ରଥେ ଗୋ ।
 ସଜନ । ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଏ ଉଦ୍‌ବେଗ ନୁହ । ମୋର ଯାଉଁ ଅସ୍ତବ
 ଯାଏ ସହ । ସେ ତୁମ୍ଭ ବିରହେ ଜଣାଇଲେ ହେବେ ଥର କରି ଥର

୧ ବର୍ଷାକାଳରେ । ୨ ଅଷ୍ଟାଳକା । ୩ ଶରୀର୍ଯ୍ୟଦାତା । ୪ ଶିବ ।

୫ ମନୁଷ୍ୟ ମୁଣ୍ଡର ଖପୁର । ୬ ଉଲଙ୍ଗ ।

ଦେବ ଗୋ । ୨୪ । ଚନ୍ଦ୍ରମା ବାହାରେ କେତେକ ଉପରେ ଚକୋର
 ଧରଣ୍ୟ ଧରଇ । ମେଘ ନ ଥିଲେ ଗୁଡ଼ିକ ଉରଇ । ମକରନ୍ଦ ଦଣ୍ଡେ
 ନ ପାଇଲେ ଗୁଣ୍ଡେ ରମର ଶ୍ରୀଶ ମରଇ ଗୋ । ସଜନି । ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗ
 ନ ପାଇ ଚିତ୍ତବାହା । ଅସିବାକୁ ଦେଉଥବେ ଉସାହା । ଗୁଞ୍ଜ ଥବ ବାଟ
 କାଲି ପରି ଭେଟ ଦେବେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣନାହା ଗୋ । ୨୫ । କାମ
 ଉଦ୍ଧୃବାହୁ ହୋଇ ଗୁଞ୍ଜ ଗୁଞ୍ଜ ଓଷାରି ଅଣିବ ଜାହାକୁ । ସେ ସେ
 ଉପୋଧ ତ କରେ କାହାକୁ । ଶତ୍ରୁ ଅସମୟ ବୁଝଇ ଦୃଢ଼ସ୍ତ୍ର ପ୍ରାୟେ
 ବିଯୋଗ ପାହାକୁ ଗୋ । ସଜନି । ମାଳାକାର ଫୁଲକୁଳ ପାଲଇ ।
 ସ୍ନେହେ ଜଳ ଦେଇ ଫୁଲ ତୋଲଇ । ଅଙ୍ଗାରକଂ ଅଗେ ଚନ୍ଦନ
 ପଡ଼ିଲେ ଦଣ୍ଡେକି କାଟି ଜାଲଇ । ଗୋ । ୨୬ । ମୋହ ଶପଥ ଏ
 ଶ୍ରୀମୁଖ ଲିଜାଏ ପ୍ରସନ୍ନ ନ କର ଅନ୍ତର । ଏତେ ବୋଲି ନୟନୁ
 ପୋଛି ନୀର । କରେ କର ଧରି ପ୍ରବୋଧନ କରି ବେଗେ ହୋଇଲେ
 ବାହାର ସେ । ବିମଳା । ଉତ୍ତମୁରୁ ମଣ୍ଡପକୁ ଚଳିଲେ । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
 ଶ୍ରମରେ ମିଳିଲେ । ଶତ୍ରୁଦୁରୁ ଦେଖି ପ୍ରଭୁ ପଦୁଆଣି ଦୃଢ଼ପଦୁରେ
 ଶାଳିଲେ ସେ । ୨୭ । ଶିରେ କର ଦେଇ ଦସ ଦସ ହୋଇ ଅସମର
 ରହି ବିମଳା । ଗୁଞ୍ଜ ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଚକାତୋଳା । ନ କହିଲେ
 ତୁମ୍ଭ ଭେଟରୁ ହେ ଅମ୍ଭ ବେଢ଼ାର ଗଲଣି ତୁଳା ଗୋ । ବିମଳା । ୨୮
 ପ୍ରକାରେ ଅମ୍ଭ ଅଜୁ ଦୋଷ । ନ କହିଲେ ତୁମ୍ଭର ସବୁ ପଣ । ଏ
 ଦେଖ ନିଜ ବାରଣ ବାରଣରେ ବାରଣ କରେ ଅଛୁଣ ଗୋ
 । ୨୯ । ତୁମ୍ଭ ତ ଜାଣ ସେ ଅମ୍ଭ ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ ନ କହି ତାହାକୁ ଅଛୁଣ ।
 ନ ଜାଣିବା ଦୋଷ ଅମ୍ଭେ ପାଇଲୁ । ବଚନ କୁହଣ ହୋଇ ଅରୁଣ
 କଥାହିଁ ରୁଷା କଲୁ ଗୋ । ବିମଳା । ଏବେ କି କରି ତାହାକୁ
 ଗୁଞ୍ଜିବୁଁ । କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ବିନୟ କୁହିବୁଁ । କହ ଏ ସମୟ
 ସଜନି ଅରସ କେଉଁ ଚୁପରେ ହୋଇବୁଁ ଗୋ । ୩୦ । କହ ତାଙ୍କୁ

୧ ଅଙ୍ଗାର କରିବା ଲୋକ । ୨ ଦ୍ଵାରଦେହଲାରୁ । ୩ ନିଷେଧ ।

୪ ଦୁସ୍ତିତାରେ । ୫ ଅପାତ ।

ଶୁଭ ସୁଲଭ ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣି ଶ୍ରବଣ ଦେଉ ସୁଖୀ । ଏବେ ତ କରନ୍ତୁ
ସେ ଦେଲେ ଦୁଃଖୀ । ଏହି କଥା ଶୁଣି ନ ସରେ ଚକ୍ରମା ଦିବସେ
ଦୁଃଖେ ତା ଲେଖି ଗୋ । ବମଳା । ଏହେ କହୁ ଶରଣାସ ଶୁଭିଲେ ।
ପ୍ରିୟ ଦୁଃଖ ମନରୁ ନ ଶୁଭିଲେ । କୋଲେ ଦାନକୃଷ୍ଣ ଏହି ସମୟରେ
ବମଳା କ ରଯୋଡ଼ିଲେ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୦ ।

ଦ୍ଵାଦଶ ଶ୍ଳୋକ ।

ରୁକ୍ମିଣୀ ଚଉତିଶା ବାଣୀରେ ।

ଶୁଣିବା ଜଗନ୍ନାଥ ଯେ ଲୋକ୍ୟ ଅଧପତି ତୁମ୍ଭେ କେଳ ସୁଖ-
ଗୁଣୀ । ଗହାକରନନ୍ଦନା ସୁରଂ ନର ବଳନା ତୁମ୍ଭେ ସେ ପାଞ୍ଚମହତୀ
ହେ । ମହାପ୍ରଭୁ । ତାଙ୍କୁ ଅପୂର୍ବ ବେଉଁ ସୁଖ । ଅପୂର୍ବ ଏକା ପଦ-
ମୁଖ । ଏହି ଯେନ ଦୁଃଖରେ ଭ୍ରମୁଛୁ ନିଗନ୍ତରେ ତାହାଙ୍କ ମନ
ପଛଜାନ୍ତି ହେ । ୧ । କେତେ କଲା ଦିନରୁ ବ୍ୟସ୍ତର ଅଙ୍ଗରୁ
ବାହାରୁ ନୁହଇ ସନ୍ତାପନ । ଅନେକ ଶୀତକରଞ୍ଜ ଉପଗୁର ଓହ୍ଲେର
ନୁହେ କାମାଗ୍ନି ଅବା ଲୋପ ହେ । ମହାପ୍ରଭୁ । ତୋଳି ତୋଳି
ପଛକୁ ପଡ଼ି । ସରୋଜ ଦେଲେନି ନିଫେଟ । ବଶିଜାର ପଶା-
ମାନେ ଅକ୍ଷୟ ପରାଅ କଲୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଗନ୍ଧନେ ମାଡ଼ ହେ । ୨ ।
ଏତେକେହେଁ ତପନ ନୋହୁଲା ସମାପତ ଅଉ ବ ଦେବ ମୁଁ ଅଗାଧ ।
ଜଳପଦ୍ମମୟରେ ପିଞ୍ଜରଶୟନରେ ଝୁଆଇ ଅଇଲି ଜଣାଇ ହେ ।
ମହାପ୍ରଭୁ । ଏବେହେଁ ଧୂଳର ପେକରୁ ପ୍ରଭୁ କୁଁ ନାହିଁ ନା ଉତ୍ତର ।
ପେଉଁ କାଳେ ବଦେଶୀ ବୁଝି ମିଳନ୍ତି ଅସି ସେକାଳେ ଗୁଣିବୁ ବହାର

୧ ଦେବତା । ୨ ବଶେଷ ପାଣ୍ଡୁରବର୍ଣ୍ଣ । ୩ ଉଷ୍ମତା । ୪ ଶୀତଳକା-
ରକ । ୫ ପଦ୍ମସ୍ଥାନ । ୬ ଶୂନ୍ୟ । ୭ କର୍ପୁର ।

ଦେ । ୩ । ନୋହିଲେ ତପା ତମା ଶମା । ଦେମ । ଦସନା । ବୁଦ୍ଧିନୀ
ବବର୍ଣ୍ଣିତ ଦିଶନ୍ତା । ମୁଣ୍ଡିତମୁମ୍ବୁଳକିତ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଭରଜ ଉପରେ
ବସନ୍ତା ଦେ । ମହାପ୍ରଭୁ । ଲଳକୁଟଳଃ କେଶପାଶ । କଳାତ୍ରମରେ
ଉପଦାସ । ଏବେ ସେ ସୁମତସ୍ତ ବେଶ ହୋଇ ବନାଶ ବଜଳ
କରଇ ମାନସ ଦେ । ୪ । ମୁଦ୍ର ବଧୂନ ଶର କରେ ଯେଉଁ ଅଧର
ସେ ଏବେ ହାସକୁ ପ୍ରତିଳା । ଜ୍ୟୋତିଧର ମୁକୁତା ଘର ମାଣିକ୍ୟ
ଜିଜା ଦଶନେ ନାରସ ପତିଳା ଦେ । ମହାପ୍ରଭୁ । ଯେଉଁ ବଚନ
ସମ ପାଇ । ସରସ୍ବତୀ ବୀଣା ଶିଖଇ । ଗୁରୁ କର ବସନ୍ତକାଳକୁ
ପରବ୍ରତା କୁହୁ କୁହୁ ମାତ୍ର ହୁଅଇ ହେ । ୫ । ଏବେ ସେ ସ୍ବରବଳ
କୃଷ ପାଣ୍ଡୁର ଅଙ୍ଗ କମ୍ପିତଲକ ସ୍ବେଦଃ ଜାତ । ଅଶ୍ରୁପୁଲକ ଦେଖି
ଧଇର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ ରଖି କେତେ କହୁବ ସେ ଚରଣ ଦେ । ମହାପ୍ରଭୁ ।
ମୋହ ଯିବାକୁ ଥବେ ଗୁହଁ । ଯଗେ ମଣନ୍ତି ଦଣ୍ଡକହଁ । ଏହୁକ୍ଷଣି
ବଜ୍ର କରବେ ଦେବଗୁପ୍ତେ ବୋଲି ସେ ଅଦିଅଛୁ କହୁ ଦେ । ୬ ।
ପ୍ରଭୁ ବୋଲନ୍ତି ଏହୁରୂପେ ଗୋ ପ୍ରାଣହେ ପାଦା କହୁଲେ ସେ ପ୍ରମାଣ ।
ହେଜେହେଁ ଅନ୍ତର୍ ନାହିଁ ତାଙ୍କ ଅମର ପାର ନାହାନ୍ତି ସେ କଷଣ
ଗୋ । ଆଗୋ ସଖି । ଏବେହେଁ ତୁମ୍ଭେ ବେଗେ ଯାଅ । ଅଇଲେ
ବୋଲି ତାଙ୍କୁ କହ । ଯେମନ୍ତେ କୋପ ଜାତ ନୁହେ ସେରୂପେ ମୁଁ
ପ୍ରବୋଧନା କର ମଣାଅଗୋ । ୭ । କାଲି ଅବଶ୍ୟ ମଲଗିରନଗ-
ରେ ବେଳ ଅବସାନ ସମୟେ ହେବୁଁ । ତୁମକୁ ଭେନି ତାଙ୍କ ଦୃଢ଼-
ବେଦନାଧାକ ବନୟେ କହୁ ବନାଶିବୁଁ ଗୋ । ଆଗୋ ସଖି । ତୁମ୍ଭେ
ତ କହୁଲ ଅମ୍ଭକୁ । ଅବଶେ ନୋହେ କହୁବାକୁ । କେବଳ
ତାଙ୍କ ପାଶ ଶୁଭିଲାବିନୁ ଲାଖ ହୋଇଲୁଁ କାମବଶିଷକୁଃ ଗୋ । ୮ ।
ଶ୍ରମଣ ଏତେ ଶୁଣି ଶିରରେ ଦେଇ ପାଣି ବମଲୋଚନା ଚଳିଲେ ।

୧ ବହୁଧର । ୨ ବୁଦ୍ଧି । ୩ ଉତ୍ତମବର୍ଣ୍ଣ । ୪ ମଳିନ । ୫ ବୃଦ୍ଧି-
କୁଷିତ । ୬ ସୁଷ୍ପ । ୭ ମୈଥଳ । ୮ ଅତି ଉନ୍ମୁଳ । ୯ କୋବଳ ।
୧୦ ଝାଲ । ୧୧ କାମବାଶକୁ ।

ଶାରସାଗରସୁତା ଜଗନ୍ନାଥବନ୍ଦନା ଶ୍ରମରେ ଭୁବିଦେ ମିଳିଲେ ସେ ।
 ଅଦେ ଜନେ । ପ୍ରସନ୍ନ ଦେଖି ସଜନୀର । ଦୃଢ଼େ ଦରଶ
 ଅବତାର । ବମଳିକେତୀ ଦସି, ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଅସି ପ୍ରବେଶ
 ଦେଲେଟି ଭୂମୁର ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି । ୯ । ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ
 ଏତେଦେଁ ଭୁମ୍ଭେ ଯାଇଁ ବେଗେଦେଁ ଅମ୍ଭ ବେଦେ ବାରତା
 କହ । କର ଧରି ଏତେଦେଁ କହୁବ ଅମ୍ଭ ସ୍ନେହେ ମଣ୍ଡନେ
 କରିବେ ହେନେଦୁ ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି । ଏବେ ମାଜଣା
 ବେଗେ ସାର । ମଣୋହରେ ବିଜୟ କର । ନାନା ବୃଷ୍ଟମେ ଗଣ୍ଡ
 ମସ୍ତକେ କର ଶୋଭା ସୁମନମାଳକୁ ଉତ୍ତର ଗୋ । ୧୦ । ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର
 ଦୁଷ୍ଟ ଲୁଲ୍ଲାଟରେ ଭୂଷଣ କର ସିନ୍ଦୂର ଅର୍ଦ୍ଧଚତା । ମଧ୍ୟକଳଂ ଗଞ୍ଜନ
 ଗଞ୍ଜନ ନୟନରେ କହ୍ନଳ ଦେଉ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି ।
 ସୁରଙ୍ଗ ଅଧରକୁ ପାଉ । ତାମ୍ବୁଲ କୃତାଥକୁ ପାଉ । ତିନିଲୋକମ-
 ଶ୍ରୀନଂ ନୟନ-ବିମଣ୍ଡନଂ ଅଙ୍ଗେ ମଣ୍ଡନଂ ମିଶି ଦେଉ ଗୋ । ୧୧ ।
 ଶୁଣି ଅଳୟ ଦସି ବୋଲନ୍ତି ପଦୁବାସୀ ସତ କହ ଗୋ ପ୍ରାଣେସଖି ।
 ବନ୍ଧୁ କୃତ୍ୟ ଦୃଢ଼ୟ ଜାଣିବାକୁ ଦୃଢ଼ୟ ସମାରମୟତା ନ ଦେଖି ଗୋ ।
 ଅଗୋ ସଖି । ବଚନ ଅମୃତୁଁ ଅଧକ । ନୀରୟ ୧୦ ବୁଲିଶୁ ୧୧
 ଅମଳା ବୁଝିନ୍ତି ୧୨ ଶେଷନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ତେମନ୍ତ ଗତି ୧୩ ଜାଣି ନ
 ଧାରେ ଲୋକ ଗୋ । ୧୪ । ମୁଁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଦେଲେଦେଁ ତାଙ୍କ
 ମାୟା ଜାଣିବାକୁ ନୋଡ଼େ ଭରସା । ନୋଡ଼େଲେ କି ବରଷାକାଳେ
 ଏ ମୋର ଫଣ୍ଡ ବ୍ୟାଜୀ କରେ ଲୋକଦ୍ରଷା ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି ।
 କହ କହ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ କଥା । ଶୁଣି ମୋ ମନୁ ଶୁଭୁ ବ୍ୟଥା । ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର
 ଅଙ୍ଗ ଦୋଇତାହିଁ ନାଁ ରଙ୍ଗ ଥାଉ ଲୋଡ଼ିବା ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ଗୋ । ୧୫ ।

୧ ତାଉ ହେଲା । ୨ ଶୁଣି ଶେଷବାରେ । ୩ ଫୁଲମାନଙ୍କୁ ।
 ୪ ମଞ୍ଚ ହୋଇ ଧ୍ବନିକରଣ । ୫ ତିଲୋକ ଅଳଙ୍କାର । ୬ ଜନନୟନର
 ଭୂଷଣସୁଦୟ । ୭ ଶୁଭିତ । ୮ ପଦୁବାସିନୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୯ କପଟ ।
 ୧୦ ନିଷ୍ଠୁରପଣରେ । ୧୧ ବକ୍ରରୁ । ୧୨ ଚନ୍ଦ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣିମା । ୧୩ ସୁରପ ।

ସବୁ ବେଶ ରଜନୀ ଶୀମୁଖ ଦରଶନ ସବୁ ସମ୍ପାଦି ମୋର ସେହ ।
 ଦନରାଧ୍ୟାୟ ଚାନ୍ଦକ ନ ପାଇ ଥିବା ଯାକ ସୁଖକୁ ବଦଳି ସେ ନାହିଁ
 ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି । ପାଇଲୁ ମାତ୍ରେ ବସନକୁ । ତରୁ ଧରନ୍ତି ପଞ୍ଚବକୁ ।
 କି କି କରୁ କୁମୁଦ ଶୁଭର ତାର ଦେହ । ତନ୍ମୟା ଉଦୟକାଳକୁ ଗୋ ॥
 ମେଢ଼େବେଳେକେ ରଥେ ଦିଶିବେ ପ୍ରଭୁ ପଥେ ସବୁ ସୁଖସମ୍ପାଦି ଦେବ ।
 ସପତସ୍ବରୁ ଶ୍ରୀ ଗଗନକୁ ଗୋ । ପ୍ରାୟେ ଗଗନ ଅନନ୍ତ ଭାବକୁ ପାଇବ
 ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି । ଦୁଃଖ ବୋଲନ୍ତି ବିମଳାକ୍ଷୀ । ସଖ୍ୟ ନାହିଁ
 କମଳାକ୍ଷୀ । ଦକ୍ଷିଣମୁଖି ସାର ରଥ ମଣ୍ଡଳୀ କର ଚଳେ ଉଦାହା ପଡ଼ି
 ଅଛୁ ଗୋ । ୧୫ । ଏହି ସମୟେ ଅସ୍ତି ଜଣାଏ ଏବଂ ଦାସୀ ଶୁଣିମା
 ଠାକୁରାଣୀ ମାଏ । ନନ୍ଦିଘୋଷରେ ବହୁ ପ୍ରବେଶ ହେଲୁ ଅସି
 ପ୍ରାୟୀ ପ୍ରଭୁ ଦେବରାୟ ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି । ବାଟରେ ଅଛନ୍ତି ମୁଁ
 ଦେଖି । ଗହଳ ନୁହଇ ତ ଲେଖି । ଦୀନକୃଷ୍ଣ କହଇ ନାନାଦ୍ରାବଣ
 ଅନାଇ ଅମଳକ ହୋଇଛୁ ଅଖି ଗୋ । ୧୬ ।

ହୃଦୟୋଦୟ ଶୁଭ । ଗଗନ ମାଳତୀ ।

ଅଗେ ବଡ଼ପ୍ରଭୁ ତାଳଧ୍ବଜରେ । ମଧ୍ୟ ଦେବୀ ଭୂମି ପ୍ରଭୁ ପଛରେ ।
 କରେ ଧରନ୍ତି ଧନୁ ଶରକୁ । କି ଦିଶୁଛନ୍ତି ନିକଟ ଦୂରକୁ । କି
 କହୁଛନ୍ତି ତାହା ସେ ବସନ୍ତ ବାହା ଦିଶୁ ଅଛନ୍ତି ଶୁଭାହା । ଭୂମି ଅଙ୍ଗ-
 ସଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ କରୁଛନ୍ତି ତାହା । ୧ । ନାହିଁ ଶାନ୍ତିରେଣା ଶୁଭକ୍ଷୀ ଚିତା ।
 ବିରହେ ହୋଇଛନ୍ତି ଦୁଃଖିନୀ । ଦେଲେ ମାଳ ତୁଳସୀକୁ ଧରି ।
 ଲେଖିବେଶରକୁ ଅଛନ୍ତି ଧର । ଲେଖିଲ କର୍ପୁର ଅଳଙ୍କାରୀକ

ମେଘଜଳ । ମୁଦ୍ରା ତସ୍ବର । ଶରୀରାରୁ । ଶସ୍ତ୍ରଦ୍ବୟ ବା
 ସୁନ୍ଦର । କୃଷ୍ଣଦାୟକ ।

କର୍ପୁର ଚୁଲ୍ ତା ଶୋଭେ । କାମଦେବ ଦେଖି ଶ୍ୟାମ ହୋଇବ
 ମୋହେ । ୨ । ସାରଥ ରଥ ବାହୁଛୁ ଆଗରେ । ସୁବାତେ ସେହେ
 ବୋଇତ ସାଗରେ । ପତି ଅଛନ୍ତି ମହାଫଳାଞ୍ଚଳରେ । ମନ ପାଇ ଅଛୁ
 ତୁମ୍ଭଦ୍ଵାରରେ । ଗୁଲ୍ ଏବେ ଅମ୍ଭେ ଦର୍ଶନ କରିବା ଜଗନ୍ନାଥ ଉପରେ
 ରହୁ । ୩ ମାତେ ଲୋଲନ୍ତି ଚଳି କହୁଲୁଗୋ ସହ । ୩ । ଏତେ
 ବୋଲି ଜଗତରେ ଆସେହୁ । ଗୁହଁଲେ ଦିଶ ନ ଦିଶଇ ମହା ।
 ଫିଟିଛୁ ବଡ଼ବାଣୀ ବଡ଼ ଭଡ଼ । ଠେଲଠେଲି ଠେଲଠେଲି ହାବୋଡ଼ି ।
 ରଥ ଗଜ ଅଗ୍ର ବଳ ଘେନି ବରମୂର କରିନ୍ତି ପକ୍ଷେ । ନିରନ୍ତରେ
 ମଣିମା ତାଳ ଜୟେ ଜୟେ । ୪ । ସୁରାସୁର ନର ଗଞ୍ଜିବ ବାଧ୍ୟ ।
 ଶବଦେ ଶୁଭୁ ଅଛୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠେ ପଦ୍ୟ । ଘନ ଘନ ବାଜଇ ବୀରକାହାଲୀ ।
 ଶୁଭର ମଙ୍ଗଳଗୀତ ହୁଲୁହୁଲୁ । ମଙ୍ଗଳ ପାଠ ଦୁଇବରେ ପଢ଼ନ୍ତି
 ସୁଦ୍ଧିପାଠ ପଢ଼େ ବନ୍ଦୀ । ବୃନ୍ଦାବନ ବୃନ୍ଦେ ବେଢ଼ିଅଛନ୍ତି ବନ୍ଦୀ ।
 ଅପରାମାନ କରିନ୍ତି ନୃତ୍ୟ । ଅକାଶୁ ପୁଷ୍ପ ପଡ଼େ ଅପ୍ରମିତ ।
 ରବ ରବ ହୋଇ ବଜେ କୁରନ୍ତି । ଜୁର ଦେଇ ଚଉବର୍ଗୀସମିତି ।
 ବଡ଼ବାଣୀ ଅନ୍ତ ପାଠ ବାଜି ଅନ୍ତ ହୋଇ ରହୁ ସୁନୁଜେମା । ମହା
 ସୁଗେଂ ଦେଖନ୍ତି ମହାସୁଖୀମା । ୧୧ ମୁଖପଦେ ନେତ୍ର ଭ୍ରମର ପତି ।
 ସ୍ନେହ ମୁଖୁରନ ପାରିଇ ଶୁଭି । ମନ ଦେଖାଏ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ତମାଲେ ।
 ବସି ହୋଇ ବସି ରହେ ନିଶ୍ଚଳେ । ଦେଖି ଜନମାନେ ଦୁରସିତ
 ମନେ ଆନନ୍ଦେ କରିନ୍ତି ସୁଦ୍ଧି । ଜୟ ଜୟ କୁମଳାଦେବୀ ପ୍ରାଣପତି ॥
 ଦାଶୀ ଦେବୀଙ୍କି କହନ୍ତି ମହାଇ । ଶୁଣିମା ମାଏ ଶାବିଧାନ ହୋଇ ।
 ରହୁ ରହୁ ସେ କରିନ୍ତି ବଜସ୍ଵେ । ଏହୁଛୁ ତୁମ୍ଭ ଅନୁଗ୍ରହ ଭୁବେ ।
 ଚୁଥୁ ପତାଙ୍କ ବ୍ୟାଜେକଦେ ଏକା ମୋର କହୁ ଦୋଷ ନାହିଁ ।

୧ ଅଟ୍ଟଲକା । ୨ ଅକାଶ ଚଣ୍ଡିକା । ୩ ଦେବତା । ୪ ବନ୍ଦନା କର ।
 ୫ ଅପରମିତ, ଅନେକ । ୬ ମାବାରଣ ପାଠବସ୍ତ୍ର । ୭ ସମୀପସ୍ଥ ।
 ୮ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୯ ଅଭିଆନନ୍ଦରେ । ୧୦ ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କୁ ।
 ୧୧ ମନପସ୍ୟ ।

ପ୍ରଭୁ ଅଞ୍ଜାକୁ ମାତ୍ର ନେଇଥିଲି ବହୁ । ୮ । ବାହୁକ ଦଶନରେ
 ଭୃଣ ଧର । କର ଧର କେଶ ମୁକୁଳ-କର । ସେହୁ ଗୁହାରି କରଇ
 ଅବ୍ରତେ । ନାହିଁ ଅପ୍ରାପ୍ୟ ମୋ ନ ଦଶ୍ୟ ମୋତେ । ମୁଁ ଅଶ୍ୟପାଳକ
 ଶତାବ୍ଦୀ ଗୁଳିକା ମୋହ ବୁଝି ଅବା ଦେତେ । ଏହା କର ଅଛନ୍ତି
 ଶତଶୀ ସାମନ୍ତେ । ୯ । ଶୁଣି କମଳା ହୋଇ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ । ବୋଇଲେ
 ସେବକର ନାହିଁ ଦୋଷ । ତାଙ୍କୁ କାହିଁ ଯାଇ କରବା ଶେଷ । ସେ
 ବୋଇଲେ ନିବି କର ପ୍ରବାସ । ପ୍ରଭୁ ଅଞ୍ଜା କର ନୁହଇ ଅଞ୍ଜା ଦାସ
 ହୋଇ କରେ ଦୋଷ । ମାୟା ମୋହ କରଇ ପ୍ରଧାନପୁରୁଷ । ୧୦ ।
 ଅନୁଗ୍ରାହ ଥିଲି ହୁଅଇ ମାନ । ଯେତେଲେ ବଜ୍ର କଥା ହୁଏ ସାନ ।
 ଦେଶ ପରୁଷନ ଚିତ୍ତକୁଟ ଦରଶ । ଯେଣୁ ମାତ୍ର ବରେ କରେ ସାରଣ ।
 ଏବେ ଗୁଲି ଅମ୍ଭେ ସମନ୍ତେହେଁ ଦମ୍ଭେ କବାଟ ଦେଇ ଚାହିବା ।
 କରତବେ - ନିଗ୍ରହ ବଚନ କହିବା । ୧୧ । କି ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ତାହା
 ଶୁଣିବା । ଅନୁଗ୍ରାହ ଶୁଣି ତହିଁ ଜାଣିବା । ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବଜ୍ରଦରେ
 ସେନେହ । କୁଣ୍ଡିବା ତାହା ଏହୁଠାରେ ଚାହିବା ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଦ୍ଵାରରକ୍ଷା
 ପାଇଁ କର ଜାଣିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗତି । ଏକା ନୋହୁଏ ତାଙ୍କ ଅବ୍ରତେ
 ଅପ୍ରୀତି । ୧୨ । ଏମନ୍ତ କହୁଁ କହୁଁ ଜଗଦୀଶ । ସିଦ୍ଧଦ୍ଵାରେ
 ହୋଇଲେ ପରଦେଶ । ଦୁସ୍ତି ଅଞ୍ଜା ଦେଲେ ବଳେବରକୁ । ୧୩
 କରବା ଦେଉ ଭିତରକୁ । ଶୁଣି ସାବିତ୍ରୀ ୧୦ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦୃଢ଼ୀ ବଜ୍ର
 କଲେ ଭିତରକୁ । ସେହୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ନେଲେ ଯେ ସୁବଦ୍ରାକୁ । ୧୪ ।
 ପଛକୁ ଚାହି ପ୍ରଭୁଦେବଗଣ ୧୧ । ହୋଇଲେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀୟୁ ସଙ୍ଗ ରେଷ ।
 କାମ ଅନେକ ଦିନୁ ଥିଲା ପାଣି । ସେହୁ ଜ୍ଞାନରେ ଦେଲା

କୋଳ ପିଟାଇ ଦେଇ । ୨ ରଥବାହନ । ୩ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଜଗନ୍ନା-
 ଥନୁ । ୪ ସ୍ଵେଦ । ୫ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ଶାସ୍ତ୍ର । ୬ ନିବ । ୭ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ୮ କପ-
 ଠରେ । ୯ ବଳଭଦ୍ର । ୧୦ ବଳଦେବ । ୧୧ ଦେବଗଣ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ସ୍ବବ୍ୟସାଚୀ । ଜଗତନୟନଂ ନିବାଣ-ଅୟନଂ ଜାଣିଲେ ସେହି
 ଶ୍ରମେଷୁ । ମହାପାପା ଶୁଚିଲେ କାଳଦଣ୍ଡ ଚାଲେ ॥ କାମିନୀଙ୍କ କାନ୍ତ
 ଦେଲା ପ୍ରାପତ । ଅର୍ଥାଂ ଅର୍ଥରୁଂ ଜୋଇଲା ନିବର୍ତ୍ତ । ସେ ଭେଟ
 କାମଧେନୁପ୍ରାପ୍ତ ଦେଲା । ସେ ଯାହା ବାଞ୍ଛା ବାଲା • ତାହା • ଦେଲା ।
 ବନ୍ଦାପନା ସାର ରଥରୁ ଓହ୍ଲାଇ ସ୍ବଧାରୁ ବଲେ ବଜସ୍ବ ସ୍ବବ୍ୟସାଚୀରେ
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଲା ଜୟ ଜୟ । ୧୫ । ଦେଖିଲେ ଦ୍ଵାରେ ପଡ଼ିଛୁ କବାଟ ।
 ବୁଝିଲେ ମହାପ୍ରଭୁ ଦେବବଟ । ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁରୋଧେମାନ । ସହଜେ
 ଶୁଭଚାନ୍ଦ୍ର ରଖିବାନ । ବୋଲନ୍ତି ଗୋ ଦାସି ବିପାଇଁ ପ୍ରବାସୀଠାରେ
 ଅନାଦର ଏତେ । ଏବେ ଜଣାଅ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ଅସ୍ତତେ । ୧୬ ।
 ଦାସୀ ବୋଲନ୍ତି ଅମ୍ଭ ପ୍ରଭୁପାଇଁ । କରଅଛନ୍ତି ମହାକଟକାଇ । ଠାକୁ-
 ରାଣୀଙ୍କ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଅଲସ । ବରଦେବ ଦୋଇଛନ୍ତି ଅତି କଷ । ଚନ୍ଦ୍ରା-
 ଜ୍ଵରେ ମନ ସବୁର ବସନା କାହାର ନହଇ ସୁଖ । ଏ ପୁରେ
 ଅଇଲେ ପ୍ରଭୁ ପାଇବ ଦୁଃଖ । ୧୭ । ପ୍ରଭୁ ବୋଲନ୍ତି ଏ କମ୍ବୁକଟକ ।
 ଏସ ମିଳଇ ଚଉବର୍ଗ ପାକ । ଗଜା ଯହ୍ନରେ ବଜ୍ରବ୍ୟବସା ।
 କମଳା ଯାହାର ପାଟମହିଷୀ । ସେ ଜଗରେ ଅସି ଅଶାରେ ପ୍ରବାସୀ
 ଦୋଇବ ପେବେ ନିରାଶ । ତେବେ କାହାକୁ ବୋଲିବା କର୍ମର
 ବୋଧ । ୧୮ । ଶୁଣି କମଳା ଦୁଃସ୍ବଦ ଦୋଇ । ବୋଇଲେ ଦାସୀ
 ଦ୍ଵାର ଦିଅ ଫେଇଁ । ଝଟି ପହଂ ଫେଜିଲେ କବାଟ । ଦୋଇଲେ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାଗୟଣା ଭେଟ । ତେତେବେଳେ ଯାହା ବୋଇଲା କେ
 ତାହା କହିବ ଅବା ବଢ଼ନେ । କବ ଉପମାନ ପାଇବେ ହିରୁ ବନେ
 । ୧୯ । ଅପୂର୍ବିକ ଲୋକ ପାଇଲା ପୁତ୍ର । ଅକ୍ଷୟଅନ ଲଭିଲାକ
 ନେତ୍ର । ନିଧି ପାଇଲା ବି ଦରଦୁ ହସ୍ତ । ଲେଖିଲେ ଏ ଅନନ୍ଦ

ଏକାନ୍ତକପର ଦୁଇ ଜାତିରେ ଶ୍ରୀମାତା ମାତାଙ୍କୁ ସମର୍ଥ । ୨୧
 ମିଳନ ଦେଖିବା ଲୋକଙ୍କ ନେତ୍ର । ୩ମୁଣ୍ଡପଥ । ୪ମସଦଣ୍ଡ ।
 ୫ପ୍ରାର୍ଥନାକାନ୍ତ । ୬ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ । ୭ପ୍ରଧାନ ରଥଯାତ୍ରାକୁ
 ବଜସ୍ବ । ୮ବ୍ୟାକୁଳ ।

ଅବା କେତେ । ଅରୁଣଭଦ୍ର ସେଣି ଚକ୍ରଚୟଂ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଗୁହିଁ
 ଚକୋର । ନେତ୍ର ପ୍ରୀତି ଦେଲେ ସେ ନାଗରାଜାଗର । ୧୦ । ଏମନ୍ତେ
 ସୁଖସମ୍ପତ୍ତି ବଢ଼ାଇଁ । ଶ୍ରୀଅଙ୍କୁ ସିନ୍ଧୁରା ସେବା କରାଇ । ମହା-
 ଶ୍ୟାମ ସାର ସୁବେଶା ଦେଲେ । ଅମୃତପୋଗାଜ ମଣୋହି କଲେ ।
 ଅତମନ ଶେଷ କର ଜଗନ୍ନାଥ ବୀତିଆଲାନିରେ ବଜେ । ଅଞ୍ଜା
 ଦେଲେ ଗୁହଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୁଖାମୁଦ୍ରଣ । ୧୧ । ଅଙ୍ଗକୁ ଅମ୍ବେ ବଜେ
 କରବାର । ନବଦିନ ନବସୁଗ ପ୍ରକାର । ଭୃମ୍ଭ ସ୍ନେହ ଦେବବାହୁ
 ଜାମିନ । ନିଦ ଦେଖା ଦେଇ ନାହିଁ ସାମିନ । କପୁର ତନ୍ମନ ଧୁଲ୍ଲ
 ବେଶମାନ କେନ୍ଦ୍ର ନୁହେଁ ସୁଖକରୀ ମନ ଭୃମ୍ଭ ପାଶରେ ଆଏ
 ନରନର । ୧୨ । ପ୍ରତିଚକ୍ଷୁ ସେବେ ଅନ୍ତର ଥିଲେ । ଅକ୍ଷର ବସ୍ତ୍ରଲି
 ନ ଦିଶେ କଲେ । ସେହି ପ୍ରକାରେ ଭୃମ୍ଭ ରୂପ ଦେଖି । ଦେହେଁ ଧର୍ଯ୍ୟ
 ମାତ୍ର ଥିଲ୍ ରଖି । ଗୀତ ବାଦ୍ୟ ନୃତ୍ୟ ଦେଲେ ଅପ୍ରମିତ ନ
 ଦେନର ତହିଁ ଚର । ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନରେ ମହାପୋଗାଜ ସେମନ୍ତ । ୧୩ ।
 ଷଡ଼ରସରେ ନାନାଧୋଗମାନ । ସ୍ବାତ୍ ନୁହଇ ଲାଗେ ଅନ ଅନ ।
 ବମଳା କହିଲା ଦିନୁ ଧନ୍ଦେଶ । ବୁଦ୍ଧି ବେବେକ ହୋଇଲା ବନାଶ ।
 ବରଷା ହେଲେ ପ୍ରାୟ ଉତକାଳ ମୁଖରୁ ନଇଲା ଗାଆ । ବଡ଼
 କରଣ ଶେତେ କହିବୁଁ ସେ ଦଶା । ୧୪ । ଏମନ୍ତ କର କହି ସ୍ନେହ
 ବାଣୀ । ସନ୍ତୋଷ କଲେ ଦେବୀ କମଳନାଥ । ବଲ୍ଲର ବଡ଼ସିଦ୍ଧାର
 ବଢ଼ାଇଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମେଲାଣି ଦେଇ । ଦିବ୍ୟ ପଲଙ୍କ ଉପରେ
 ପଡ଼ୁଡ଼ିଲେ କମଳା କରନ୍ତି ସେବା । ଏତେକେ ରହିଲା ଦୀନକୃଷ୍ଣ
 କହିବା । ୧୫ ।

ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଶିଳା ।

ଗଜ ବରଜା । କଳ୍ପଶାବାଣୀ ।

ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ନିଶା ହୁଏ ଅବସାନ । ସମସ୍ତ ଦିଗେ ଶୁଭିଳା
 ତାମ୍ରଚର୍ଚ୍ଚା ସ୍ଥଳ । ଉପବନ ବନେ ପଶ୍ୟ । କଲେ କୋଳାହଳ ।
 ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରବାକୀ ସଙ୍ଗତରେ ହେଲେ ମେଳ । ୧ । ଗୁଜ୍ୟବ୍ରହ୍ମ ଗଜା
 ପ୍ରାୟେ ଗଜାଳ ଜ୍ୟୋତିର୍ମନ । କୁଗ୍ରାମ ଗୁଣୀ ପ୍ରାୟେ ଚକୋର
 ହେଲେ ଦୀନଃ । ଅଦୃଶ୍ୟ ତାରକାଃ ପ୍ରାୟେ ତାରକା ଅଦୃଶ୍ୟ ।
 ବରଜସ୍ଥ ଘେନି ଗଲା ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତି ଦୃଢ଼ ॥ ୨ ॥ ରୂପାଙ୍ଗୀବା ମନ୍ଦ-
 ରରୁ ବାହାର ରଜ୍ଜୁଙ୍ଗା ॥ ଶୈବ ପ୍ରାୟେ ହୋଇ ଗଲେ ତରଙ୍ଗ
 ତରଙ୍ଗ । ଉପପତିମାନେ ଧୂସ ମସ୍ତକ ପରାୟେ । ପଲାଇ ପଶିଲେ ପାଇ
 ଅପଣା ନିଲସ୍ୟେ ॥ ୩ ॥ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବଚନକୁ ଲୋଭ ପ୍ରାୟେ ହୋଇ ।
 ସଙ୍ଗେତ ସ୍ଥାନେ କେ ଅଭିସାରିବେ ନ ଧାଇ । ଅବବେକୀ କୃପଣ
 ଦ୍ଵାର ମାର୍ଗେ ॥ ପ୍ରାୟେ । କାମାରୁର ହୋଇ ଦୀର୍ଘନିଃଶ୍ଵାସ ଯକାଏ । ୪
 ବରବେଶ ପ୍ରାୟେ କେଉଁ ଶଠରୂପ ଅକୃତି । ଉପହାସ କଲା ଦେଖି
 ଶଶିତା ॥ ୫ ॥ ସୁବଜା । ଦ୍ଵୟ ଶେଷ ମଣ୍ଡାଇ ବୋଇଲା ଅହେ
 ନାହା ॥ ୬ ॥ କାଲି ଗନ୍ତ କାହାକୁ ହୋଇଲେ ଭୁମ୍ଭେ ବାହା । ୭ ।
 ଗଣ୍ଡରେ ତାମ୍ବୁଲ ବୋଲ ଅଧରେ କଳ୍ପିଲ । ଏଡ଼େ ବପସତ ବେଶ
 ଦେବାର କି ଫଳ । ୮ । କପାଳେ ଅଳତା-ଚିତା ଭଲ ଭୁମ୍ଭେ କର୍ମ ।
 ଶ୍ରମ ପାଇ ପକାଇ ଅଳଲ ଗାହୁଁ ଶର୍ମ ॥ ୯ ॥ କଉଶିକ ॥ ପ୍ରାୟେ
 ବସିଥିଲ କାହା କୁଟେ ॥ ୧୦ ॥ ଏବେ ଅସିଅଛ ପଶିବାକୁ କାହା

ବୁକୁ ୧ । ୨ ଚନ୍ଦ୍ରବାକୀ ୩ ଚନ୍ଦ୍ର । ୪ ଦୁଃଖୀ । ୫ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରବାକୀ ।
 ୬ ଗୁଜ୍ୟ । ୭ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରବାକୀ । ୮ ବେଶ୍ୟା । ୯ ବୃଷଭୂଷ ।
 ୧୦ ଗୁଜ୍ୟ । ୧୧ ସଙ୍ଗେତ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ନାୟିକାକୁ । ୧୨ ମାଗିବାଲାକ
 ୧୩ ଧୂର୍ଜନାୟକ । ୧୪ ସ୍ଵାମିର ପରସ୍ତା ଗମନ ଚନ୍ଦ୍ର ଦର୍ଶନରେ
 ଶର୍ମାସକ୍ତନାୟିକା । ୧୫ ସ୍ଵାମୀ । ୧୬ ସୁଖ । ୧୭ ପେଟକ । ୧୮ ପୁରୁଷ ।

କୋଟେ । କେଉଁ ରମଣୀ ରମଣୀ ପାଶରୁ ଉଠିଲେ । ଜୁମ୍ବାଲସ୍
 ଦୋଇ ଉଠ ବୋଲି ତୋଲି ଦେଲା । ୭ । ନିଶାଚରପ୍ରଭାତ ଜାରୁ
 ପ୍ରୀତି ପ୍ରାୟେ ଗଲା । ସିନ୍ଧୁ ଦ୍ରୋଣ ଜିଣି ଦୟାମୟନ ଶୁଭଲା । ରମ-
 ଣୀମଣି ରମଣୀୟ ଗୀତ ପଞ୍ଚୟେ । କଲରବେଟ୍ କଳରବେଟ୍ କଲେ
 ଅତିଶୟେ । ୮ । ଉତ୍ତମ କାମିନୀଙ୍କ ନିଶାସ ପ୍ରାୟେ ଦୋଇ ।
 ମନ୍ଦଗନ୍ଧ ସୁଶୀତଳ ପବନ ବନ୍ଦଇ । ନାଗସାଜି ନାଗର କଲାକ ପ୍ରାୟେ
 ସୁତି । ରୁମୁଦ ପାଶେ ମଧୁପେ ମଧୁରେ ଗଞ୍ଜନ୍ତି । ୯ । କୃଷ୍ଣ କଥା
 ଶ୍ରବଣରେ ପାତକ ପଞ୍ଚୟେ । ଅନାଉଁ ଅନାଉଁ ଅନିବାର ଗଲା
 ଶୟେ । ଦୀନବନ୍ଧୁ ପ୍ରାୟେ ଦିନବନ୍ଧୁ ପ୍ରକାଶିଲେ । ଶ୍ରୀକରରେ
 ଅରବିନ୍ଦ ଚକ୍ର ୧୦ ବକାଶିଲେ ୧୧ । ୧୦ । ବେବାଲସ୍ମାନଙ୍କୁରେ ଶୁଭେ
 ଶଙ୍ଖଧ୍ବଜ । ଘନ କରବାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୧୧ ଗଲ ମନ୍ଦ । ଶାନ୍ତି ଶୁକ୍ରମାନେ
 ମୁକ୍ତ ହବକୁ ତେଜିଲେ । ଶ୍ରୀରାମ ଶ୍ରୀରାଧା କୃଷ୍ଣ ନାମକୁ ଚକ୍ତିଲେ
 । ୧୧ । ଶୁଭବର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାପାରେ ହୋଇଲେ ପରବେଶ । ଚକ୍ରଧର ୧୩
 ସୁମର ହେଉଛଇଲେ ହରଷ । କାକମାନେ ଜାକ ଦେଇ ବସାରୁ
 ଉଠିଲେ । ପଥରେ ସେ ପାଦା ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ହଜାଡ଼ିଲେ । ୧୨ ।
 ଜନ୍ମୋଥ ଦେବରାଜ ଦୋନେ ଅପହୃତ ୧୪ । ସେବକେ ଶକ୍ତିଲେ ପାତ
 ମାଜଣା ପୋଗାଡ଼ । ଶକ୍ତିସାମନ୍ତ ଅବଦାନଲେ ସେବା ସେବା । କେ
 କହୁବ ତାଙ୍କ ଗୁଣ୍ୟ ବଚନରେ ଅବା । ୧୩ । ଦେବଙ୍କୁ ଦୁର୍ଲଭ ସେଉଁ
 ପ୍ରଭୁ ଦରଶନ । ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗପୋଗରେ ପୋଗୀ ପାଙ୍କୁ କରେ ଧ୍ୟାନ । ସେ
 ପ୍ରଭୁ ସେବା ଦୁର୍ଲଭ ତାଙ୍କୁ ନିଶି ଦିନ । ଏହି ଘେନି କରପଣ ତାହାକୁ
 ଅଧୀନ । ୧୪ । ବେଶ ଶେଷେ ଧୂପ ସାରି ଅରମ୍ଭନ ସାରି । ବୀଜିଆ

୧୫ରେ । ୧୫ମୀ । ୩୩୬୮ର ଜଗ୍ନିମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତବ । ୪୪୫
 ପୁରୁଷ । ୫ପିକ ଓ ପାଶୁବତ୍ତମାନେ ୧୭ମଧୁର ଧ୍ବନି । ୭ଦୁଃଖୀ-
 ଲୋକର ବନ୍ଧୁ । ୮ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୯ଶୁଭକରଣଦ୍ବାରା । ୧୦ପଦ୍ମ ସମୁଦ୍ର ।
 ୧୧ପୁରୁଷଲେ । ୧୨ଦ୍ବାର ଦୋଇ । ୧୩ବୃକ୍ଷର ନାମ ।
 ୧୪ନିଦ୍ରାଦୃଢ଼ ।

ଲାଗିରେ ବେଳ ନାକାଦି ବେଶର । ଗୀତ ନୃତ୍ୟ ତାନମାନ
 ବୁଢ଼ିଣ ସଗରେ । ଅନନ୍ତ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ଗଜବ କିନ୍ତୁରେ । ୧୫ ।
 ଏହୁରୂପେ ଭିନ୍ନ ଧୂପ ପାଞ୍ଚ ଅବକାଶ । ବତାଇ ଶୟନ କଲେ ପରମ-
 ପୁରୁଷ । ଅସୁନା ଯାଉଲେ ଉଷ୍ଣ ବରଷାରେ ଗଲା । ଶରଦ ସମୟ
 ଅସି ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା । ୧୬ । କୃଷ୍ଣଚାରାଜମୂର ଲୋକେ ପ୍ରାୟ
 ହୋଇ । ଧୂଳି କଲେ ମେଘ ଜଳଦାନକୁ ନ ଦେଇ । ବୃଷ୍ଟି ବସ୍ତ୍ରର
 ଦୃଢ଼ରେ କରୁଥିଲେ ପ୍ରାୟ । ନିର୍ମଳ ଗଗନରେ ତାରକା ଶୋଭା ପାଏ
 । ୧୭ । ତାରକା ତାରକା ନକର ସଦର ଦିଶନ୍ତି । ଅମୃତ-ଆଧାରେ
 ସେଇ ତନ୍ତ୍ରକାନ୍ତର ଗତି । ସୁଧା ହୃଦ ପ୍ରାୟେ ଦିଗ ଦିଶିଲେ ପ୍ରସନ୍ନ ।
 ସୁଖୀ ହେଲେ ତଙ୍କର ଶୁଭକ ହେଲେ ଦୀନ । ୧୮ । ପତିବିନ୍ଦୁ
 ପତ୍ନୀ ସେଇ ବେଶକୁ ନ ଶି । ସେହୁରୂପେ ଶିଖାଏ ଶିଳ୍ପବିଦ୍ଵାନ୍
 ପତ୍ନୀ । ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟେ ମନକୁ ସମର୍ପେ ପ୍ରକାଶ । ଗୁମର ପ୍ରାୟ
 ଦିଶିଲେ ତଣ୍ଡୁ ସମନସ୍ୟା । ଶିଖାହାସ ପ୍ରାୟେ କାଶିବ ବକାଶ
 ହୋଇଲେ । ମାତ୍ର ୫୫ ମାନସବଦ୍ଧିଏ ୧୭ ଅଇଲେ । ଧରଣୀ
 ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ବେଲ ଅସି ସଜା ସଙ୍ଗେ ଦେନି ରମଣୀୟ କଲେ
 ନାନାରକା । ୨୦ । ସମସ୍ତ ଜଳମାନଙ୍କ କଲୁଷ ୧୭ ରୁହେଲେ । ସୁମୁଖୀ
 ମୁଖ ଲାଭେ କମଳ ଫୁଲେ । ପାତାମୂର ୧୮ ଅଙ୍ଗେ ପାତ-ଅମୂର ୧୯
 ପରାୟେ । ହରିତମାନଙ୍କରେ ୨୦ ବେଦାର ୨୧ ଶୋଭା ପାଏ । ୨୧ ।
 ରସାଳପତ୍ର ତୋରଣୀ ୨୨ ପ୍ରାୟ ଶୁଭପତ୍ନୀ । ଉଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଅକାଶ

ନୀଳପଦ୍ମଦୟା ଜଗନ୍ନାଥଦେବ । ୨୩ର । ଶପାର୍ପଣପର-
 ଉର୍ଜନ । ଅଞ୍ଜନମୂର ଦେଖାଇ କଥା କହିବା କୃପଣଲୋକ ।
 ଶୁଭକ୍ଷୁଦ୍ର । ଅସମୁଦ୍ରରେ । ୨୪ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ତନ୍ତ୍ରପଦ୍ମ । ଶୁଭ ହୃଦୟ ।
 ୧୫ଶିଖା । ୧୦ମସୂର । ୧୧ହୃଦୟାଦି ୧୨ଅଗସ୍ତିଫୁଲ । ୧୩ତଣ୍ଡୁ-
 ଫୁଲ । ୧୪କାଞ୍ଚିଶ । ୧୫ମାନସବେଶର । ୧୬ଗଜଦ୍ଵିଷ-
 ମାନ । ୧୭ଲୋଲିଅସୁବ । ୧୮ବୃଷ୍ଟି । ୧୯ପାତବସ୍ତ୍ର । ୨୦ସୁବୁ-
 ଦିଗରେ । ୨୧ସୁସଂସ୍ତେ । ୨୨ଅନ୍ୟପଦ୍ମମାଳା ।

ସୁନ୍ଦର ଦିଶନ୍ତି । ଏମନ୍ତେ ଶରଦରୁ କାର୍ତ୍ତିକମାସରେ । ଶୟନ୍ତୁ ଉଠି-
ଲେ ପ୍ରଭୁ ଅପଣା ବାସରେ । ୨୨ । ବାଜିଲା ବନ୍ଧ୍ୟ ବାନ୍ଧ୍ୟ ଅଦ୍ୟନ୍ତୁ
ସମ୍ବର । ମହା ଉତ୍ସବ ହୋଇଲା ସବୁ ଲୋକଙ୍କର । ଏମନ୍ତ
ହୋଇ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ । ଜଗମୋହନ ନାମରେ ହୋଇଲା
ଏ ଗୀତ । ୨୩ । ସାଧୁଜନମାନେ ଶୁଣ ଏହା ମନ ଦେଇ । ଜଗନ୍ନାଥ
ଚରଣେ ବକତିମନ୍ତ୍ର ହୋଇ । ନ ଜାଣଇ ପାଠ ମୋର ଜ୍ଞାନ କିନ୍ତୁ
ନାହିଁ । ଗଗାରେ କହିଲି ଶୁବଗ୍ରାନ୍ଥୀ ଶ୍ରବ ବହୁ । ୨୪ । ଜଳଧରୁ
ଜଳବନ୍ଧୁ ଅଣିଲା ପରସ୍ପେ । ଜଗନ୍ନାଥ ପାତ୍ରାବଧ କହିଲି ଥୋକା ଏ ।
ଅପ୍ରିୟ ଅନନ୍ତରୁ ନ ଥିଲେହେଁ ଅଳ୍ପ । ଅପଣା ବଳରେ ପମ୍ପା
ଉଡ଼ଇ ସେମନ୍ତ । ୨୫ । ସେହୁରୂପେ ଉତ୍ସବ ଅନେକରୁଣେ ଅହ ।
କହିଲି ସାର ଦ୍ଵାଦଶ ପାତ୍ରାବଧ ବାହୁ । ସାଧୁଜନମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ
ତାହା ଦେଖି । ବଡ଼ କର ହୃଦୟମଧ୍ୟରେ ଥିଲି ରଖି । ୨୬ । ସେତେ-
ବେଳେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା ନାନା ଦୁଃଖ । ବାହାର ତା କଲି ପାଇ-
ବାକୁ ମହାଦୁଃଖ । ଜଗନ୍ନାଥ ଚରଣ ଅମୂଲ୍ୟରତ୍ନମଣି । ସବୁଠାକୁ
ଭରଷା ତା କରୁଅଛି ଜାଣି । ୨୭ । ଦୁସ୍ତର କାଳକାନ୍ତାରୁ ତରବାର
ପାଇଁ । ଅଦୃଶ୍ୟ ଦୃଢ଼-ସମ୍ପର୍କରେ ଥୋଇ ଥାଇ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ
ମୋର ପରମମଙ୍ଗଳ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ମୋର ସବୁଠାକୁ ବଳ । ୨୮
ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ଭବଜଳଧର ଚେଲା । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ଦୁଃଖ-
ଅକାରକୁ ହୁଳା । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ମୋର ପପ ତପ ଦାନ । ଜଗନ୍ନାଥ
ନାମ ସବୁ ବାର ବ୍ରତମାନ । ୨୯ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ମୋର ସବୁ ଧର୍ମ
କର୍ମ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ମୋର ନାଶେ ଭବଭ୍ରମ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ
ମୋର ଅଭୟପଞ୍ଚରସ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ମୋର ସବୁ ସୁଖଦର । ୩୦ ।
ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ଗୁଣବର୍ଣ୍ଣ ରଖି ଦେବେ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ଗୋଟି

ଅକ୍ଷୟର । ୧ ଜଗନ୍ନାଥଦେବ । ୨ ଅପରାଧୀମ ଆକାଶର ।
୩ ସ୍ତ୍ରୀମା, ପାର । ୪ ଗଜନ, ବନ । ୫ ଚତୁର୍ଥରୁ ଅରେ । ୬ ସଞ୍ଚାର-
ସାଗରକୁ । ୭ ସଞ୍ଚାରମାୟା । ୮ ଚରଣାନ୍ତ୍ୟ ଅନ୍ତସ୍ଥାନ ।

ଯୋଷ ଗର୍ବଗର୍ବେ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ମୁକୁତାଟ ସୁନାଶିର । ବୋଲେ
 ହୃଦୟକୁ ଜଗନ୍ନାଥ ମୋ ଠାକୁର । ୩୧ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

1

କଟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ପୁସ୍ତକାଳୟରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପୁସ୍ତକମାନ ଟଙ୍କା ବଲେ
ବେଶି ବିମିଶନ ପାଇବେ ।

ଦାର୍ଯ୍ୟତାଭଞ୍ଜି (୫୫ ଅଧ୍ୟାୟ) ଟ ୧.୯

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧ (ଶ୍ରୋତବ୍ୟ) ଟ ୦. ୧/୨

ମଥୁରାମାଳା ଟ ୦. ୧/୨

ବୋଇଲମାଳା ଟ ୦. ୯୯

ଭବନାଟ୍ୟା ଟ ୦. ୧/୨

ବ୍ରହ୍ମାବତର ଟ ୦. ୧/୨

ଅଭିନୀତ ଚଉପଞ୍ଚା(ସଂସ୍କୃତ) ଟ ୦. ୯୯

ଅର୍ଜୁନସ୍ତବ ଟ ୦. ୯୯

ବିମଳାକାନ୍ତାଶ୍ରମା ପଞ୍ଚାବ ଟ ୦. ୯୯

ବିଶୋଭବପ୍ରାଣନ କବି ଟ ୦. ୧/୨

ଦୈତ୍ୟବିଦ୍ୟାବିଜୟ ଟ ୦. ୧

ଚାଣକ୍ୟଶ୍ତୋତ୍ର (ସଂସ୍କୃତ) ଟ ୦. ୧

ବେଦବିବୋଧ ଟ ୦. ୯୯

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ଗୋବିନ୍ଦ ଟ ୦. ୯୯

ମୃଗଶିଖର ଟ ୦. ୯୯

ଗଜନିବାସ (ସଂସ୍କୃତ) ଟ ୦. ୯୯

ବିଜୟାବଳୀ ଟ ୦. ୯୯

ଶୋଭାବଳୀ ଟ ୦. ୯୯

ରୁପାବଳୀ ଟ ୦. ୯୯

ବିମଳାବଳୀ ଟ ୦. ୯୯

ବିଜୟାବଳୀ ଟ ୦. ୯୯

ବିବେକ ଟ ୦. ୯୯

ବୋଧାଳ ସଂସ୍କୃତମାନ ଟ ୦. ୯୯

ସଂସ୍କୃତ ଲିପିବିଜୟ

ସୁଆଦି ଟ ୦. ୧

ବ୍ରହ୍ମାବତର ଟ ୦. ୯୯

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରାୟ, ପ୍ରୋଫେସର

ରାୟ ବୃନ୍ଦାବଳୀ—କଟକ ।